

መጽሐፈ ዜና መዋዕል - ሁለተኛ

ሰሎሞን ጥበብ እንዲሰጠው ጠየቀ

1:2-13 ተጓ ምብ-3:4-15
1:14-17 ተጓ ምብ-10:26-29; 2ዜና:25-28

1 አምላክ ከእኩባኩኔ ከእርሱ ጋር ስለ ነበር፣ እጅግም ስላገኘው፣ የዳዊት ልጅ ሰሎሞን በመንግሥቱ ላይ ተደላድሎ ተቀመጠ።

²ከዚያም ሰሎሞን ለመላው እስራኤል፣ ለሻለቆች፣ ለመቶ አለቆች፣ ለዳኞች፣ ለእስራኤል መሪዎች ሁሉ እንዲሁም ለየቤተሰቡ አለቆች ተናገረ። ³የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ በምድረ በዳ የሠራው የክምባክ የመገናኛ ድንኳን በዚያ ስለ ነበር፣ ሰሎሞንና መላው ገብአ በገባን ወዳለው ኩረብታ ሄዱ። ⁴በዚያ ጊዜ ዳዊት የክምባክን ታቦት ከቂሪያት ይዳረግ በኢየሩሳሌም ድንኳን ተክሎ ወዳ ዘጋጀለት ስፍራ አምጥቶት ነበር። ⁵ይሁን እንጂ የሆር ልጅ፣ የኦሪ ልጅ ባስልኤል የሠራው መሠዊያ በገባን በእግዚአብሔር ማደሪያ ድንኳን ፊት ለፊት ይገኝ ነበር። ስለዚህ ሰሎሞንና ገብአው ይህንኑ ፈለጉ። ⁶ሰሎሞንም በእግዚአብሔር ፊት በመገናኛው ድንኳን ውስጥ ወዳለው ወደ ናሱ መሠዊያ ወጥቶ በላዩ ላይ አንድ ሺህ የሚቃጠል መሥዋዕት አቀረበ።

⁷በዚያ ሊሊት ከእኩባኩኔ ለሰሎሞን ተገልጦ፣ “እንድስተህ የምትፈልገውን ሁሉ ጠይቀኝ” አለው።

⁸ሰሎሞን ከእኩባኩኔን እንዲህ አለው፣ “ለአባቴ ለዳዊት ታላቅ በጎነት አድርገህለታል፤ እኔንም በእግሩ ተክተህ አንግሠኸኛል። ⁹አሁንም እግዚአብሔር ከምባክ ሆይ፣ ያነገሥኸኝ ብዛቴ እንደ ትቢያ በሆነ ሕዝብ ላይ ስለ ሆነ፣ ለአባቴ ለዳዊት የሰጠኸው ተስፋ ይጽፍ። ¹⁰ይህን ሕዝብ ለመምራት እንድችል፣ ጥበብና ዕውቀትን ስጠኝ፣ ይህ ካልሆነ ይህን ታላቅ ሕዝብህን ማን ሊገዛ ይችላል?”

¹¹ከእኩባኩኔም ሰሎሞንን እንዲህ አለው፣ “የልብህ መሻት ይህ ስለ ሆነ፣ ብልጥግናና ሀብት ወይም የጠላቶችህን ነፍስ ወይም ረጅም ዕድሜ ስላልጠየቅህ፣ ነገር ግን ባነገሥህ ሕዝቤ ላይ የምትገዛበትን ጥበብና ዕውቀት ስለ ጠየቅህ፣ ¹²ጥበብና ዕውቀት ይሰጥሃል፤ እንዲሁም ከአንተ በፊት የነበረ ማንኛውም ንጉሥ ያላገኘውን፣ ከአንተ በኋላም የሚነገው የማይገኘውን ብልጽግና፣ ሀብትና ክብር አስጥላለሁ።”

1:1 ስፍ:21+22፣ 39+2፣ ዘጥ:14+43፣ 1፣ 172፣ 12፣ 1ዜና:29፣ 2
5፣ 2ዜና:12፣ 1
1:2 1ዜና:1
1:3 ዘፋ0:18፣ ዘሌ:17፣ 4፣ ኢሉ:9፣ 3
1:4 2ሳጦ:6፣ 17፣ 1ዜና:15፣ 25
1:5 ዘፋ31፣ 2፣ 38፣ 2፣ 1ዜና:13፣ 3
1:7 2ዜና:7፣ 12
1:8 1ዜና:23፣ 1
1:9 ዘፋ:12፣ 2፣ 2ሳጦ:7፣ 25፣ 1፣ 178፣ 25፣ 27፣ 17፣ 2ሳጦ:5፣ 2፣ ምሳ፣ 15-16

¹³ሰሎሞንም የመገናኛው ድንኳን ካለበት ከገባን ኩረብታ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ፣ በእስራኤልም ላይ ነገሠ።

¹⁴ሰሎሞን ሠረገሎችንና ፈረሶችን ሰበሰበ፣ እርሱም አንድ ሺህ አራት መቶ ሠረገሎችና ዐሥራ ሁለት ሺህ ፈረሶች ነበሩት፤ እነርሱንም በሠረገላ ከተሞችና እርሱ ባለበት በኢየሩሳሌም ከተማ አኖራቸው። ¹⁵ንጉሠ-ም ወርቁና ብሩ በኢየሩሳሌም እንደ ተራ ድንጋይ እንዲበዛ፣ ዝግባውም በየኩረብታው ግርጌ እንደሚገኝ የሾላ ዛፍ እንዲበዛ አደረገ። ¹⁶የሰሎሞንም ፈረሶች የመጡት ከግብፅና ከቀዳሽ ነበር፤ ከቀዳሽ የገዛቸውም የንጉሠ ነጋዴዎች ነበሩ። ¹⁷ከግብፅ ያስገባቸውም አንዱን ሠረገላ በስድስት መቶ ስቅል ጠር፣ አንዱን ፈረስ በአንድ መቶ አምሳ ስቅል ጠር ገዙተው ነው። እነዚህንም ደግሞ ለኬጢ ያዊያንና ለሦርያውያን ነገሥታት ሁሉ ይሸጡላቸው ነበር።

ቤተ መቅደሱን ለመሥራት የተደረገ ዝግጅት

2:1-18 ተጓ ምብ-1፣ 175፣ 1-16

2 ሰሎሞን ለእግዚአብሔር ስም ቤተ መቅደስ፣ ለራሱም ቤተ መንግሥት እንዲሠራ አዘዘ። እርሱም፣ የሚሸከሙ ሰባ ሺህ፣ ከኩረብታ ላይ ድንጋይ የሚፈልጡ ሰማንያ ሺህ ሰዎችና ሦስት ሺህ ስድስት መቶ የሥራ ተቋጣጣሪዎች አሰማራ።

³ከዚህ በኋላ፣ ሰሎሞን ለጢሮስ ንጉሥ ለኪራም የሚከተለውን ይህን መልእክት ላከ፣ “አባቴ ዳዊት የሚኖርበትን ቤተ መንግሥት ሲሠራ እንደ ላክህለት ሁሉ፣ ለእኔም የዝግባ እንጨት ላክልኝ። ⁴ሽታው ደስ የሚያሰኝ ዕጣን በፊቴ የሚታጠንበትን፣ የተቀደሰ እንጂራ በየጊዜው የሚቀር ብብትን፣ በየጣቱና በየማታው፣ በየሰንበቱና በየመጣቻው እንዲሁም በተወሰኑት በአምላካችን በእኩባኩኔ በዓላት የሚቃጠል መሥዋዕት የሚቀርብበትን ቤተ መቅደስ ለአምላክ በእኩባኩኔ ስም ሠርቼ እቀድስ ዘንድ አስቤአለሁ። ይህም ለእስራኤል የዘላለም ሥርዐት ነው።

⁵“ከምባክን ከሌሎች አማልክት ሁሉ ይበልጥ ታላቅ ስለ ሆነ፣ የምሠራውም ቤተ መቅደስ ታላቅ ይሆናል።

¹⁴ ወይም ሠረገሎች ተብሎ መተርጎም ይቻላል።
¹⁶ በዚህና በፋጥር 17 ላይ የተጠቀሰው በኪራቂያ አውራጃ የምትገኘው ሙዞር ልትሆን ትችላለች።
¹⁷ 7 ኪሎ ግራም ያህል ነው።
¹⁸ 1.7 ኪሎ ግራም ነው።

1:11 ዘፋ17፣ 17
1:12 1ዜና:29፣ 12፣ 25፣ 2ዜና:22፣ 1፣ 170፣ 13፣ 26
1:14 1ሳጦ:8፣ 11፣ 1፣ 179፣ 19
1:15 1፣ 179፣ 28፣ 1፣ 1፣ 170፣ 5
2:1 ዘፋ12፣ 5፣ መክ:2፣ 4
2:2 2ዜና:10፣ 4
2:3 2ሳጦ:5፣ 11፣ 1ዜና:14፣ 1
2:4 ዘፋ25፣ 30፣ 29፣ 42፣ 30፣ 7፣ ዘሌ:23፣ 38፣ ዘጥ:28፣ 1
4፣ ዘፋ12፣ 5፣ 2ዜና:13፣ 11፣ 29፣ 28
2:5 ዘፋ21፣ 12፣ 1ዜና:16፣ 25፣ 22፣ 5

6ነገር ግን ሰማይና ከሰማይት በላይ ያለው ሰማይ እንኳን እርሱን ይይዘው ዘንድ አይችልም፤ ቤተ መቅደስ ሊሠራለት የሚችል ማንው? በፊቱ ዕጣን የሚታጠንበትን እንጂ ቤተ መቅደስ እሠራለት ዘንድ እኔ ማን ነኝ?

7“ስለዚህ አንተ በወርቅና በብር፣ በናስና በብረት፣ በሐምራዊና በደማቅ ቀይ፣ በሰማያዊም ግምጃ ሥራ ዕውቀት ያለውን እንዲሁም አባቴ ዳዊት ካዘጋጃቸው ከእኔ የእጅ ባለሙያዎች ጋር በይሁዳና በኢየሩሳሌም የቅርጻ ቅርጽ ጥበብ ሥራ የሚሠራ ሰው ላክልኝ።

8ሰዎችህ ከሊባኖስ እንጨት በመቀረጥ ሥራ ዐዋቂዎች መሆናቸውን ስለማውቅ፣ ከሊባኖስ የዝግብ፣ የጥድና የሰንደል ዕንጨትም ላክልኝ፤ ሰዎቹም ከሰዎችህ ጋር አብረው ይሠራሉ። ያምሠራው ቤተ መቅደስ ትልቅና እጅግ ውብ መሆን ስላለበት፣ በዙጠርብ ያዘጋጃልኛልና።

10ዕንጨቱን ለሚቈርጡ አገልጋዮችህ ሃያ ሺህ የቆሮስ መስፈሪያ ስንዴ ዱቄት፣ ሃያ ሺህ የባዶሶ መስፈሪያ ወይን ጠጅና ሃያ ሺህ የባዶሶ መስፈሪያ ዘይት እስጣለሁ።”

14የጠርስ ንጉሥ ኪራምም ለሰሎሞን እንዲህ ሲል በደብዳቤ መለሰለት፣

“እግዚአብሔር ሕዝቡን ስለሚወድድ አንተን በእነርሱ ላይ አነገሠህ፤”

12ኪራምም በመቀጠል እንዲህ አለ፤

“ሰማይንና ምድርን የፈጠረ የእስራኤል ሕዝብ እግዚአብሔር ይባላል! ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስን፣ ለራሱም ቤተ መንግሥትን የሚሠራ፣ ብልጻነትንና ማስተዋልን የተሞላ ጥበበኛ ልጅ ለንጉሥ ዳዊት ሰጥቶአልና።

13“እጅግ ብልጻተኛ የሆነውን ኪራምኦን ልኬልሃለሁ። 14እርሱም እናቱ ከዳን ወገን፣ አባቱም የጢሮስ አገር ሰው ነው። በወርቅና በብር፣ በናስና በብረት፣ በድንጋይና በዕንጨት፣ እንዲሁም በሐምራዊና በሰማያዊ፣ በቀይ ግምጃና በቀጭን በፍታ ሥራ የሠለጠነ ሲሆን፣ በልዩ ልዩ ቅርጻ ቅርጽ ሥራ ልምድ ያካበተና የተሰጠውን ማናቸውንም ንድፍ በሥራ መተርጎም የሚችል ባለሙያ ነው። እርሱም ከአንተ የእጅ ሥራ ባለሙያዎችና ከጌታዬ ከአባትህ የእጅ ሥራ ባለሙያዎች ጋር አብሮ ይሠራል።

15“አሁንም ጌታዬ በሰጠው ተስፋ መሠረት ስንዴውንና ገብሱን፣ የወይራ ዘይቱንና የወይን ጠጅን ለአገልጋዮቹ ይላክ። 16እኛም የሚያስፈልግህን ግንድ

2፡6 ዘ03፡11፣ 1፡78፡27፣ኢር23፡24
2፡7 ዘ035፡31፣ 1ዜ፡22፡16
2፡10 ዕዝ3፡7
2፡11 1፡710፡9፣ 2ዜ፡9፡8
2፡12 ሃ09፡6፣ መዝ8፡3፣ 33፡6፣ 96፡5፣102፡25፣ 146፡6
2፡13 1፡7፡13
2፡14 ዘ031፡6፣ 35፡31፡35
2፡15 ዕዝ3፡7
2፡16 ኢሉ19፡46፣ ዮና1፡3
2፡17 2ሳሙ24፡2፣ 1ዜ፡22፡2
2፡18 1ዜ፡22፡2፣ 2ዜ፡58፡8

ሁሉ ከሊባኖስ ቁርጠንና አስረን እስከ ኢየሱስ ድረስ ቀላልቀል በማንሳፈፍ እንሰድልሃለን፤ አንተም ወደ ኢየሩሳሌም ታስወስደሃለህ።”

17ሰሎሞን አባቴ ዳዊት ካደረገው ቁጠራ በኋላ፣ በእስራኤል ምድር የነበሩትን መጻተኞች ሁሉ ቁጠረ፣ ቀላጥራቸውም አንድ መቶ አምሳ ሦስት ሺህ ስድስት መቶ ሆነ። 18ከእነዚህም ሰባ ሺውን ተሸካሚዎች፣ ሰማንያ ሺውን በኩረብታው ላይ ድንጋይ ፈላጊዎች፣ ሦስት ሺህ ስድስት መቶውን ደግሞ የሥራው ተቈጣጣሪዎች ሆነው ሰዎቹን እንዲያሠሩ መደበ።

ሰሎሞን ቤተ መቅደስ ሠራ

3፡1-14 ተጽ ምብ —1፡76፡1-29

3 ሰሎሞንም በኢየሩሳሌም እግዚአብሔር ለአባቴ ለዳዊት በተገለጠበት በሞሪያ ተራራ ላይ በኢየሱሳዊው በአርና ዐውድማ ዳዊት ባዘጋጀው ቦታ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ መሠራት ጀመረ። 2በነገሠም በአራተኛው ዓመት፣ በሁለተኛው ወር፣ በሁለተኛው ቀን ቤተ መቅደሱን መሠራት ጀመረ።

3ሰሎሞን ለእንጻው የጣለው መሠረት በቀድሞው ስፍር ልክ ርዝመቱ ስድሳ ክንድ፣ ወርዳም ሃያ ክንድ፣ ሸር። 4በቤተ መቅደሱ መግቢያ በር ላይ ያለው በረንዳ፣ ርዝመቱ በቤተ መቅደሱ ወርድ ልክ ሃያ ክንድ ሲሆን፣ ከፍታውም ሃያ፣ ክንድ ነበር።

ውስጡንም በንጹሕ ወርቅ ለበጠው። 5የቤተ መቅደሱን ዋና ክፍል በጥድ እንጨት አልብሶ በተጣራ ወርቅ ለበጠው፣ የዘንባባና የሰንሰለት አምሳልም ቀረጸበት። 6ቤተ መቅደሱን በከበረ ድንጋይ አስጌጠው፣ የተጠቀመበትም ወርቅ የፈርዋይም ወርቅ ነበር። 7የጣራውን ተሸካሚዎች፣ መቃኖችን፣ የቤተ መቅደሱን ግድግዳና መዝገያዎች በወርቅ ለበጠ፣ በግድግዳዎቹም ላይ የኪሩቤልን ምስል ቀረጸ።

8እንደዚሁም ቅድስተ ቅዱሳኑን ሠራ፣ ርዝመቱ ከቤተ መቅደሱ ወርድ ጋር እኩል ሲሆን፣ ርዝመቱ ሃያ ክንድ፣ ስፋቱም ሃያ ክንድ ነበር። ውስጡንም በስድስት መቶ መክሊት የተጣራ ወርቅ ለበጠው። 9የወርቅ ምስግሮቹም አምሳ፣ ሰቅል ይመዝኑ ነበር። የላይኛውንም ክፍሎች እንደዚሁ በወርቅ ለበጠ።

3፡1 ዘ፡28፡7፣ 2ሳሙ24፡18፣ ሐሥ7፡47
3፡2 ዕዝ5፡11
3፡3 ሕዝ41፡2
3፡5 ሕዝ40፡16
3፡7 ዘ፡3፡24፣ ሕዝ41፡18
3፡8 ዘ026፡33
3፡9 ዘ026፡32

፳10 4,400,000 ኪሎ ሊትር ያህል ነው።
፳11 440,000 ኪሎ ሊትር ያህል ነው።
፳5 ርዝመቱ 27 ሜትር ወርዱ 9 ሜትር ያህል ነው።
፳4 በዚህና በሌሎች 8፡11 እንዲሁም 13 ላይ 9 ሜትር ያህል ነው።
፳4 አንጻንድ የሰዓ ሊቃናት ትርጉሞችና የሰርብቱ ቅጅ ከዚህ ጋር ይስማማሉ። ዕብራይስጡ ግን አገድ ሙቶ ያያ ይላል።
፳8 21 ሜትርህ ቶን ያህል ነው።
፳9 0.6 ኪሎ ግራም ያህል ነው።

¹⁰በቅድስተ ቅዱሳኑ ውስጥ የሁለት ኪሩቤል ምስል አስቀርጾ በወርቅ ለበጣቸው።

¹¹ከዳር እስከ ዳር ገጥሞ የተዘረጋው የኪሩቤል ክንፍ በጠቅላላው ሃያ ክንድ ነበር፤ የመጀመሪያው ኪሩብ አንዱ ክንፍ አምስት ክንድ፣ ሆኖ የቤተ መቅደሱን ግድግዳ ሲነካ፣ ሌላው አምስት ክንድ የሆነው ክንፍ ደግሞ የሁለተኛውን ኪሩብ ክንፍ ይነካ ነበር። ¹²እንደዚሁም የሁለተኛው ኪሩብ አንዱ ክንፍ አምስት ክንድ ሆኖ በአንጻሩ ያለውን የቤተ መቅደስ ግድግዳ ሲነካ፣ አምስት ክንፍ የሆነው ሌላው ክንፍ ደግሞ የመጀመሪያውን ኪሩብ ክንፍ ይነካ ነበር። ¹³የተዘረጋው የእነዚህ ኪሩቤል ክንፍ ሃያ ክንድ ሲሆን፣ ፊታቸውን ወደ ቤተ መቅደሱ ዋና ክፍል አዙረው፣ በእግራቸው ቆመዋል።

¹⁴ደግሞም ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊ፣ ከደማቅ ቀይ ፊትልና ከቀጭን በፍታ መጋረጃ ሠርቶ፣ የኪሩቤልን ምስል በጥልፍ ጠለፈበት።

¹⁵በቤተ መቅደሱም ፊት ለፊት በአንድነት ቁመቱ ሠላሳ አምስት ክንድ ሆነ፣ በእያንዳንዱም ላይ አምስት ክንድ ጉልላት ያለው ሁለት ዐምድ ሠራ። ¹⁶እርስ በርሳቸው የተጠላለፉ ሰንሰለቶች ሠርቶሎ ከዐምዶቹ ጫፍ ጋር አገናኛቸው፤ ከዚያም መቶ የሮማን ፍሬዎች ሠርቶ ከሰንሰለቶቹ ጋር አያያዛቸው።

¹⁷ዐምዶቹንም አንዱን በደቡብ፣ ሌላውን በሰሜን አድርጎ በቤተ መቅደሱ ፊት ለፊት አቆማቸው፤ በደቡብ በኩል ያለውን፣ “የኪን”፣ በሰሜን በኩል ያለውንም “የዒን” ብሎ ጠራቸው።

የቤተ መቅደሱ ዕቃዎች መግለጻት

4፡2-6፡10-5፡1ተፃ ምብ—1፡71 7፡23-26፡38-51

4 ርዝመቱ ሃያ ክንድ፣ ወርዱ ሃያ ክንድ፣ ቁመቱ ዐሥር ክንድ፣ የሆነ የናስ መሠዋያ ሠራ። ²እንዲሁም የጌኑ ስፋት ከጠርዝ እስከ ጠርዝ ዐሥር ክንድ፣ ቁመቱ አምስት። ክንድ የሆነ ክብ በርሜል ቀልጦ ከፈሰሰ ብረት ሠራ፤ ዙሪያውም ሲለካ ሠላሳ ክንድ ሆነ። ³ከርሜሉ ከንፈር በታችም በእያንዳንዱ ክንድ ርቀት ላይ ዙሪያውን ዐሥር የኮርማ ቅርጾች ነበሩበት፤ ኮርማዎቹም ከርሜሉ ጋር አንድ ወጥ ሆነው በሁለት ረድፍ ቀልጠው ተሠርተው ነበር።

⁴ርሜሉ በዐሥራ ሁለት ኮርማዎች ላይ የቆመ ሲሆን፣ ኮርማዎቹም ሦስቱ ወደ ሰሜን፣ ሦስቱ ወደ ምዕራብ፣ ሦስቱ ወደ ደቡብ፣ ሦስቱ ወደ ምሥራቅ ይመለከቱ ነበር። በርሜሉ በእነዚህ ላይ ያረፈ ሲሆን፣

3፡10 ስዕ25፡18
3፡13 ስዕ25፡18
3፡14 ስዕ3፡24፣ ስዕ26፡31፣33
3፡15 1፡7፡15፣ 22፡6-8፡3፣12
3፡16 1፡7፡17-29
4፡1 ስዕ20፡24፣ 40፡6፣1፡78፡64
4፡2 ራእ4፡6፣15፡2
4፡4 ስዕ2፡3-5፣ ሕዝ48፡30-34፣ ራእ21፡13

የሁሉም ጀርባ ወደ መካከል የዞረ ነበር። ⁵የበርሜሉ ውፍረት አንድ ስንዝር፣⁶ ከንፈሩ ደግሞ የጽዋ ከንፈር ወይም የሱፍ አበባ ይመስል ነበር፤ ይህም ሦስት ሺህ የባደስ መስፈሪያ⁷ የሚይዝ ነበር።

⁸እንዲሁም ዐሥር የመታጠቢያ ገንዳዎች አሠርቶ አምስቱን በደቡብ፣ አምስቱን ደግሞ በሰሜን በኩል አስቀመጠ፤ ገንዳዎች ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚቀርቡት ነገሮች የሚታጠቡባቸው ሲሆኑ፣ በርሜሉ ግን ለካህናት መታጠቢያ የሚያገለግል ነበር።

⁷በተሰጠው የአሠራር መመሪያ መሠረት፣ ዐሥር የወርቅ መቅረዞች ሠርቶ ወደ ቤተ መቅደሱ በማስገባት፣ አምስቱን በስተደቡብ፣ አምስቱን በስተሰሜን አኖራቸው።

⁸ሆኖ ጠረጴዛ ሠርቶም ወደ ቤተ መቅደሱ በማስገባት አምስቱን በስተ ደቡብ፣ አምስቱን ደግሞ በስተ ሰሜን በኩል አኖራቸው፤ ደግሞም አንድ መቶ ጌድጓዳ የወርቅ ሳሕኖች ሠራ።

⁹የካህናቱንም አደባባይ ሠራ፣ እንዲሁም ታላቁን አደባባይና በሮቹን ከሠራ በኋላ በናስ ለበጣቸው። ¹⁰በርሜሉንም ከቤተ መቅደሱ በስተደቡብ ምሥራቅ ባለው ማዕዘን በቀኝ በኩል አኖረው።

¹¹እንዲሁም ምንቸቱን፣ መጫሪያዎችንና ጌድጓዳ ሳሕኖችን ሠራ። ኪራምም ለቤተ መቅደሱ አገልግሎት የሚውሉትን ዕቃዎች ለንጉሥ ስሎሞን ሠርቶ ጨረሰ፤ እነዚህም

- ¹²ሁለቱ ዐምዶች፣
- በአዕማዱ ጫፍ ላይ ያሉት ሁለት ባለ ሳሕን ቅርጽ ጉልላት በዐምዶቹ ላይ ያሉትን ሁለቱን፣ ባለ ሳሕን ቅርጽ ጉልላት የሚያስጌጡ ሁለት ዙር መርበቦች፣
- ¹³በዐምዶቹ ላይ ያሉትን ሁለቱን፣ ባለሳሕን ቅርጽ ጉልላት እንዲያስጌጡ ለያንዳንዱ መርበብ ሁለት ዙር ሮማኖች ለሁለቱም ዙር መርበቦች በድምሩ አራት መቶ ሮማኖች፣
- ¹⁴መቆሚያዎች ከነመታጠቢያ ሳሕኖቻቸው፤

4፡6 ስዕ30፡18፣ ስዕ13፡5፡9፣ ሕዝ40፡38
4፡7 ስዕ25፡31፡40
4፡8 ስዕ25፡23፣ ስዕ4፡14
4፡9 1፡7፡16፡36፣ 2ዜና33፡5
4፡11 1፡7፡14
4፡14 1፡7፡27-30

⁷11 በዚህና በሌሎች 15 ላይ 2.3 ሜትር ያህል ነው።
⁸13 ወይም፣ ወደ ቤተ መቅደሱ አያዩ ተብሎ መተርጎም ይቻላል።
⁹15 16 ሜትር ያህል ነው።
¹⁰16 ወይም፣ በቤተ መቅደሱ ውስጥ ሰንሰለት ሠርቶ ተብሎ መተርጎም ይቻላል፤ በዕብራይስጥ የዚህ ሐረግ ትርጉም በትክክል አይተወግድም።
¹¹17 ምናልባት ያዚን ማለት፣ እርሱ አገዳ ማለት ሊሆን ይችላል።
¹²17 ምናልባት የዒዝ ማለት ብርታት በእርሱ ውስጥ ነው ማለት ሊሆን ይችላል።
¹³1 ርዝመቱና ወርዱ 9 ሜትር ቀመቱ 4.5 ሜትር ያህል ነው።
¹⁴2 2.3 ሜትር ያህል ነው።
¹⁵2 13.5 ሜትር ያህል ነው።
¹⁶3 0.5 ሜትር ያህል ነው።
¹⁷5 8 ሳንቲ ሜትር ያህል ነው።
¹⁸5 66 ኪሎ ሊትር ያህል ነው።

15 በርሚሎና እርሱን የተሸከሙት ዐሥራ ሁለት ኮርማዎች፤

16 ምንቸቶችና መጫሪያዎች፤ ማንጠዎችና ከህዚም ጋር የተያያዙ ዕቃዎች።

ኪራምአቢ ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መገልገያ እንዲሆን ለሰሎሞን የሠራቸው ዕቃዎች በሙሉ ከተወለወለ ናስ የተሠሩ ነበሩ።

17 ንጉሠም እነዚህ ዕቃዎች በዮርዳኖስ ሸለቆ፣ በሱኮትና በጽሬዳ መካከል ባለው በሸክላ ዕፅር ቦታ ቀልጠው በሸክላ ቅርጽ ተሠርተው እንዲወጡ አደረጉ።

18 እነዚህ ሰሎሞን የሠራቸው ነገሮች ሁሉ እጅግ ብዙዎች ስለ ሆኑ የናሱ ክብደት ምን ያህል እንደሆነ አልታወቀም ነበር።

19 እንደዚህም ሰሎሞን በስግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መገልገያ የሚሆኑትን ዕቃዎች ሠራ፤ እነዚህም፦

የወርቅ መሠዊያ፤ የገጸ ኅብስቱ ጠረጴዛ፤

20 በተሰጠው መመሪያ መሠረት፣ በቅድስተ ቅዱሳን ፊት ለፊት እንዲነድዱ፣ ከንጹሕ ወርቅ የተሠሩ መቅረቦች ከቀንዲሎቻቸው፤

21 የወርቅ አበባ ቅርጽ ሥራዎች፤ ቀንዲሎችና መኮስተሪያዎች ከንጹሕ ወርቅ የተሠሩ ነበሩ።

22 ከንጹሕ ወርቅ የተሠሩ የመብራት ማጥፊያዎች፣ ለመሪያ መሠረት ጎድጓዳ ሳሕፍቶች፣ ጭልፋዎችና ጥናዎች፣ እንደ ዚህም የቤተ መቅደሱ የወርቅ መዝጊያዎች፣ ይኸውም የቅድስተ ቅዱሳን የውስጠኛው መዝጊያዎችና የቤተ መቅደሱ ዋናው አዳራሽ መዝጊያዎች ከንጹሕ ወርቅ የተሠሩ ነበሩ።

5 ሰሎሞን ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የሠራው ሥራ ሁሉ ከተጠናቀቀ በኋላ፣ አባቱ ዳዊት የቀደሰውን ብሩንና ወርቁን፣ ዕቃዎቹንም ሁሉ አምጥቶ በስግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ግምጃ ቤት አኖራቸው።

ታቦቱ ወደ ቤተ መቅደስ ገባ

5፡2-6፡11 ተፃ ምብ— 1፡7 8፡1-21

2 ከዚያ በኋላ ሰሎሞን የእግዚአብሔርን የኪዳን ታቦት ከዳዊት ከተማ ከጽዮን እንዲያመጡ፣ የእስራኤልን ሽማግሌዎች፣ የዩንገዱን መሪዎች ሁሉና የእስራኤላውያንን የቤተሰብ አለቆች በአያሩሳሌም ሰበሰበ።

3 የእስራኤልም ሰዎች ሁሉ የሰባተኛው ወር በዓል በሚከበርበት ጊዜ፣ በንጉሠ ፊት ተሰበሰቡ።

4 የእስራኤል ሽማግሌዎች በተሰበሰቡም ጊዜ ሊዋወያኑ ታቦቱን አነሡት፤ ታቦቱን፣ የመገናኛ ድንኳኑንና በውስጡ ያሉትን የተቀደሱ ዕቃዎች ሁሉ ይዘው ወደ ላይ ወጡ፤

4፡16 1፡7፡13
4፡17 11፡33፡17
4፡18 1፡7፡23
4፡19 11፡25፡23
4፡20 11፡25፡31
4፡22 11፡10፡1፤ 11፡7፡14
5፡1 2፡4፡8፡11፤ 1፡7፡14
5፡2 11፡3፡31፤ 11፡5፡25
5፡3 11፡5፡9፡1
5፡5 11፡3፡31፤ 11፡5፡2
5፡7 ራእ 11፡19
5፡8 11፡3፡24
5፡10 11፡16፡34፤ 11፡8፡2፡49፡4
5፡11 11፡5፡24፡1

ሊዋወያኑ የሆኑ ካህናትም ተሸከሟቸው። ሌታሥ ሰሎሞንና በአጠገቡ የተሰበሰበው መላው የእስራኤል ገብኤ ስፍር ቀሩጥር የሌላቸውን በጎችና በሬዎች ቢታቦቱ ፊት ሠሙ።

7 ካህናቱም የእግዚአብሔርን የኪዳኑን ታቦት የቤተ መቅደሱ ውስጠኛ ክፍል ወደ ሆነው ወደ ቅድስተ ቅዱሳን አግብተው ከኪሩቤል ክንፍ በታች ባለው ስፍራው አኖሩት። ማኪናቤልም ክንፎቻቸውን ከታቦቱ በላይ ባለው ስፍራ ላይ ዘርግተው፣ ታቦቱንና መላጊያዎቹን ሸፈኑ።

8 መላጊያዎቹም በጣም ረጃጅም ከመሆናቸው የተነሣ፣ ታቦቱ እስካለበት ድረስ ያሉት ጫፎቻቸው ከቅድስተ ቅዱሳን ፊት ለፊት ይታዩ ነበር፤ ከመቅደሱ ውጭ ግን አይታዩም ነበር፤ ዛሬም እዚያው ቦታ ይገኛሉ።

9 እስራኤላውያን ከገብሰው ከወጡ በኋላ ከእነርሱ ጋር ኪዳን ባደረገ ጊዜ፣ ሙሴ በኩራብ ተራራ በውስጡ ካስቀመጣቸው ከሁለቱ ጽላቶች በቀር በታቦቱ ውስጥ ምንም አልነበረም።

10 ካህናቱም ከቤተ መቅደሱ ወጡ፤ እዚያ የነበሩት ካህናት በምድባቸው መሰረት ባይሆንም፣ ሁሉም ራሳቸውን ቀድሰው ነበር።

11 መዘምራትን የነበሩት ሊዋወያኑ ያን ሁሉ፣ አሳፍ፣ ኤማን፣ ሃማንና ኤዶታም፣ ወንዶች ልጆቻቸውና የሥጋ ዘመዶቻቸው ሁሉ የማረ ቀጭን በፍታ ለተሰወ፣ ከመሠዊያው በስተ ምሥራቅ በኩል ቆመው ጸናጽል ይጸነጽሉ፣ በገና ይደረደሩና መሰንቆ ይመቱ ነበር፤ እነርሱም መለከት በሚነፉ አንድ መቶ ሃያ ካህናት ታጅበው ነበር።

12 መላ ከት ነፊዎችና ዘማሪዎችም በአንድነት አንድ ደምፅ ሆነው ለእግዚአብሔር ውዳሴና ምኪኛ አቀረቡ፤ በመለከት፣ በጸናጽልና በሌሎች መሣሪያዎች ታጅበውም ደምጻቸውን ከፍ በማድረግ እግዚአብሔርን እያወደሱ፣

“እርሱ ችር ነው፣ ፍቅሩም ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።”

እያሉ ዘመሩ። ከዚያም የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ በደመና ተሞላ።

14 የእግዚአብሔር ክብር የከምላክን ቤተ መቅደስ ሞልቶት ስለነበር፣ ከደመናው የተነሣ ካህናቱ አገልግሎታቸውን ማከናወን አልቻሉም።

6 ከዚያም ሰሎሞን እንዲህ አለ፣ “እግዚአብሔር ጥቅጥቅ ባለ ደመና ውስጥ እንደሚኖር ተናግሮአል፤ ጸኔም አንተ ለዘላለም ትኖርበት ዘንድ፣ ይህን ታላቅና ድንቅ ቤተ መቅደስ ሠራሁልህ።”

3 መላው የእስራኤል ገብኤ እዚያው ቆመው ሳሉ፣ ንጉሠ ዘወር ብሎ ባረካቸው፤ ፋንዳህም አለ፤

5፡12 1፡7፡10፡12፤ 11፡5፡9፡33፤ 13፡8፡1፤ 2
5፡1፤ 11፡68፡25
5፡13 11፡40፡34፤ 11፡5፡16፡34፤ 21፡5፡7፡3
3፡20፡21፤ 1፡7፡3፡11፤ 11፡100፡5
106፡1፤ 107፡1፤ 118፡1፤ 136፡1፤ 137፡33፤ 111
5፡14 11፡19፡16፤ 29፡43፤ 40፡35፤ ራእ 15፡8
6፡1 11፡19፡9
6፡2 11፡6፡12፤ 7፡15፤ 11፡135፡21

“ለአባቴ ለዳዊት በቃሉ የሰጠውን ተስፋ በእጁ የራጸመ የእስራኤል አምላክ ስግዚ ስብከቱ ይመስገን፤ እንዲህ ብሏልና፤⁵ ‘ሕዝቤን ከግብፅ ካወጣሁበት ጊዜ ጀምሮ፣ ስሜ የሚጠራበት ቤተ መቅደስ ይሠራበት ዘንድ ከማናቸውም የእስራኤል ነገድ ከተሞች አንድም አልመረጥሁም፤ ወይም የሕዝቤ የእስራኤል መሪ ይሆን ዘንድ ማንንም አልመረጥሁም።⁶ አሁን ግን ስሜ በዚያ እንዲሆን ኢየሩሳሌምን፣ ሕዝቤን እስራኤልን እንዲገዛም ዳዊትን መርጫለሁ።”

⁷“አባቴ ዳዊት፣ ለእስራኤል ስምሕክ ለእግዚአብሔር ስም ቤተ መቅደስ ለመሥራት በልቡ አስቦ ነበር፤⁸ እግዚአብሔር ግን፣ ለአባቴ ለዳዊት እንዲህ አለው፣ ‘ለስሜ ቤተ መቅደስ ለመሥራት በልብህ አስበህ ነበር፤ ይህን በልብህ በማሰብህ መልካም አድርገሃል፤⁹ ይሁን እንጂ ቤተ መቅደሱን የምትሠራው አንተ አይደለም፤ ለስሜ ቤተ መቅደስ የሚሠራልኝ ከአብራክህ የሚከፈለው፣ የገዛ ልጅህ ነው።’

¹⁰“እግዚአብሔርም የተናገረውን ቃል ፈጽሞ አል፤ እኔም እግዚአብሔር በሰጠው ተስፋ መሠረት በአባቴ በዳዊት እግር ተተክቼ፣ በእስራኤል ዙፋን ላይ ተቀምጫለሁ፤ ለእስራኤል ስምሕክ ለእግዚአብሔርም ስም ቤተ መቅደስ ሠርቻለሁ።¹¹ በዚያም እግዚአብሔር ከእስራኤል ሕዝብ ጋር ያደረገው ኪዳን ያለበትን ታቦት አኑራለሁ።”

ሰሎሞን በምረቃው ጊዜ ያቀረበው ጸሎት

6፡12-40 ተፃ ምብ—1፡78፡22-53
6፡41-42 ተፃ ምብ—መዝ132፡8-10

¹²ከዚህ በኋላ ሰሎሞን መላው የእስራኤል ጉባኤ ባለበት በእግዚአብሔር መሠዊያ ፊት እጆቹን ዘርግቶ ቆመ።¹³ ሰሎሞንም ርዝመቱ አምስት ክንድ፣¹⁴ ወርዱ አምስት ክንድ፣ ከፍታውም ሦስት ክንድ፣ የሆነ የናስ መድረክ በውጭው አደባባይ መካከል አሠርቶ ነበር፤ በመድረኩም ላይ ወጥቶ በመቆም በመላው የእስራኤል ጉባኤ ፊት ተንበርክኮ እጆቹን ወደ ሰማይ ዘረጋ፣¹⁵ እንዲህም አለ፤

“የእስራኤል ስምሕክ እግዚአብሔር ሆይ፤ በፍጹም ልባቸው በመንገድህ ከሚሄዱት ባሪያዎች ጋር የፍቅር ኪዳንህን የምትጠብቅ በሰማይም ሆነ በምድር እንደ አንተ ያለ ስምሕክ የለም፤¹⁶ ለባሪያህ ለአባቴ ለዳዊት የሰጠኸውን ተስፋ አጽንተሃል፤ በአፍህ የተናገርኸውን ዛሬም እንደ ሆነው በእጅህ ፈጸምኸው።

¹⁶“አሁንም የእስራኤል አምላክ ስግዚክ

6፡6 ዘፀ20፡24፤ ዘዳ12፡5፤1ዜና28፡4፤ እ.ባ14፡1
6፡7 1ሳሙ10፡7፤ 1ዜና17፡2፤ ሐሥ7፡46
6፡11 ዘዳ10፡2፤ መዝ25፡10፤50፡5
6፡13 ነዘ8፡4፤ መዝ95፡6
6፡14 ዘፀ8፡10፤ 15፡11 ዘዳ7፡9
6፡15 1ዜና22፡10

6፡16 2ሳሙ7፡13፤ 15፡2ዜና23፡3፤ መዝ132፡12
6፡18 መዝ11፡4፤ እ.ባ40፡22፤66፡1፤ ራእ21፡3
6፡20 ዘፀ3፡16፤ ዘዳ12፡11፤2ዜና7፡14፤ 30፡20፤መዝ34፡15
6፡21 መዝ51፡1፤ እ.ባ33፡24፤ 40፡2፤43፡25፤44፡22፤ 55፡7፤መዝ7፡18
6፡22 ዘፀ22፡11
6፡23 እ.ባ3፡11፤ 65፡6፤መ፡16፤27
6፡24 ዘሌ26፡17
6፡26 ዘሌ26፡19፤ ዘዳ11፡17፤28፡24፤ 2ሳሙ1፡21
6፡27 ሓ30፡39፤ 2ዜና7፡14

ብከቱ ሆይ፤ ለባሪያህ ለአባቴ ለዳዊት፣ ‘ልጆችህ አንተ እንደ አደረግኸው ሁሉ በሚያደርጉት ሁሉ ሕጌን በመጠበቅ በፊቴ ቢመላለሱ፣ በእስራኤል ዙፋን ላይ በፊቴ የሚቀመጥ ሰው ከቶ አታጣም’ ብለህ የሰጠኸውን ተስፋ አጽናለት።¹⁷ እንግዲህ የእስራኤል ስምሕክ እግዚአብሔር ሆይ፣ ለባሪያህ ለዳዊት የሰጠኸውን የተስፋ ቃል ይፈጸም።

¹⁸“ባውኑ ስግዚክብከቱ ከሰው ጋር በምድር ላይ ይኖራልን? እነሆ፣ ሰማያትና ሰማየሰማያት እንኳ አንተን ሊደዘህ አይችሉም፤ ታዲያ እኔ የሠራሁት ይህ ቤተ መቅደስማ ምንኛ ያንስ! ¹⁹ይሁን እንጂ ስግዚክብከቱ አምላክ ሆይ፤ የባሪያህን ጸሎትና ስለ ምሕረት ያቀረበውን ልመና አድምጥ፤ ባሪያህ በፊትህ የሚያቀርበውን ጨኸትና ጸሎት ስማ፤²⁰ ስምህን እንደሚጠራበት ወደ ተናገርኸው ወደዚህ ቤተ መቅደስ ዓይኖችህ በቀንም በሌሊትም የተገለጡ ይሁኑ፤ ባሪያህ ወደዚህ ስፍራ የሚጸልዩትንም ጸሎት ስማ፤²¹ ባሪያህና ሕዝብህ እስራኤል ወደዚህ ስፍራ በሚጸልዩበትም ጊዜ ልመናቸውን ስማ፤ ከሚረረህ ከሰማይ ስማ፤ ስምተህም ይቅር በል።

²²አንድ ሰው ባልንጀራውን ቢበድልና እንዲምል ቢጠየቅ፣ እርሱም መጥቶ በቤተ መቅደሱ በመሠዊያህ ፊት ቢምል፣²³ ከሰማይ ሆኖ ስማ፤ አድርገው። በደለኛውን፣ በደሉን በራሱ ላይ አድርገህ እንደ ሥራው በመክፈል በባሪያዎችህ መካከል ፍረድ።²⁴ ንጹሐም በደለኛ አለመሆኑን አስታውቅ፤ እንደ ንጹሕናውም ክፈለው።

²⁵“ሕዝብህ እስራኤል አንተን ከመበደላቸው የተነሣ በጠላቶቻቸው ፊት ድል ቢሆኑ፣ ወደ አንተ ተመልሰውም በዚህ ቤተ መቅደስ ውስጥ በፊትህ በመጸለይና ልመናቸውን በማቅረብ ስምህን ቢጠሩ፣²⁶ በሰማይ ሆኖ ስማ፤ የሕዝብህን የእስራኤልን ኅጢአት ይቅር በል፤ ለእነርሱና ለአባቶቻቸው ወደ ሰጠሃቸውም ምድር መልሳቸው።

²⁶“ሕዝብህ አንተን ከመበደላቸው የተነሣ፣ ሰማያት ተዘገተው ዝናብ ባይዘኑብ፣ አንተ ስለ አስጨነቅሃቸው ወደዚህ ስፍራ ቢጸልዩ፣ ስምህን ቢጠሩና ከኅጢአታቸው ቢመለሱ፣²⁷ በሰማይ ሆኖ ስማ፤ የባሪያዎችህን የሕዝብህን የእስራኤልን ኅጢአት ይቅር በል፤ የሚኖሩበትን ቀናውን መንገድ አስተምራቸው፤ ለሕዝብህ ርስት አድርገህ በሰጠኸውም ምድር ላይ ዝናብን ላክ።

¹³ 2.3 ሜትር ይህል ነው።
¹⁶ 1.3 ሜትር ይህል ነው።

28። በምድራቱ ላይ ራብ ወይም ቸንፈር ወይም ሞጎ ወይም አረማሞ ወይም አን በጣ ወይም ኩብኩባ በሚወርድባት ጊዜ፣ ወይም ደግሞ በየትኛውም ከተማቸው ሳሉ ጠላት በሚከባቸው ጊዜ፣ ወይም ማናቸውም አደጋ ወይም ደዌ በሚደርስባቸው ጊዜ፣ 29 ከሕዝብህ ከእስራኤል ማንም ሰው ጭንቀቱና ሕመሙ ተሰምቶት፣ እጁን ወደዚህ ቤተ መቅደስ በመዘርጋት ጸሎትና ልመና ቢያቀርብ፣ 30 በሰማይ በማደራሪያህ ሆነህ ስማ፣ ይቅርም በል፣ የሰውን ልብ የምታውቅ አንተ ብቻ ስለ ሆነህ ለእያንዳንዱ እንደ ሥራው መጠን ክፈለው፣ 31 ይህም ለአባቶቻችን በሰጠ ሃቸው ምድር በሚኖሩበት ጊዜ ሁሉ አንተን እንዲፈሩህና በመንገዶቻህ እንዲሄዱ ነው።

32። ከሕዝብህ ከእስራኤል ወገን ያል ሆነ ባዕድ ሰው ስለ ታላቁ ስምህ፣ ስለ ኅያሉ እጅህና ስለ ተዘረጋው ክንድህ ሰምቶ ከሩቅ አገር በመምጣት ወደዚህ ቤተ መቅደስ በሚጸልዩበት ጊዜ፣ 33 በሰማይ በማደራሪያህ ሆነህ ስማ፣ የምድር ሕዝቦች ሁሉ እንደገዛ ሕዝብህ እንደ እስራኤል፣ ስምህን በማወቅ እንዲፈሩህ፣ የሠራሁትም ይህ ቤት ስምህ የሚጠራበት ቤት መሆኑን እንዲያውቁ ባዕዱ ሰው የሚጠይቅህን ሁሉ አድርግ። 34። ሕዝብህ አንተ በምትልካቸው ቦታ ሁሉ ጠላቶቻቸውን ለመውጋት በሚወጡበት ጊዜ፣ አንተ ወደ መረጥኻት ወደዚህች ከተማ፣ እኔም ለስምህ ወደ ሠራሁት ወደዚህ ቤተ መቅደስ ወደ አንተ ቢጸልዩ፣ 35 ጸሎታቸውንና ልመናቸውን በሰማይ ስማ፣ የጠየቁህንም አድርግላቸው።

36። መቼም የማይበድል ሰው የለምና፣ አንተን በበደሉህ ጊዜ፣ ተቈጥተሃቸው ሩቅ ወይም ቅርብ ወደ ሆነ አገር በምርኮ ለሚወስዳቸው ጠላት አሳልፈህ ብትሰጣቸው፣ 37 በተማረኩበት አገር ሆነው የልብ ጸጸት ተሰምቶአቸው ንስሐ ቢገቡና በምርኮ ሳሉ፣ ነጠአት ሠርተናል፣ በድለናል፣ ክፉ ድርጊትም ፈጽመናል፣ ቢሉ፣ 38 ተማርከው በሚኖሩበትም ምድር ሆነው በፍጹም ልባቸው፣ በፍጹምም ነፍሳቸው ቢመለሱና ለአባቶቻቸው ወደ ሰጠሃቸው ምድር፣ አንተም ወደ መረጥኻት ከተማና እኔም ለስምህ ወደ ሠራሁት ቤተ መቅደስ ቢጸልዩ፣ 39 ጸሎታቸውንና ልመናቸውን በሰማይ በማደራሪያህ ስማ፣ የጠየቁህንም አድርግላቸው። የበደሉህንም የሕዝብህን ነጠአት ይቅር በል።

6፡28 2ዜ520፡9
6፡30 ቍ27፣
14፡23፡3፣መገ7፡9፣
44፡21፡ም416፡2፣
17፡3
6፡31 ዘ86፡13፣
መገ34፡7፡9፣103፡11
፡13፡ም48፡13
6፡32 ዘ03፡19፣
20፡2ዜ59፡6
6፡33 ዘ012፡43
6፡34 ዘ828፡7፣
1ዜ55፡20
6፡36 ዘሌ26፡44፣
1፡78፡46፣
ኢዮ11፡12፣
15፡14፣መገ143፡2፣
መገ7፡20፡ኢር9፡5፣1
3፡23፡17፡9፣
ሮግ3፡9፣ኤፌ2፡3
6፡37 1፡78፡48፣
2ዜ57፡14፣12፡6፡12፣
30፡11፡33፡12፡19፡2
3፡34፡27፣
36፡12፡ኢ458፡3፣
ኢር24፡7፡129፡13
6፡39 ቍ27፣
2ዜ530፡9

6፡40 1፡78፡29፣
52፣ 2ዜ57፡15፣
ንሀ1፡6፡11፣መገ17፡6
፣116፡1፣130፡2፣
ኢ437፡17
6፡41 1ዜ528፡2፣
መገ3፡7፡7፡6፣13፡6፣
27፡13፡59፡4፣116፡1
2፣132፡16፣142፡7፣
ኢ433፡10
6፡42 መገ2፡2፣
89፡24፡2
7፡1 ዘ016፡10፣
19፡18፡ዘሌ9፡24፣
1፡718፡38፣
መገ26፡8
7፡2 ዘ029፡43፣
40፡35፡1፡78፡11
7፡3 1ዜ516፡34፣
2ዜ55፡13፡ወ3፡11
7፡6 1ዜ515፣
16፡24
7፡7 ዘ029፡13
7፡8 ዘፍ15፡18፣
ዘጉ13፡21፣1ዜ59፡1
፣2ዜ530፡26፣
ኑ08፡17

40 አሁንም ስምላክ ሆይ፤ በዚህ ስፍራ ወደ ቀረበው ጸሎት ዐይኖቻህ የተገለጡ፣ ጆሮ ምችህም የሚያደምጡ ይሁኑ። 41። አሁንም ስምላክ ሆይ ተነሥ፣ ከገይልህ ታቦት ጋር ወደ ማረፊያ ቦታህ ግባ። እግዚአብሔር ስምላክ ሆይ፤ ካህናትህ ድኑትን ይልቡ፤ ቅዱሳንህም በቸርነትህ ደስ ይበላቸው። 42 እግዚአብሔር ስምላክ ሆይ፤ የቀባኸውን አትተው፤ ለባሪያህ ለዳዊት ቃል የገባህለትን ጽኑ ፍቅር አስብ።

የቤተ መቅደሱ መመረቅ

7፡1-10 ተገግ ምብ— 1፡78፡62-66

7 ሰሎሞን ጸሎቱን በፈጸመ ጊዜ እሳት ከሰማይ ወርዶ የሚቃጠለውን መሥዋዕትና ሌላውንም መሥዋዕት በሳ፣ የእግዚአብሔርም ክብር ቤተ መቅደሱን ሞላው። 2 የእግዚአብሔር ክብር የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ስለ ሞላው ካህናቱ ወደዚያ መግባት አልቻሉም። 3 እስራኤላውያንም ሁሉ እሳቱ ሲወርድ፣ የእግዚአብሔርንም ክብር ከቤተ መቅደሱ በላይ ሲያዩ፣ በመተላለፊያው ወለል ላይ ተንበረከኩ፤ በግንባራቸውም ወደ መሬት ተደፍተው ሰገዱ፤ እንዲህ እያሉም ለእግዚአብሔር ምስጋና አቀረቡ፤ “እርሱ ቸር ነውና፤

ፍቅሩም ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።”

እያሉም እግዚአብሔርን አመሰገኑ።

4 ከዚህ በኋላ ንጉሠና ሕዝቡ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት መሥዋዕት አቀረቡ። 5 ንጉሥ ሰሎሞንም ሃያ ሁለት ሺህ በሬ፣ መቶ ሃያ ሺህ በግና ፍያል ሠዋ፣ ንጉሠና ሕዝቡም ሁሉ በዚህ ሁኔታ የስምላክና ቤተ መቅደስ ቀደሱ። 6 ካህናቱም እንደ ሊዋውያኑ፣ ንጉሥ ዳዊት እግዚአብሔር እንዲወደስበት የሠራውን “ፍቅሩ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል” በማለት እግዚአብሔርን ባመሰገኑ ጊዜ የተቀመጠበትን የእግዚአብሔርን የዜማ መግሪያ ይዘው በተመደቡት ስፍራ ቆሙ። ካህናቱ በሌላው ደቀ ሆነው መለከቶቻቸውን ሲነፉም እስራኤላውያን ሁሉ ቆመው ነበር።

7 ሰሎሞን የሠራው የናስ መሠዋዕት የሚቃጠለውን መሥዋዕት፣ የእህሉን ቀርባንና ስቡን መያዝ ስላልቻሉ ከእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ፊት ለፊት ያለውን የመካከለኛውን አደባባይ ክፍል ቀድሰው፤ የሚቃጠለውን መሥዋዕትና የነበረት መሥዋዕቱንም ስብ በዚያ አቃጠለ።

8 በዚያን ጊዜ ሰሎሞን ከእስራኤል ሕዝብ ሁሉ ጋር ለሰባት ቀን በዓሉን አከበረ፤ ሕዝቡም ከሐማት መግቢያ እስከ ግብፅ ወንዝ ድረስ ካለው ምድር የመጣ እጅግ ታላቅ

ማ በትውፊት የገላም መሥዋዕት ይባላል

ጉባኤ ነበር። ፊት ለፊት ቀን ስለ ቀደሱና የሰባት ቀን በዓል በተጨማሪ ስላከ በሩ፣ በስምንተኛው ቀን የተቀደሰ ጉባኤ አደረጉ።¹⁰ ስለሎሞንም በሰባተኛው ወር፣ በሃያ ሦስተኛው ቀን ወደየቤታቸው እንዲሄዱ ሕዝቡን አስናበተ፤ ሕዝቡም እግዚአብሔር ለዳዊትና ለሰሎሞን እንዲሁም ለሕዝቡ ለእስራኤል ስላደረገው በጎ ነገር ሁሉ በልባቸው ደስ እያላቸውና ሐሜት እያደረጉ ሄዱ።

እግዚአብሔር ለሰሎሞን ተገለጠለት

7:11-22ተጳ ምብ—1ገግ9:1-9
¹¹ሰሎሞን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስና የቤተ መንግሥቱን ሥራ ጨረሰ፤ ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስና ለራሱ ቤተ መንግሥት ያደርግ ዘንድ በልቡ ያሰበውን ሁሉ ካከናወነ በኋላ፣ ¹²እግዚአብሔር በሌሊት ተገልጦለት እንዲህ አለው፡-

“እሎትህን ሰምቻለሁ፤ ይህንንም ስፍራ መሥዋዕት የሚቀርብበት ቤተ መቅደስ እንዲሆን ለራሴ መርጬዋለሁ።

¹³“ዝናብ እንዳይዘንብ ሰማያትን በምዘጋ በት ጊዜ ወይም ምድሪቱን እንዲበላ አንበጣ በማዘበት ጊዜ፣ ወይም በሕዝቤ ላይ ቸን ፊር በምሰድበት ጊዜ፣ ¹⁴በስሜ የተጠራው ሕዝቤ ራሱን አዋርዶ በጸልይ፣ ፊቱን ቢፈልግና ከክፉ መንገዱ ቢመለስ፣ ከሰማይ እስማዋለሁ፤ ጎጠኦቱን ይቅር እላለሁ፤ ምድሩንም እፈውሳለሁ። ¹⁵አሁንም በዚህ ስፍራ ወደሚጸለዩው ጸሎት ዓይኖቼ ይገለጣሉ፤ ጆሮዎቼም ያዳምጣሉ። ¹⁶ሰሜ ለዘላለም በዚያ ይኖር ዘንድ ይህን ቤተ መቅደስ መርጫለሁ፤ ቀድሸዋለሁም። ዓይኖቼም ልቤም ዘወትር በዚያ ይሆናሉ።

¹⁷“አንተም ደግሞ አባትህ ዳዊት እንዳደረገው ሁሉ በፊቱ ብትሄድ፣ ያዘዘሁህን ሁሉ ብትፈጸም፣ ሥርዐቶቼንና ሕግጋቴን ብትጠብቅ፣ ¹⁸ለአባትህ ለዳዊት፣ ‘ከዘርህ እስራኤልን የሚገዛ አታጣም’ ብዬ በገባሁለት ቃል ኪዳን መሠረት የመገገሥትህን ዙፋን አጸናለሁ።

¹⁹“እናንተ ግን እኔን ከመከተል ተመልሳችሁ የሰጠኝችሁን ሥርዐቱንና ትእዛዜን ብትተው፣ ሄዳችሁም ሌሎችን አማልክት ብታገለግሉና ብታመልኩ፣ ²⁰በዚያን ጊዜ እስራኤልን ከሰጠኝቸው ምድራ እንቅላቸዋለሁ፤ ለስሜ የቀደሰሁትን ይህን ቤተ መቅደስ እተዋለሁ፤ በሕዝቦችም ሁሉ ዘንድ መተረቻና መዘባቢቻ አደርገዋለሁ። ²¹ይህ ቤተ መቅደስ አሁን እኛን የሚያስደንቅ ቢሆንም በአጠገቡ የሚያልፉ ሁሉ በመገረም፤ ‘እግዚአብሔር በዚህች ምድርና

7:9 ዘሌ23:26፣ 2ዜና30:23
 7:11 ዜና28:20
 7:12 ዘ8:12:5:11፣ 2ዜና1:7
 7:13 ዘ8:11:7፣ አዋ4:7
 7:14 ዘ10:3፣ 15:26፣ዘሌ26:41፣ ዘዮ6:27:2ገገ17:13፣ 1ዜና16:11፣ 2ዜና6:20:27:37፣ 30:20፣መዝ60:2፣ ኢሳ30:26፣53:5፣ 55:7፣57:18፣ ኤር33:6፣ ሕዝ8:32፣ ዘዳ1:4፣ሚል4:2

7:15 1ገግ8:29፣ 2ዜና6:40፣50:1:6
 7:16 ዘ8:12:5፣ 2ዜና33:7
 7:17 ሌሌ19:37፣ 1ገግ9:4
 7:18 2ሳሙ7:13፣ 1ዜና5:2፣17:12፣ 2ዜና13:5፣23:3፣ ኢሳ9:7፣55:4፣ ኤር33:17:21፣ ሚክ5:2
 7:19 ዘ8:28:15፣ 1ዜና28:9፣2ዜና12:1፣24:18፣ኤር9:13፣ 11:8
 7:20 ዘ8:28:37፣ 29:28፣1ገገ14:15፣ ኤር12:14፣16:13፣ 50:11
 7:21 ዘ8:29:24፣ ኤር19:8
 7:22 ኤር16:11
 8:1 2ሳሙ7:2
 8:4 2ሳሙ8:9
 8:5 ኢሳ10:10
 8:6 ኢሳ19:44
 8:7 ዘ6:10:16፣ 15:18-21፣ዕገ9:1
 8:8 2ዜና2:18
 8:11 1ገገ3:1
 8:12 1ገገ8:64፣ 2ዜና15:8

በዚህ ቤተ መቅደስ ላይ እንዲህ ያለውን ነገር ያመጣው ከቶ ለምን ይሆን? ይላሉ።
 22ሕዝቡም፣ ‘ይህን ሁሉ ጥፋት ያመጣቸው፣ ከግብፅ ምድር ያወጣቸውን የአባቶቻቸውን አምሳክ ስግዚአብሔርን ትተው ሌሎችን አማልክት ስለ ተከተሉ፣ ስላመለክቸውና ስላገለገሏቸው ነው’ ብለው ይመልሳሉ።”

ሰሎሞን ያከናወናቸው ሌሎች ሥራዎች

8:1-18ተጳ ምብ—1ገግ9:10-28

8 ሰሎሞን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስና የራሱን ቤተ መንግሥት የሠራባቸው ሃያ ዓመት ከተፈጸመ በኋላ፣ ጊራም የሰጠውን ከተሞች አድሶ እስራኤላውያን እንዲሰፍሩባቸው አደረገ።² ከዚያም ሰሎሞን ወደ ሐማት ሱባ ዘመተ፣ ያዛትም።³ ሳምድረ በዳውም ውስጥ ተደግጎና ቀድሞ በሐማት ሠርቶአቸው የነበሩትን የዕቃ ቤት ከተሞች ሁሉ ሠራ።⁴ እንዲሁም የላይኛውን ቤት ሐሮንና የታችኛውን ቤት ሐሮን የተመሸጉ ከተሞች አድርጎ ከቅጥሮቻቸው፣ ከበሮቻቸውና ከመዝጊያዎቻቸው ጋር ሠራ።⁵ ደግሞም ባዕሳትንና የዕቃ ቤት ከተሞቹን ሁሉ፣ ሠረገሎችና ፈረሶች የሚኖሩባቸውን ከተሞች ሁሉ፣ ባጠቃላይ በአየሩሳሌም፣ በሊባኖስና በግዛቱ ሁሉ ለመሥራት የፈለጋቸውን ነገሮች ሁሉ ሠራ።

እስራኤላውያን ያልሆኑ ግን ከኬጢ ያውያን፣ ከአሞራውያን፣ ከፊርዜያውያን፣ ከኤዊያውያንና ከኢያቡሳውያን የቀሩት ሕዝቦች ሁሉ፣⁶ እስራኤላውያን ያላጠፏቸውን፣ በምድሪቱ የቀሩ ዘሮቻቸውን የጥልበት ሥራ ይሠሩ ዘንድ ሰሎሞን መለመላቸው፣ እስከ ዛሬም ይሠራሉ።⁷ ያሁን እንጂ ሰሎሞን ማንም እስራኤላዊ ባሪያ ሆኖ በግዳጅ ሥራውን እንዲሠራ አላደረገም፣ እነርሱ ተዋጊዎች፣ የሻምበል አዛዦች፣ የሠረገሎችና የሠረገላ ነጃዎች አዛዦች ነበሩና።⁸ ከእነዚህ ህም ሁለት መቶ አምሳያቸው የንጉሥ ሰሎሞን ሹማምት ሰዎቹን የሚቈጣጠሩ ነበሩ።

¹¹ሰሎሞንም፣ “የእግዚአብሔር ታቦት የገባበት ቦታ ሁሉ ቅዱስ ስለሆነ፣ ሚስቴ በእስራኤል ንጉሥ በዳዊት ቤተ መንግሥት መኖር አይገባትም” በማለት የፈርዖንን ልጅ ከዳዊት ከተማ እርሱ ወደሠራላት ቤተ መንግሥት አመጣት።

¹²ሰሎሞንም በቤተ መቅደሱ መመላለሻ ፊት ለፊት ባሠራው የእግዚአብሔር መሠዊያ ላይ የሚቃጠል መሥዋዕት ለእግዚአብሔር

⁶ ወይም ሠረገሎች ተብሎ መተርጎም ይቻላል።
⁸ ወይም ከሌላ ሐግት ተብሎ መተርጎም ይቻላል።

አቀረቡ።¹³ ሙሴ ስለ መሥዋዕት አቀራረብ ባዘዘው መሠረት በእያንዳንዱ የበዓል ቀን ይኸውም በየሰንበቱ፣ በየወሩ መባቻና በሦስቱ የዓመት በዓላት ማለትም በቂጣ በዓል፣ በመካር በዓልና በዳስ በዓል ጊዜ የሚቃጠለውን መሥዋዕት ለእግዚአብሔር አቀረቡ።¹⁴ የአባቱን የዳዊትን ሥርዐት በመከተልም፣ ካህናቱን በየአገልግሎት ክፍላቸው ሊዋውያኑንም ምስ ጋናውን እንዲመሩና በየዕለቱ ሥራቸው ካህናቱን እንዲረዱ መደባቸው። ደግሞም የእግዚአብሔር ሰው ዳዊት ባዘዘው መሠረት የቤተ መቅደሱን በር ጠባቂዎች በልዩ ልዩ በሮች ጥበቃ ላይ በየክፍላቸው መደባቸው።¹⁵ እነርሱም ንጉሡ ግምጃ ቤቱን ጨምሮ ስለማናቸውም ነገር ለካህናቱና ለሌሎች የሰጠውን ትእዛዝ አልተላለፉም ነበር።

¹⁶ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መሠረት ከተጣለበት ዕለት አንሥቶ እስከ ፍጻሜው ድረስ ያለው የሰሎሞን ሥራ ሁሉ ተከናወነ ለት፣ በዚህ ሁኔታም የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ሥራ ከፍጻሜ ደረሰ።

¹⁷ ከዚያም ሰሎሞን የኤዶም የባሕር ጠረፍ ወደ ሆኑት ወደ ዔዮንጋብርና ወደ ኤሎት ሄደ።¹⁸ በዚህም ባሕሩን በሚያውቁት በራሱ መኮንኖች የሚታዘዙ መርከቦችን ላከለት፤ እነዚህም ከሰሎሞን ሰዎች ጋር በመሆን ወደ አፊር ተጓዙ፤ ከዚያም አራት መቶ አምሳ መክለት ወርቅ አምጥተው ለንጉሥ ሰሎሞን ሰጡት።

የሳባ ንግሥት ሰሎሞንን ጌቦሾች

9:1-12 ተጓ ምብ— 17:10:1-13

9 የሳባ ንግሥት የሰሎሞንን ዝና በሰማች ጊዜ አስቸጋሪ በሆኑ ጥያቄዎች ልት ፈትነው ወደ ኢየሩሳሌም መጣች። ቅመማ ቅመማ፣ እጅግ ብዙ ወርቅና የከበሩ ድንጋዮችን በግመሎች አስጭና ከታላቅ ጓዝ ጋር ደረሰች፤ ወደ ሰሎሞንም ቀርባ በልቧ ያለውን ሁሉ አጫወተችው።² ሰሎሞንም የጠየቀችውን ሁሉ መለሰላት፤ ለመልሰላት የተሳነው አንዳች ነገር አልነበረም።³ የሳባ ንግሥት የሰሎሞንን ጥበብና የሠራውን ቤተ መንግሥት፣ ሳባባታው ላይ የሚቀርበውን መብል፣ የሹማምቱን አቀማመጥ፣ አስተናባሪዎቹንና አለባበሳቸውን፣ ጠጅ አሳላፊዎቹንና አለባበ ሳቸውን እንዲሁም በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ያቀረባቸውን የሚቃጠሉ መሥዋዕቶች⁴ ባዮች ጊዜ እጅግ ተደነቀች።

⁵ ንጉሡንም እንዲህ አለችው፡ “ስለ ሥራ ህና ስለ ጥበብ በአገሪ ሳለሁ የሰማሁት ሁሉ እውነት ነው። ልክ ግን መጥቼ በዓይኔ እስካየሁ ጊዜ ድረስ የነገሩኝን አላመንሁም ነበር፤ በርግጥም የጥበብ እኩሌታ እንኳ አልተነገረኝም፤ እኔ ከሰማሁት ዝና

8:13 ሠ12:17: 23:14:16:29:38: ዘኑ:10:10:28:9: 16-25:29:12-38: ነፃ8:17
8:14 1ዜ59:17: 23:6:24:1:25:1: ነፃ12:24:36:45
8:18 2ዜ59:9
9:1 ዘ9:10:7: ሕዝ23:42: ማቆ:12:42: ሉቃ:11:31
9:3 1ኃ75:12
9:6 2ዜ56:32
9:8 1ኃ72:12: 1ዜ5:17:14: 2ዜ52:11:13:8

እጅግ ትልቃለሁ። ገሰዎችህ ምንኛ ታድለዋል! ዘወትር በፊትህ ቆመው ጥበብህን የሚሰሙ ሹማምትህስ ምንኛ ታድለዋል! ስንሰማክክ ለእግዚአብሔር ንጉሥ ሆነህ እንድትገዛ፣ በአንተ ደስ የተሰኘውና በዙፋኑ ላይ ያስቀመጠህ አምላክህ እግዚአብሔር በሩክ ይሁን፤ ስንሰማክክ ለእስራኤል ካለው ፍቅርና ለዘላለም ሊያጸናቸው ካለው ፍላጎት የተነሣ፣ ፍትሕና ጽድቅ እንዲሰፍን ታደርግ ዘንድ አንተን በላይቸው ላይ አንግሥሃልና።”

ከዚያም ለንጉሡ አንድ መቶ ሃያ መክለት ወርቅ፣ እጅግ ብዙ ቅመማ ቅመማና የከበሩ ድንጋዮች ሰጠችው፤ የሳባ ንግሥት ለንጉሥ ሰሎሞን እንደሰጠችው ዐይነት ቅመማ ቅመማ ያለ ከቶ አልነበረም።

¹⁰ የኪራም ሰዎችና የሰሎሞን ሰዎች ወርቅ ከአፊር እንደዚሁም ሰንደልና¹¹ የከበሩ ድንጋዮች አመጡ።¹² ንጉሡም የሰንደሉን እንጨት ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስና ለቤተ መንግሥቱ ደረጃ መሥሪያ እንደዚህም ለመዘምራት የመሰንቆና የበገና መሥሪያ አደረገው፤ ይህን የመሰለ ነገር በይሁዳ ምድር ከቶ አልታየም።

¹² ንጉሥ ሰሎሞን ለሳባ ንግሥት የፈለገችውንና የጠየቀችውን ሁሉ ሰጣት፤ ስጦታውም እርስዋ ካመጣችላት በላይ ነበር። ከዚያም ከአጃቢዎቹ ጋር ወደ አገሯ ተመለሰች።

የሰሎሞን ብልጽግና

9:13-28 ተጓ ምብ— 17:10:14-29:2ዜ5:1:14-17

¹³ ሰሎሞን በየዓመቱ የሚቀበለው ወርቅ ክብደቱ ስድስት መቶ ሥልሳ ስድስት መክለት¹⁴ ነበር።¹⁵ ይህም ከታላላቅና ከተራ ነጋዴዎች ከሚገባው ቀረጥ ሌላ ነበር፤ እንዲሁም መላው የዐረብ ነገሥታትና የግዛ ምድሩ አገረ ገዦች ለሰሎሞን ወርቅና ብር ያመጡ ለት ነበር።

¹⁵ ንጉሥ ሰሎሞን ሁለት መቶ ከጥፍጥፍ ወርቅ የተሠራ ታላላቅ ጋሻዎች አበጀ፤ በእያንዳንዱም ጋሻ የገባው ጥፍጥፍ ወርቅ ስድስት መቶ ሰቅል¹⁶ ነበር።¹⁶ እንዲሁም ሦስት መቶ ትንንሽ ጋሻዎች በጥፍጥፍ ወርቅ ሠራ፤ በእነዚህም በእያንዳንዳቸው የገባው ጥፍጥፍ ወርቅ ሦስት መቶ ሰቅል¹⁷ ነበር። ንጉሡም ጋሻዎቹን “የሊባኖስ ደን” በተባለው ቤተ መንግሥት ውስጥ አኖራቸው።

¹⁷ ከዚያም ንጉሡ በዝሆን ጥርስ ያጌጠና በንጹሕ ወርቅ የተለበጠ ትልቅ ዙፋን ሠራ።

9:9 2ዜ58:18
9:10 2ዜ58:18
9:14 2ዜ517:11: ኢሳ:21:13: ኤር25:24: ሕዝ27:21:30:5
9:16 1ኃ7:2: 2ዜ5:12:9
9:17 1ኃ722:39

¹⁸ ዐሥራ ስድስት ሜትርክ ቶን ያህል ነው።
¹⁴ ወይም ወደላይ የሚመጣቸውን ደረጃዎች ተብሎ መተርጎም ይቻላል።
¹⁹ 4 ሜትርክ ቶን ያህል ነው።
¹⁶ 10 የአላሙን እንጨት ሊሆን ይቻላል
¹³ 23 ሜትርክ ቶን ያህል ነው።
¹⁵ 3.5 ኪሎ ግራም ያህል ነው።
¹⁶ 1.7 ኪሎ ግራም ያህል ነው።

18ዙፋኑ ስድስት መውጫ መውረጃ ደረጃዎች ሲኖሩት፣ ከዙፋኑ ጋር የተያያዘ ከወርቅ የተሠራ የእግር መርገጫ ነበረው። መቀመጫውም ግራና ቀኙ መደገፊያ ያለው ሆኖም ከመደገፊያዎቹም አጠገብ አንዳንድ አንበሳ ቆሞ ነበር። 19እንዲሁም በስድስቱ ደረጃዎች ዳርና ዳር ላይ አንዳንድ አንበሳ፣ ባጠቃላይ አሥራ ሁለት አንበሳዎች ቆመው ነበር፤ ይህን የመሰለ ዙፋን በየትኛውም አገር ተሠርቶ አያውቅም። 20ንጉሥ ሰሎሞን የሚጠጣ ባቸው ዕቃዎች በሙሉ ከወርቅ የተሠሩ ነበሩ። “የሊባኖስ ደን” ተብሎ በሚጠራው ቤተ መንግሥት ውስጥ የነበሩትም ዕቃዎች ሁሉ ከንጹሕ ወርቅ የተሠሩ ነበሩ፤ በሰሎሞን ዘመን ብር ዋጋ እንደ ሌለው ስለሚቆጠር ከብር የተሠራ አንድም ነገር አልነበረም። 21ንጉሡ በኪራም ሰዎች የሚነዱ የንግድ መርከቦች ነበሩት። እነዚህም በየሦስት ዓመቱ አንድ ጊዜ ወርቅ፣ ብር፣ የዝሆን ጥርስ፣ ጦጣዎችና ዝንጀሮዎች እየያዙ ይመለሱ ነበር።

22ንጉሥ ሰሎሞን በሀብትም ሆነ በጥበብ ከምድር ነገሥታት ሁሉ የበለጠ ነበር። 23ምድር ነገሥታት ሁሉ ከግዛታቸው በልቡ ያኖረውን ጥበብ ለመስማት ከሰሎሞን ጋር መገናኘት ይፈልጉ ነበር። 24በየዓመቱ ወደ እርሱ የሚመጡትም ሁሉ የብርና የወርቅ ዕቃ፣ የልብስ፣ የጦር መሣሪያና የቅመማ ቅመም እንደዚሁም የፈረስና የበቅሎ ገጸ በረከት ያመጡለት ነበር።

25ሰሎሞን አራት ሺ የፈረሶችና የሠረገሎች ጋጥ ነበረው፤ እንዲሁም በሚኖርበት በኢየሩሳሌምና በሰረገላ ከተሞች አሥራ ሁለት ሺህ ፈረሶች ነበሩት። 26እርሱም ከአፍራጥስ ወንዝ፣ እስከ ፍልስጥኤም ምድርና እስከ ግብፅ ዳርቻ ድረስ ባሉት ነገሥታት ሁሉ ላይ ገዛ። 27ንጉሡ በኢየሩሳሌም ብሩን እንደሚገኘውም ድንጋይ፣ የዝግግውንም ዕንጨት ብዛት በየኩረብታው ግርጌ እንደሚበቅል ሾላ አደረገው። 28ሰሎሞን ከግብፅና ከሌሎች አገሮች ሁሉ ፈረሶች ያመጡለት ነበር።

የሰሎሞን መሞት

9:29-31 ተጻ ምብ—1፡711:41-43

29ሰሎሞን በዘመነ መንግሥቱ የሠራው ሌላው ነገር በነቢዩ በናታን ታሪክና በሴሎናዊው በአሁያ ትንቢት እንዲሁም ባለራእዩ አዶ ስለናጣጥ ልጅ ስለ ኢዮርብዓም ባየው ራእይ ውስጥ የተጻፈ አይደለምን? 30ሰሎሞን በኢየሩሳሌም ተቀምጦ በእስራኤል ሁሉ ላይ አርባ ዓመት ነገሠ። 31ከዚያም እንደ አባቶቹ አንቀላፋ፣ በአባቱም በዳዊት ከተማ ተቀበረ። ልጁም ሮባም በእርሱ ፋንታ

9:22 1፡713:13፣ 2ዜና1:12
 9:23 1፡74:34
 9:24 2ዜና32:23፣ መዝላ5:12፣68:29፣72:10፣ኢሳ18:7
 9:25 1፡4፡8:11
 9:26 ዘፍ:15፣18-21፣1፡74:21፣ መዝ72:8-9
 9:29 2፡4፡7:2፣ 1፡711:29፣ 2ዜና10:2
 9:31 1፡72:10

ነገሡ።
እስራኤል በሮብዓም ላይ ዐመፀ
 10:1-11:4 ተጻ ምብ—1፡712:1-24

10 እስራኤላውያን ሁሉ ሊያነግሡት ወደዚያ ሄደው ሰለነበር፣ ሮብዓም ወደ ሴኬም ሄደ። 2ከንጉሥ ሰሎሞን ሸሸቶ በግብፅ ይኖር የነበረው የናጣጥ ልጅ ኢዮርብዓም ይህን ሲሰማ፣ ከግብፅ ተመልሶ መጣ። 3እርሱንም ልከው አስጠሩት፤ ከዚያም እርሱና እስራኤል ሁሉ ወደ ሮብዓም ሄደው እንዲህ አሉት። 4“አባትህ በላያችን ከባድ ቀንበር ጫነብን፤ አንተ ግን አስጨናቂውን ሥራና በላያችን የጫነብንን ከባድ ቀንበር አቅልልልን፤ እኛም እንገዛልሃለን።”

5ሮብዓምም፣ “ከሦስት ቀን በኋላ ተመልሳችሁ ወደ እኔ ኑ” አላቸው፤ ስለዚህ ሰዎቹ ወጥተው ሄዱ።

6ከዚያም ንጉሥ ሮብዓም፣ “ለዚህ ሕዝብ ምን እንድመልስለት ትመክሩኛላችሁ?” በማለት አባቱ ሰሎሞን በሕይወት ሳለ ያገለገሉትን የእስራኤልን ሽማግሌዎች ጠየቃቸው።

7እነርሱም፣ “ለእዚህ ሕዝብ ደግ ከሆንህ ለት፣ ደስ ካሸኘኸውና የሚስማማው መልስ ከሰጠኸው ምን ጊዜም ይገዛልሃል” አሉት።

8ሮብዓም ግን ሽማግሌዎች የሰጡትን ምክር ትቶ፣ አብሮ አደጎቹና አገልጋዮቹ ከሆኑት ወጣቶች ምክር ጠየቀ። 9እንዲሁም አላቸው፣ “አባትህ የጫነብንን ቀንበር አቅልልልን ለሚሉኝ ለእነዚህ ሰዎች የምትሰጡኝ ምክር ምንድነው? ምንስ ብለን እንመልስላችው?”

10አብሮ አደጎቹም ወጣቶች እንዲህ ሲሉ መለሱለት፣ “ለጠየቀህ ሕዝብ፣ አባትህ በላያችን ከባድ ቀንበር ጫነብን፤ አንተ ግን ቀንበራችንን አቅልልልን ለሚሉህ እንዲህ በላቸው፣ ‘ትንሿ ጣቴ ከአባቴ ወገብ ይልቅ ትወፍራለች።’ 11አባቴ ከባድ ቀንበር ጫነችሁ፤ እኔ ግን የባሰ አክብረዋለሁ፤ አባቴ በዐለንጋ ገረፋችሁ፤ እኔ ግን በጊንጥ እገርፋችኋለሁ።”

12ንጉሡ፣ “ከሦስት ቀን በኋላ ተመልሳችሁ ኑ” ባላቸው መሠረት ኢዮርብዓምና ሕዝቡ ሁሉ ከሦስት ቀን በኋላ ወደ ሮብዓም ተመለሱ። 13ንጉሡም የሽማግሌዎችን ምክር በመናቅ፣ አመናጭቆ መለሰላቸው። 14እርሱም የወጣቶቹን ምክር በመቀበል፣ “አባቴ ቀን በራችሁን አከበደ፤ እኔ ደግሞ የባሰ አከብረዋለሁ፤ አባቴ በአለንጋ ገረፋችሁ፤ እኔ ደግሞ በጊንጥ እገርፋችኋለሁ” አላቸው።

21 ፊብራይስጥ ወደ ተርጓሚ ለይዶ የሚችሉ መርከቦች ይላል።
 25 ወይም፣ ሠረገሶች ተብሎ መተርጎም ይቻላል።
 26 የአፍራጥስ ወንዝ ነው፤ ነገር ግን አንዳንድ ቅጂዎች ኢፍራጥስ የሚለውን ቃል አይጨምሩም።
 28 በኪልቂያ የምትገኘው ሙዝር ነች።

10:2 1፡711:40፣ 2ዜና9:29
 10:3 1ዜና9:1
 10:4 2ዜና2:2
 10:6 ኢዮ8:8-9፣ 12:12፣15:10፣ 32:7
 10:7 ምሳ15:1
 10:8 2፡4፡17:14፣ ምሳ13:20

ግዛቱዎቹ በሴሎናዊው በአሁኑ አማካይነት ለናባጥ ልጅ ለኢዮርብም የተናገረው ቃል ይፈጸም ዘንድ፣ ወስኖ ስለነበር፣ ንጉሠ ሕዝቡን አላዳመጠም።

¹⁶መላው እስራኤልም ንጉሡ ሊሰማቸው አለመፈለጉን በተረዱ ጊዜ፣ እንዲህ ሲለ-መለሱለት፣

“ከዳዊት ምን ድርሻ አለን? ከእሴይስ ልጅ ምን ክፍል አለን? እስራኤል፣ ሆይ፣ ወደ ድንኳንህ ተመለስ፣ ዳዊት ሆይ፣ አጎተም የገዛ ቤትህን ጠብቅ።”

ስለዚህ እስራኤላውያን ሁሉ ወደ የቤታቸው ተመለሱ። ¹⁷ይሁን እንጂ በይሁዳ ከተሞች የሚኖሩትን እስራኤላውያን አሁንም የሚገዛቸው ርብዓም ነበር።

¹⁸ንጉሥ ርብዓም የገባሮች ጎሳፊ የነበረውን አድራግን ላከው፣ እስራኤላውያን ግን በድንጋይ ወግረው ገደሉት። ንጉሥ ርብዓም ግን እንደምንም ብሎ ሰረገላው ላይ በመውጣት ወደ ኢየሩሳሌም ሸሽቶ አመለጠ። ¹⁹ስለዚህ እስራኤል እስከ ዛሬ ድረስ በዳዊት ቤት ላይ እንደ ዐመፀ ነው።

11 ርብዓም ኢየሩሳሌም በደረሰ ጊዜ፣ እስራኤልን ወግተው መንግሥቱን ወደ ርብዓም እንዲመልሱ ከይሁዳና ከብንያም ቤት አንድ መቶ ሰማንያ ሺህ ወታደሮች ሰበሰበ።

²ነገር ግን የእግዚአብሔር ቃል ወደ ስግዚታዎቹ ሰው ወደ ሸማያ እንዲህ ሲል መጣ፣ ³“ለይሁዳ ንጉሥ ለሰሎሞን ልጅ ለርብዓምና በይሁዳና በብንያም ላሉ እስራኤላውያን ሁሉ እንዲህ በል፣ ⁴እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፣ ይህ ነገር ከእኔ ዘንድ ስለ ሆነ፣ ወንድሞቻችሁን ለመውጋት ወደዚያ አትውጡ፣ እያንዳንዳችሁም ወደ የቤታችሁ ሂዱ” አላቸው። ስለዚህ ለእግዚአብሔር ቃል በመታዘዝ በኢዮርብዓም ላይ መገመቱን ትተው ተመለሱ።

ርብዓም የይሁዳን ከተሞች መሸገ

⁵ርብዓም መኖሪያውን በኢየሩሳሌም በማድረግ ለመከላከያ የሚሆኑ ከተሞችን በይሁዳ ሠራ፣ እነዚህም ፊቤተ ልሔም፣ ኢጣም፣ ቴቁሔ፣ ግብትጽር፣ ሦኮ፣ ዓዶላም፣ ጫት፣ መሪሳ፣ ዚፍ፣ ዓአድራይም፣ ለኪሶ፣ ዓዜቃ፣ ¹⁰ጸርዓ፣ ኤሌን፣ ኬብሮን ናቸው። በይሁዳና በብንያም ውስጥ የተመሸጉት ከተሞች እነዚህ ነበሩ። ¹¹እነዚህንም ምሽጎቻቸውን አጠንክሮ፣ አዛዦችን ሾመባቸው፣ ምግብ፣ ዘይትና የወይን ጠጅ አከማቸባቸው። ¹²በየከተሞቹም ሁሉ ጋሻና ጦር አከማችቶ ይበልጥ አጠናክራቸው። በዚህ ዐይነት ይሁ-

10፥15 1ኅገ11፥29፣ 2ዜና11፥4፣ 25፥16-20
10፥16 2ዳጦ፥20፥1፣ 1ዜና9፥1
10፥18 2ዳጦ፥20፥24፣ 1ኅገ5፥14
11፥1 1ኅገ12፥21
11፥2 1ኅገ12፥22፣ 2ዜና12፥5-7፣15
11፥4 2ዜና28፥8-11
11፥10 ኢሳ፥10፥20፣ 2ዜና12፥4፣ 17፥2፣19፥21፥3
11፥14 ዘጥ፥35፥2-5
1ዜና6፥81

11፥15 ዘሌ፥17፥7፣ 1ኅገ12፥28፥31፥13፥3
3፥2ዜና13፥8
11፥16 2ዜና15፥9
11፥17 2ዜና12፥1
11፥20 1ኅገ15፥2፣ 2ዜና12፥16፥13፥2
11፥21 ዘጻ17፥17
11፥22 ዘጻ21፥15-17
11፥23 2ዜና21፥3
12፥1 ቀ፥13፣ 1ዜና9፥1፣2ዜና1፥1፣ 7፥19፥11፥17
12፥2 1ኅገ11፥40፣ 14፥22-24፣ 1ዜና5፥25
12፥3 ዘፍ፥10፥6፣ 2ዜና14፥9፥16፥8፣ ኢሳ18፥2፥ጻ፡11፥43፣ አጥ9፥7፥ፍ፥3፥9

ዳንና ቢንያምን የራሱ አደረገ። ¹³በመላው እስራኤል ያሉት ካህናትና ሌዋውያን ከየክልላቸው ሁሉ ወደ እርሱ ተሰበሰቡ። ¹⁴ኢዮርብዓምና ልጆቹ ሌዋውያንን ከእግዚአብሔር የክህነት አገልግሎት ስላባረሯቸው ሌዋውያኑ ማሰማሪያ ቦታቸውንና ንብረታቸውን ሁሉ ትተው ወደ ይሁዳና ወደ ኢየሩሳሌም መጡ። ¹⁵እርሱም ለየኩረብታው መስገጃ እንዲሁም ለሠራቸው የፍጥናት የጥጃ ምስሎች የራሱን ካህናት ሾመ። ¹⁶ከእያንዳንዱም የእስራኤል ነገድ ከልባቸው የእስራኤልን አምሳክ ስግዚታዎቹን የሚፈልጉ ሁሉ፣ ለአባቶቻቸው አምሳክ ስግዚታዎቹ መሥዋዕት ያቀርቡ ዘንድ፣ ሌዋውያኑን ተክትለው ወደ ኢየሩሳሌም ሄዱ። ¹⁷በዚህ ሁኔታ የዳዊትንና የሰሎሞንን መንገድ በመከተል፣ ለሦስት ዓመት የይሁዳን መንግሥት አበረቱ፣ የሰሎሞንን ልጅ ርብዓምንም ረዱ።

የርብዓም ቤተሰብ

¹⁸ርብዓም መሐላትን አገባ፣ አባቷ የዳዊት ልጅ ኢዮሪሙት ሲሆን፣ እናቷም አብካኤል የተባለች፣ የእሴይ ያልጅ ልጅ የኤልያብ ልጅ ነበረች። ¹⁹እርስዋም የዑስ፣ ሰማርያና ዛሃም የተባሉ ወንዶች ልጆች ወለደችለት። ²⁰ዚያም የአቤሴሎምን ልጅ መዓካን አጠ፣ እርሷም አብያ፣ ዓታይ፣ ዚዛ፣ ሰሎሚት የተባሉትን ወለደችለት። ²¹ርብዓም መዓካን ከሌሎቹ ሚስቶቹና ቁባቶቹ ይልቅ አብልጦ ወደዳት። ባጠቃላይ ዐሥራ ስምንት ሚስቶችና ስልጣ ቁባት፣ ሃያ ስምንት ወንድና ሥልሳ ሴት ልጆች ነበሩት።

²²ርብዓም የመዓካን ልጅ አባያን ሊያ ነግሠው ስለፈለገ ከልዑላን ወንድሞቹ አልቆ ዋና አደረገው። ²³ከወንዶች ልጆቹም ጥቂቱን በይሁዳና በብንያም አውራጃዎች እንዲሁም በተመሸጉት ከተሞች ስለ ሾማቸው፣ ዘዴኛነቱን አሳይቶአል። የሚያስፈልጋቸውን በብዛት ሰጣቸው፣ ብዙ ሚስቶችም አጋባቸው።

ሺሻቅ በኢየሩሳሌም ላይ ዘመተ

12፥9-16፥8 ም— 1ኅገ14፥21፥25-31

12 ርብዓም መንግሥቱን ከመሠረተና ካጸና በኋላ እርሱና እስራኤል ሁሉ የእግዚአብሔርን ሕግ ተዉ። ²እግዚአብሔርን ከመበደላቸው የተነሣም፣ ርብዓም በነገሠ በአምስተኛው ዓመት የግብፅ ንጉሥ ሺሻቅ በኢየሩሳሌም ላይ ዘመተ። ³ከግብፅ አብረውት የመጡትን ዐሥራ ሁለት ሺህ ሠረገላዎች፣ ስድሳ ሺ ፈረሰኞችና ስፍር ቀጥጥ የሌላቸውን የሊብያ፣ የሱስጵምና

*1 በዚህ ካልፀጸሐፍ ተደጋግሞ እንደተጠቀሰው ይህ የይሁዳ ክፍል ነው

የኢትዮጵያ ወታደሮችን ይዞ፣ ጥተመሸጉትን የይሁዳ ከተሞች በቁጥጥሩ ሥር በማድረግ እስከ ኢየሩሳሌም ዘለቀ።

⁵ከዚህ በኋላ ነቢዩ ሸማያ ወደ ሮብዳምና ሺሻቅን ፈርተው በኢየሩሳሌም ወደ ተሰባሰቡት ወደ እስራኤል መሪዎች መጥቶ፣ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘እናንተ ትታችሁኛል፤ ስለዚህ እኔም በሺሻቅ እጅ ትቼ አችኋለሁ’” አላቸው።

⁶የእስራኤል መሪዎችና ንጉሠ ራሳቸውን በማዋረድ፣ “እግዚአብሔር ጻድቅ ነው” አሉ።

⁷እግዚአብሔርም ራሳቸውን እንዳዋረዱ ባዩ ጊዜ፣ የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ ሸማያ መጣ፤ “ራሳቸውን ዝቅ አድርገው ስላዋረዱ እታደጋቸዋለሁ እንጂ አላጠፋቸውም፤ ቀጣዩም በሺሻቅ እጅ በኢየሩሳሌም ላይ አይፈስሰም። ⁸ይሁን እንጂ እኔን በማገልገል የሌሎችን አገሮች ነገሥታት በማገልገል መካከል ያለውን ልዩ ነት ያውቁ ዘንድ፣ ለእርሱ ይገዛሉ።”

⁹የግብፅ ንጉሥ ሺሻቅ ኢየሩሳሌምን በወረረ ጊዜ፣ የቤተ መቅደሱን ንብረትና የቤተ መንግሥቱን ንብረት ዘርፎ ወሰደ፤ ስሎሞን ያሠራው የወርቅ ጋሻ ሳይቀር፣ እንዳለ ሁሉንም አጋዘው። ¹⁰ንጉሥ ሮብዳምም በተወሰዱት ፈንታ የናስ ጋሻዎች ሠርቶ፣ የቤተ መንግሥቱን ቅጥር በሮች ለሚጠብቁ የዘብ አለቆች በጎሳፊነት ሰጠ። ¹¹ንጉሠ ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ በሚሄድበት ጊዜ ሁሉ፣ ዘበኞቹ ጋሻዎቹን እንግበው ያጅቡት ነበር፤ ከዚያም በኋላ ጋሻዎቹን ወደ ዘበኞች ክፍል ይመልሱ ነበር።

¹²ሮብዳም ራሱን ዝቅ አድርጎ ስላዋረደ የእግዚአብሔር ቀጣዩ ከእርሱ ተመለሰ፤ ፈጽሞም አላጠፋውም፤ በይሁዳም ደግሞ በጥቂቱም ቢሆን መልካም ነገር ተገኝቶ ነበር።

¹³ንጉሥ ሮብዳም በሚገባ ተደላድሎ በኢየሩሳሌም በንጉሥነቱ ቀጠለ፣ ሲነግሥ ዕድሜው አርባ አንድ ዓመት ነበር፤ እግዚአብሔር ስሙን በዚያ ለማኖር ከእስራኤል ነገዶች ሁሉ በመረጣት በኢየሩሳሌም ከተማ ተቀምጦ፣ ዐሥራ ሰባት ዓመት ገዛ፤ እናቱም ናዕማ የምትባል አሞናዊት ነበረች። ¹⁴እግዚአብሔርን ይሻ ዘንድ ልቡን ስላላዘጋጀ ክፉ ነገር አደረገ።

¹⁵ሮብዳም በዘመነ መንግሥቱ ያከናወናቸው ተግባሮች ሁሉ ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ድረስ ነቢዩ ሸማያ በጻፈው የታሪክ መዝገብና በባለ ራእዩ አዶ በዘገበው የትውልድ ሐረግ ታሪክ የሚገኝ አይደለምን? በሮብዳምና በኢየሩሳሌም መካከል የማያቋርጥ ጦርነት

12:4 2ዜና11:10
12:5 ዘጸ28:15፣
2ዜና11:2
12:6 ዘዐ9:27፣
ዘሌ26:41፣2ዜና6:37
፣ዕዘ9:15፣
መዝ113:7፣116:5፣
ጳጳ9:14
12:7 ዘጸ9:19፣
መዝ69:24፣78:38፣
ኤር7:20፣42:18፣
ሕዝ5:13
12:8 ዘጸ8:48
12:9 2ዜና9:16
12:12 1ነገ44:13፣
2ዜና6:37፣19:3
12:13 ቀጠ1፣
ዘዐ20:24፣
ዘጸ12:5፣1ነገ2:12

ነበር። ¹⁶ሮብዳም እንደ አባቶቹ ሁሉ አንቀላፋ፤ በዳዊትም ከተማ ተቀበረ፤ ልጁ አብያም በእርሱ ፈንታ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ አብያ
13:1-2:22-14:1 ተጓ ምብ—1ነገ15:1-2:6-8

13 ኢየሩሳሌም በነገሠ በዐሥራ ስምንተኛው ዓመት አብያ በይሁዳ ነገሠ። ጳጳየሩሳሌም ተቀምጦ ሦስት ዓመት ገዛ፤ እናቱ ሚካያስ ትባላለች፤ እርሷም የገብዓ ተወላጅ የኦርኤል ልጅ ነበረች።

በአብያና በኢየሩሳሌም መካከል ጦርነት ነበር። ³አብያ አራት መቶ ሺህ ብርቱ ተዋጊዎች ይዞ ዘመተ፤ ኢየሩሳሌም ስምንት መቶ ሺህ ብርቱ ተዋጊዎች ይዞ በመውጣት ጠበቀው።

⁴አብያ በኩረብታማው በኤፍሬም አገር በጽግራይም ተራራ ላይ ቆሞ፣ እንዲህ አለ፤ “ኢየሩሳሌምና እስራኤል ሁሉ አድምጡኝ! ⁵የእስራኤል አምላክ ስግዚአብሔር ዳዊትና ዘርቹ በእስራኤል ላይ ለዘላለም እንዲነግሡ በጨው ኪዳን የሰጣቸው መሆኑን አታውቁምን? ⁶የዳዊት ልጅ የሰሎሞን ባሪያ የነበረው የናባጥ ልጅ ኢየሩሳሌም ግን በጌታው ላይ ዐመፀ። ⁷የሰሎሞን ልጅ ሮብዳም ገና ሕፃን ሳለ፣ ምንም ማድረግ በማይችልበትና እነርሱንም ለመቋቋም አቅሙ በማይፈቅድለት ጊዜ የማይረቡ ጥቂት ወርቆች በዙሪያው ተሰበሰቡበት፤ በረቱበትም።

⁸“አሁንም እናንተ በዳዊት ዘርዐት ወልድ እጅ ያለውን የእግዚአብሔርን መንግሥት ልትቋቋሙ አስባችኋል። በእርግጥም በሰራዊት ረገድ እጅግ ብዙ ናችሁ፤ አማልክቶቻችሁ ይሆኑ ዘንድ ኢየሩሳሌም የሠራችውንም የወርቅ ጥጆች ይዛችኋል። ⁹ደግሞስ የአሮን ልጆች የሆኑትን ክህናትና ሌዋውያን አባርራችሁ፤ ሌሎች ሕዝቦች እንደሚያደርጉት ሁሉ፣ እናንተም የራሳችሁን ክህናት አልሾማችሁም? አንድ ኮር ማና ሰባት አውራ በግ ይዞ ራሱን ለመቀደስ የሚመጣ ማናቸውም ሰው አማልክት ላልሆኑ ለእነዚያ ጣዖታት ክህን ይሆናል።

¹⁰“ለእኛ ግን አምላክችን ስግዚአብሔር ነው፤ እርሱንም አልተውንም፤ እግዚአብሔርን በማገልገል ላይ ያሉት ክህናት የአሮን ልጆች ሲሆኑ፣ ረዳቶቻቸውም ሌዋውያኑ ናቸው።

¹¹እነርሱም በየጣቱና በየማታው የሚቃጠል መሥዋዕትና ሽታው ደስ የሚያሰኝ ዕጣን ለእግዚአብሔር ያቀርባሉ፤ የገጹን ኅብስት በሥርዐቱ መሠረት በነጻው ጠረጴዛ ላይ ያኖራሉ፤ በየማታውም በወርቁ መቅረዝ ላይ

² ብዙ የሰባዓ ሊቃናት ትርጉሞች የሰርሰቱ ቅጂ (እንዲሁም 2ዜና 11:20 እና 1ነገ15:2) ከዚህ ጋር ይሰማሉ፤ ዕብራይስጡ ግን፣ **ጻኪያ** ይላል።

12:15 2ዜና11:2
12:16 1ዜና3:10፣
2ዜና11:20
13:2 1ነገ15:6፣
2ዜና11:20፣15:16
13:4 ኢሱ18:22፣
1ዜና11:1
13:5 ዘሌ2:13፣
2ሳሙ7:13፣
1ዜና17:12
13:6 1ነገ11:26
13:7 መሳ9:4፣
1ዜና29:1
13:8 ዘዐ32:4፣
1ሳሙ4:3፣2ዜና9:8፣
11:15
13:9 ዘዐ29:31፣
35-36፣1ነገ12:31፣
2ዜና11:14-15፣
ኤር2:11፣ግላ4:8
13:11 ዘዐ25:6፣
37:29፣39፣
1ዜና9:32፣2ዜና2:4

ያሉትን ቀንዲሎች ያበራሉ፤ እኛም የእም ላካችንን የሕዝብኩህን ትእዛዝ እንፈጽማለን፤ እናንተ ግን ትታችሁታል።¹² ሕዝብኩህ ከእኛ ጋር ነው፤ መሪአችንም እርሱ ነው። መለስት የያዙ ካህናቱም የጦርነቱን ድምፅ በእናንተ ላይ ያሰማሉ። እናንተ የእስራኤል ሰዎች ሆይ፤ አይቀናችሁምና፤ ከአባቶቻችሁ አምላክ ከሕዝብኩህ ጋር አትዋጡ።”

¹³ በዚህ ጊዜ ኢየሩሳሌም ከሰራዊቱ ከፊሉን ከይሁዳ ሰራዊት በስተ ጀርባ እንዲደፍፍላት ላከ፤ የቀረውም ሰራዊት ከእርሱ ጋር የይሁዳን ሰራዊት ፊት ለፊት እንዲገጥሙ አደረገ።¹⁴ የይሁዳም ሰዎች ዙሪያቸውን ሲመለከቱ ከፊትና ከኋላ መከበባቸውን አይ፤ ወደ እግዚአብሔርም ጮኹ፤ ካህናቱም መለከታቸውን ነፉ።¹⁵ የይሁዳም ሰዎች በፍሰራ የጦርነት ድምፅ አሰሙ፤ ሕዝብኩህ ኢየሩሳሌምንና እስራኤልን ሁሉ በአብዮና በይሁዳ ፊት ፈጽሞ መታቸው።¹⁶ እስራኤላውያን ከይሁዳ ፊት ሸሹ፤ ሕዝብኩህ ፎም በእጃቸው አሳልፎ ሰጣቸው።¹⁷ አብዮና ሰዎቹም ከባድ ጉዳት አደረሱባቸው፤ ከዚህ የተነሳም ከእስራኤል ብርቱ ተዋጊዎች መካከል አምስት መቶ ሺህ ሰዎች ተገደሉ።¹⁸ በጦርነቱም የእስራኤል ሰዎች ተዋረዱ፤ የይሁዳ ሰዎች ግን በአባቶቻቸው አምላክ በሕዝብኩህ ታምነዋልና ድል ነሡ።

¹⁹ አብዮም ኢየሩሳሌምን አሳድሶ የቤቴልን፣ የይሻናንና የዔፍሬንን ከተሞች ከነመንደሮቻቸው ወሰደበት።²⁰ ኢየሩሳሌም በአብዮ ዘመን እንደ ገና ሊያንሠራራ አልቻለም፤ ከዚያም እግዚአብሔር ስለ ቀሠፈው ሞተ።

²¹ አብዮ ግን ይበልጥ እየበረታ ሄደ፤ ዐሥራ አራት ሚስቶች አግብቶም ሃያ ሁለት ወንዶችና ዐሥራ ስድስት ሴቶች ልጆች ነበሩት።

²² በአብዮ ዘመን የተከናወነው ተግባር፣ እርሱ የፈጸመውና የተናገረው ሁሉ በነቢዩ በአዶ የታሪክ መዛግብት ተጽፎአል።

14 አብዮ እንደ አባቶቹ ሁሉ አንቀላፋ፤ በዳዊትም ከተማ ተቀበረ፤ ልጁም አሳ በእርሱ ፈንታ ነገሠ፤ በዘመኑም በምድሪቱ ለዐሥር ዓመት ሰላም ሆነ።

የይሁዳ ንጉሥ አሳ

14፡2-3ተጻ ም-በ—1ነገ15፡11-12

² አሳ በአምላኩ በሕዝብኩህ ፊት መልካምና ቅን የሆነውን ነገር አደረገ፤³ ባዕዳን መሠዊያዎችንና ማምለኪያ ኩረብታዎችን አስወገደ፤ ማምለኪያ ዐምዶችን አፈረሰ፤ አሺራ ለተባለች ጣዖት አምላክ የቆሙ የዕንጨት ቅርጽ ምስሎችንም⁴ ቁራረጠ፤⁵ ጥለባቸውን አምላክ ሕዝብኩህን እንዲፈልጉ፤

13፡12 ዘጥ10፡8-9፣ መሳ2፡15፣ ኢዮ9፡4፣ ምሳ21፡30፣29፡1፣ ሐሥ5፡39
13፡13 ኢሱ8፡9፣ 2ዜና20፡22
13፡14 1ዜና5፡20፣ 2ዜና14፡11፣18፡31
13፡15 1ዜና9፡1
13፡16 2ዜና16፡8
13፡18 2ዜና14፡11፣ 1፡6፣7፣ መዝ22፡5
14፡2 2ዜና21፡12
14፡3 ዘዕ23፡24፣ 34፣13፣መሳ23፡2

14፡4 1ዜና16፡11
14፡5 1ነገ15፡14፣ ኢሳ27፡9፣ሕዝ6፡4
14፡6 1ዜና22፡9
14፡7 1ዜና22፡9
14፡8 1ዜና21፡1
14፡9 ዘፍ10፡8-9፣2ዜና11፡8፣ 12፡3፣24፡24
14፡11 1ሳመ-17፣ 45፣1ነገ8፡44፣ 2ዜና13፡14፣18፣ 25፡8፣ መዝ9፡19፣ 60፡11-12፣79፡9
14፡12 1ነገ8፡45
14፡13 ዘፍ10፡19፣ 2ሳመ-22፡38፣ 2ዜና15፡11፣18፣ 1ዕ9፡24፣ መዝ44፡2፣19፣ 135፡10
14፡14 ዘፍ35፡5፣ ዘጻ2፡25፣11፣25

ሕጉንና ትእዛዙንም እንዲፈጽሙ የይሁዳን ሕዝብ አዘዘ።⁵ ከእያንዳንዱም የይሁዳ ከተሞች የማምለኪያ ኩረብታዎችንና የዕጣን መሠዊያዎችን አስወገደ፤ መንግሥቱም በእርሱ አገዛዝ ዘመን ሰላም አገኘች።⁶ ስምድሪቱ ሰላም ስለ ሰፈነ፤ በይሁዳ የተመሸቱ ከተሞችን ሠራ። እግዚአብሔር ዕረፍት ስለ ሰጠውም፣ በዘመኑ የተዋጋው ማንም አልነበረም።

⁷ እርሱም ለይሁዳ ሕዝብ እንዲህ አላቸው፤ “እዚህን ከተሞች እንሥራ፤ ማማ፣ መዝጊያና መወርወሪያ ያላቸውን ቅጥሮች በዙሪያቸው እናብጅ። አምላካችንን ሕዝብኩህን ስለ ፈለግነው ምድሪቱ አሁንም የኛው ናት፤ እኛ ፈለግነው፤ እርሱም በሁሉም አቅጣጫ ዕረፍት ሰጠን” እነርሱም ሠሩ፤ ተከናወኑላቸውም።

⁸ አሳ ታላላቅ ጋሻና ጦር የያዙ ሦስት መቶ ሺህ የይሁዳ ሰዎች እንዲሁም ጋሻና ቀስት የያዙ ሁለት መቶ ሰማንያ ሺህ የብንያም ሰዎች ነበሩት፤ እነዚህ ሁሉ ብርቱ ተዋጊዎች ነበሩ።

⁹ ኢትዮጵያዊው ዝሪ አንድ ሚሊዮን³ ሰራዊትና ሦስት መቶ ሠረገላ ይዞ በመውጣት እስከ መሪሳ ድረስ መጣባቸው።¹⁰ አሳም ሊገጥመው ወጣ፤ መሪሳ አጠገብ ባለው በጽፋታ ሸለቆም የውጊያ ቦታ ቦታቸውን ያዙ።

¹¹ በዚህ ጊዜ አሳ ወደ አምላኩ ወደ ሕዝብኩህ እንዲህ ሲል ጮኹ፤ “እግዚአብሔር ሆይ፤ ደካሞችን ከነይለኞች የሚታደግ እንደ አንተ ያለ ማንም የለም፤ አምላካችን እግዚአብሔር ሆይ፤ በአንተ ታምነናልና፤ ይህን ታላቅ ሰራዊት በስምህ እንገጥመዋለን፤ ሕዝብኩህ ሆይ፤ ሕምላካችን አንተ ነህ፤ ሰውም አያሸንፍህም።”

¹² እግዚአብሔርም ኢትዮጵያውያንን በአሳና በይሁዳ ፊት መታቸው፤ ኢትዮጵያውያንም ሸሹ፤¹³ አሳና ሰራዊቱም እስከ ጌራራ ድረስ አሳደዷቸው፤ እጅግ ብዙ ቀጥጦር ያላቸው ኢትዮጵያውያን ስለወደቁም፣ ሊያንሰራሩ አልቻሉም፤ በሰራዊቱም ፊት ተደመሰሱ። የይሁዳም ሰዎች እጅግ ብዙ ምርኮ ወሰዱ።

¹⁴ በጌራራ ዙሪያ ባሉት ከተሞች ሁሉ ላይ ታላቅ ድንጋጤ ስለእግዚአብሔር ዘንድ ስለ ወደቀባቸው ከተሞቹን ሁሉ አጠፏቸው፤ እጅግ ብዙ ምርኮም በዚያ ስለ ነበር፣ በዚያ ሆኑ።¹⁵ እንዲሁም በእረኞች ሰፈር ላይ አደጋ ጥለው እጅግ ብዙ በጎች፣ ፍየሎችና ግመሎች ማረኩ ወደ ኢየሩሳሌምም ተመለሱ።

³ በሁለተኛው የዚና መዋዕል መጽሐፍ ተደጋግሞ እንደተጠቀሰው ይህ አሺራ የምትባለው ጣዖት አምላክ ምሳል ነው።
⁶ ዕብራይስጡ አለጻፍ ወይም አለፍ ጊዜ አለፍ ይላል።

ንጉሥ አሳ ያደረገው ተሐድሶ
15፡16-19ተገጽ ምጥ—1፡715፡13-16

15 የእግዚአብሔር መንፈስ በየደዕድ ልጅ በአዛርያስ ላይ መጣ። ሕድረውም አሳን ሊገናኘው ወጣ፤ እንዲሁም አለው፤ አሳ፣ እናንተም ይሁዳና ብንያም ሁሉ ሆይ፤ አድምጡኝ፤ እናንተ *ከእግዚአብሔር ጋር* ስትሆኑ፣ እርሱም ከእናንተ ጋር ይሆናል፤ ብትፈልጉት ይገኛላችኋል፤ ብትተውት ግን፣ ይተዋችኋል። ³እስራኤል ያለ እውነተኛ አምላክ፣ ያለ አስተማሪ ከህንና ያለ ሕግ ብዙ ዘመን አሳልፈዋል። ሳሞከራቸው ጊዜ ግን፣ ወደ እስራኤል አምላክ ወደ እግዚአብሔር ተመልሰው ፈለጉት፤ እርሱም ተገኝላቸው። ⁵በዚያን ዘመን በምድር ነዋሪዎች ሁሉ ዘንድ ታላቅ ሁከት ስለ ነበር፣ በሰላም ወጥቶ መግባት አስተማማኝ አልነበረም። የእግዚአብሔር በተለያዩ መከራ ያስጨንቃቸው ስለ ነበር፣ አንዱ መንግሥት በሌላው መንግሥት፣ አንዱም ከተማ በሌላው ከተማ ይደመሰስ ነበር። ገእናንተ ግን የድካማችሁን ዋጋ ስለምታገኙ በርቱ፤ እጃችሁም አይላላ።”

⁸አሳ ይህን ቃልና የነቢዩን የየደዕድን ልጅ፣ የዓዛርያስን ትንቢት በሰማ ጊዜ በረታ። ከመላው ይሁዳና ከብንያም ምድር፣ በኤፍሬምም ኩረብታዎች ላይ ከየባቸው ከተሞች አስጸያፊዎቹን ጣዖታት አስወገደ። *ከእግዚአብሔር መቅደስ ሰበሰብ ፊት ለፊት የነበረውንም የእግዚአብሔር መሠዊድ አደሰ።*

⁹አምላክ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር መሆኑን ባዩ ጊዜ፣ ከእስራኤል ብዙ ሰዎች እርሱን ተጠግተው ነበር፤ እርሱም ይሁዳንና ብንያምን እንዲሁም ከኤፍሬም፣ ከምናሴና ከስምያን መጥተው ከእነርሱ ጋር የተቀመጡትን ሰበሰቡ።

¹⁰እነርሱም በአሳ ዘመን መንግሥት በዐሥራ አምስተኛው ዓመት፣ በሦስተኛው ወር በኢየሩሳሌም ተሰበሰቡ። ¹¹በዚያን ጊዜ በምርኮ ካመጡት ውስጥ ሰባት መቶ በሬ፣ ሰባት ሺ በግና ፍዩል *ለእግዚአብሔር* ሠወ። ¹²የአባቶቻቸውንም አምላክ እግዚአብሔርን በፍጹም ልባቸውና በፍጹም ነፍሳቸው ይሹ ዘንድ ቃል ከዳን አደረጉ። ¹³የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን የማይፈልግ ሁሉ ግን፣ ትንሸም ሆነ ትልቅ፣ ወንድም ሆነ ሴት እንዲገደል አደረጉ። ¹⁴ይህንንም በታላቅ ድምፅ በአልልታ፣ በእምበልታና በመለከት ድምፅ *ለእግዚአብሔር* ማለ። ¹⁵በፍጹም ልባቸው ስለማለም የይሁዳ ሕዝብ በመሐላው ደስተሰኙ። እግዚአብሔርን ከልብ ፈለጉት፣ እርሱም ተገኝላቸው፤ ስለዚህ *እግዚአብሔር* በሁሉም አቅጣጫ ዕረፍት ሰጣቸው።

¹⁶እንዲሁም ንጉሥ አሳ አያቱን ማዕካን

15፡1 ስጦ፡11፡25፡26
15፡2 ዘ831፡17፡1 ዜፍ28፡9፡1 ዜፍ7፡14፡20፡17፡2
መግ178፡34፡1 ኢሳ45፡19፡1
55፡6፡ኤር29፡13፡1 ሆሌ3፡5፡ዮ04፡8
15፡3 ዘሌ10፡11፡1 ሰቆ2፡9፡አግ8፡11
15፡4 ዘ84፡29
15፡5 መሳ5፡6፡1 19፡20፡ዘካ8፡10
15፡6 ኢሳ19፡2፡1 ማቴ24፡7፡ማር13፡8፡1 ሉቃ21፡10
15፡7 ኢሳ፡1፡7፡9፡1 ሳሙ24፡19፡1 መግ18፡20፡58፡11፡1 ምሳ14፡14፡1 ኤር31፡16
15፡8 1፡78፡64፡1 15፡12፡2፡ዜፍ8፡12፡17፡2

15፡9 2ዜፍ11፡16-17
15፡10 ዘሌ23፡15-21
15፡11 2ዜፍ14፡13
15፡12 2ኃገ11፡17፡1 ዜፍ16፡11
15፡13 ዘ022፡20፡1 ዘ813፡9-16
15፡15 ዘ84፡29፡1 ዜፍ22፡9
15፡16 ዘ034፡13፡1 2ሳሙ15፡23፡1 1፡72፡19፡2፡ዜፍ13፡2
15፡18 2ዜፍ14፡13
16፡1 2ኃገ9፡9፡1 ኤር41፡9
16፡2 2ዜፍ19፡1-20፡37፡22፡1-9
16፡3 2ዜፍ20፡35፡1 25፡7
16፡4 2ኃገ15፡29
16፡6 ኤር41፡9
16፡7 1፡716፡1፡1 2ዜፍ13፡18
16፡8 ዘ6፡10፡6፡1 8-9፡2ዜፍ12፡3፡1 13፡16፡24፡24
16፡9 1ሳሙ13፡13፡1 1፡715፡6፡1 2ዜፍ19፡2፡25፡7፡1 28፡16-21፡1 ኢዮ24፡23፡1 መገ13፡13-15፡1 ምሳ15፡3፡ኤር16፡17፡1 ዘካ3፡9፡4፡10

ለአስጸያፊዎ የአሺራ ጣዖት ዐምድ ሰላቆመች ከእቴጌነት ክብሯ ሻራት። አሳም ዐምዱን ቁርጠ በመሰባበር በቁድሮን ሸለቆ አቃጠለው። ¹⁷ምንም እንኳ ማምለኪያ ኩረብታዎችን ሙሉ በሙሉ ከእስራኤል ባያስወግድም፣ የአሳ ልብ በዘመኑ ሁሉ ፈጽሞ *ለእግዚአብሔር* የተገዛ ነበር። ¹⁸እርሱና አባቱ የቀደሱትን ብሩን፣ ወርቁንና ልዩ ልዩ ዕቃ ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አገባ። ¹⁹እስከ ሠላሳ አምስተኛው የአሳ ዘመን መንግሥት ድረስ ምንም ዐይነት ጦርነት አልነበረም።

የአሳ የመጨረሻ ዓመታት

16፡1-6ተገጽ ምጥ - 1፡715፡17-22
16፡11-17፡1ተገጽ ምጥ —1፡715፡23-24

16 አሳ በነገሠ በሠላሳ ስድስተኛው ዓመት፣ የእስራኤል ንጉሥ ባኦስ በይሁዳ ላይ ዘምቶ፣ ከእስራኤል ንጉሥ ከአሳ ግዛት ማንም እንዳይወጣ፣ ወደዚያም ማንም እንደይገባ ለመከልከል ራማን መሸገ። ²አሳም *ከእግዚአብሔር* ቤተ መቅደስና ከራሱም ቤተ መንግሥት ግምጃ ቤቶች ብርና ወርቅ ወስዶ በደማስቆ ተቀምጦ ይገዛ ለነበረው ለሶርያ ንጉሥ ለወልደ አዴር ላከ፤ ³ከዚያም “ቀድሞ በአባቴና በአባጅህ መካከል እንደ ነበረው ሁሉ፣ ዛሬም በእኔና በአንተ መካከል የስምምነት ውል ይኑረን፤ እነሆ፣ ብርና ወርቅ ልኬልሃለሁ፤ ከእኔ ተመልሶ ይሄድ ዘንድ ከባኦስ ጋር ያደረግኻቸውን የስምምነት ውል አፍርሽ” አለው።

⁴ወልደአዴር የንጉሥ አሳን ሐሳብ ተቀበለ፤ የጦር አዛዦቹንም በእስራኤል ከተሞች ላይ አዘመተ። እነርሱ ዲዮንን፣ ዳንን፣ አሌል ማይምንና የንፍታሌምን የዕቃ ግምጃ ቤት ከተሞች ሁሉ ድል አድርገው ያዙ። ⁵ባኦስ ይህን በሰማ ጊዜ ራማን መገንባቱን አቆመ፤ ሥራውንም አቋረጠ። ⁶ንጉሥ አሳም የይሁዳን ሰዎች ሁሉ አመጣቸው፤ እነርሱም ባኦስ ይህ ራብት የነበረውን ድንጋይና እንጨት ወሰዱ፤ አሳም ጌባንና ምጽጳን ሠራባት።

⁷በዚያን ጊዜም ባለ ራእዩ አናኒ ወደ ይሁዳ ንጉሥ ወደ አሳ መጥቶ እንዲህ አለው፤ “*በአምላክህ* በእግዚአብሔር ሳይሆን በሶርያ ንጉሥ ስለ ታመንህ፣ የሶርያ ንጉሥ ሰራዊት ከእጅህ አምልጦአል። ⁸ኢትዮጵያውያንና ሊቢያውያን ብዙ ቍጥር ካላቸው ሠረገላዎቻቸውና፣ ፈረሶቻቸው ጋር ኅይል ሰራዊት

⁷8 የቡልጌትና የሶርያ ቅጅ (እንዲሁም ቍጥር1) ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ዕብራይስጡ ግን የደድጋ ልጅ የሚለውን አይጨምርም።
⁸ ወይም ሠረገላዎች

አልነበሩም? ይሁን እንጂ በእግዚአብሔር ስለ ታመገው በእጅህ አሳልፎ ሰጠህ፤ ፊርድም ልባቸው የሚታመኑትን ለማበርታት የእግዚአብሔር ዐይኖች በምድር ሁሉ ላይ ይመለከቱ። የሞኝነት ሥራ ስለ ሠራህ ከእንግዲህ ወዲያ ጦርነት አይለይህም።

¹⁰ከዚህ የተነሳም አሳ ባለ ራህዳን ተቁጣው፤ በጣም ስለ ተናደደም እስር ቤት አስገባው። በዚያን ጊዜም አሳ አንዳንድ ሰዎችን ክፉኛ አስጨነቃቸው።

¹¹በአሳ ዘመነ መንግሥት ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ የተከናወነው ሥራ በይሁዳና በእስራኤል ነገሥታት የታሪክ መዛግብት ተጽፎአል። ¹²አሳ በነገሠ በሠላሳ ዘመነኛው ዓመት እግሮቹን ክፉኛ ታመመ፤ ሕመሙ ቢጸናበትም እንኳ፤ በዚያ ሁሉ ሕመም የባለ መድኃኒቶችን እንጂ የእግዚአብሔርን ርዳታ አልፈለገም። ¹³አሳም በነገሠ በአርባ አንድ ኛው ዓመት ሞተ፤ እንደ አባቶቹም ሁሉ አንቀላፋ። ¹⁴በዳዊት ከተማ ከዐለት አስፈልፍሎ ለራሱ ባሠራውም መቃብር ቀበሩት። በቅመማ ቅመምና በልዩ ልዩ ጣፋጭ ሽቱዎች በተሞላ ቃሬዛ ላይ አኖሩት፤ ስለ ክብሩም ትልቅ እሳት አነደዱ።

የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሣፍጥ

17 ልጁ ኢዮሣፍጥ በእርሱ ፈንታ ነሠ፤ በእስራኤል ላይ በረታ። ²እርሱም በተመሸጉት የይሁዳ ከተሞች ሁሉ ውስጥ ወታደር አኖረ፤ እንዲሁም በይሁዳ ምድርና አባቱ አሳ በያዛቸው በኤፍሬም መንደሮች ዘበኞች አስቀመጠ።

³በሊጋነት ዕድሜው አባቱ ዳዊት በሄደበት መንገድ ስለሄደ፤ እግዚአብሔር ከኢዮሣፍጥ ጋር ነበር፤ የበአልንም አማልክት አልጠየቀም፤ ፋገር ግን ከእስራኤል ድርጊት ይልቅ፤ የአባቱን ስምዕን ፈለገ፤ ትእዛዙንም ተከተለ።

⁵እግዚአብሔርም መገንጠቱን በእጁ አጸናለት፤ መላው ይሁዳም ስጦታ አመጣለት፤ ከዚህ የተነሳም ታላቅ ብልጽግናና ክብር አገኘ። ፊርድም በእግዚአብሔር መንገድ የጸና ነበር፤ እንደዚሁም ማምለኪያ ኩረብታዎችንና የአሽራ ዐምዶችን ከይሁዳ አስወገደ።

⁷በነገሠ በሦስተኛው ዓመት በይሁዳ ከተሞች ያስተምሩ ዘንድ ሹማምቱን ማለትም ቤን ጎይልን፤ አብድያስን፤ ዘርያስን፤ ናትና ኤልንና ማካያን ላካቸው። ⁸ከእነዚህም ጋር ጥቂት ሊዋውያን ነበሩ፤ ስማቸውም- ሸግያ፤ ነታንያ፤ ዝባድያ፤ አሞላ፤ ሰማራሞት፤ ዮና ትን፤ አዶንያስ፤ ጦብያና ጦባዶንያ ነበር። ካህናቱ ደግሞ ኢሊሳማና ኢዮራም ነበሩ። ⁹እነርሱም የእግዚአብሔርን የሕጉን መጽሐፍ ይዘው በመሄድ በይሁዳ ሁሉ ላለው

16:10 1ኅገ22:27
16:12 2ዜ57:14፤
21:18፤26:19፤
መዝ103:3፤
ኤር17:5-6
16:14 ዘፍ50:2፤5፤
2ዜ52:1፤19፤
ኤር34:5
17:1 1ኅገ2:12
17:2 2ዜ511:10፤
2ዜ515:8
17:3 1ኅገ22:43
17:4 2ዜ522:9
17:5 1ሳመ-10:27፤
2ዜ518:1
17:6 ዘዐ34:13፤
1ኅገ 8:6፤1፤
15:14፤2ዜ519:3፤
20:33፤21:12

ሕዝብ አስተማሩ፤ በይሁዳ ከተሞች ሁሉ በመዘዋወርም ሕዝቡን አስተማሩ።

¹⁰በይሁዳ ዙሪያ ባሉ ነገሥታት ሁሉ ላይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ፍርሀት ስለወደቀባቸው ኢዮሣፍጥን አልተሞኙም። ¹¹ከፍልስጥኤማው ያም አንዳንዶቹ እጅ መንሻ አመጡለት፤ ጥሬ ብርም ገበሩለት፤ ዐረቦችም ሰባት ሺህ ሰባት መቶ አውራ በግና ሰባት ሺህ ሰባት መቶ አውራ ፍየል መንጋ አመጡለት።

¹²ኢዮሣፍጥም እያየለ ሂደ፤ በይሁዳም ምሽጎችና የዕቃ ማከማቻ ከተሞች ሠራ።

¹³በይሁዳም ከተሞች እጅግ ብዙ ሰንጠረዥ ትጥቅ ነበረው። ደግሞም በቂ ልምድ ያላቸውን ተሞጊዎች በኢየሩሳሌም አስቀመጠ። ¹⁴እነርሱም በየቤተ ሰባቸው ሲመዘገቡ እንደሚከተለው ነው፤ ከይሁዳ የየሻለቃው አዛዦች፤ አዛዦ ዓድና ከሦስት መቶ ሺ ተሞጊዎች ጋር፤ ¹⁵ከእርሱ ቀጥሎም አዛዦ የሆሐ ናን ከሁለት መቶ ሰማንያ ሺህ ጋር፤

¹⁶ከዚያ ቀጥሎም በእግዚአብሔር አገልግሎት በፈቃደኝነት ራሱን የሰጠው የዝክሪ ልጅ ሞሽያ ከሁለት መቶ ሺህ ተሞጊዎች ጋር፤

¹⁷ከብንያምም ጀግናው ወታደር ኤሊያሄ ቀስትና ጋሻ ከዮዩ ከሁለት መቶ ሺ ሰዎች ጋር፤

¹⁸ቀጥሎም የዛባት ለጦርነት ዝግጁ ከሆኑ ከአንድ መቶ ሰማንያ ሺህ ሰዎች ጋር፤

¹⁹እነዚህ እንግዲህ በመላው ይሁዳ በተመሸጉት ከተሞች ካስቀመጣቸው ሌላ፤ ንጉሡን ያገለግሉ የነበሩ ሰዎች ናቸው።

ሚካያ በአክዓብ ላይ ትንቢት ተናገረ

18:1-27ተፃ ምብ-1ኅገ22:1-28

18 ኢዮሣፍጥ ታላቅ ሀብትና ክብር ባገኘ ጊዜ ከአክዓብ ጋር በጋብቻ ተሳሰረ። ²ከጥቂት ዓመታት በኋላም አክዓብን ሊጎበኝ ወደ ሰማርያ ወረደ። አክዓብም ለእርሱና አብሮት ለነበረው ሕዝብ ብዙ በግና በሬ ዐረደ፤ ከዚያም በሬማት ዘገለዓድ ላይ አደጋ እንዲጥል አግባባው። ³የእስራኤል ንጉሥ አክዓብም የይሁዳን ንጉሥ ኢዮሣፍጥን፤ “ሬማት ዘገለዓድን ለመውጋት አብረሽኝ ትሄዳለህን?” ሲል ጠየቀው።

ኢዮሣፍጥም፤ “እኔ እንደ አንተው ነኝ፤ ሕዝቤም እንደ ሕዝብህ ነው፤ በጦርነቱ አብረናችሁ እንሰለፋለን” ሲል መለሰለት። ⁴ደግሞም ኢዮሣፍጥ የእስራኤልን ንጉሥ፤ “አስቀድመህ ግን የእግዚአብሔርን ፊቃድ ጠይቅ” አለው።

⁵ስለዚህ የእስራኤል ንጉሥ አራት መቶ ነቢያትን በአንድነት ሰብሰበ፤ “ሬማት ዘገለዓድን ለመውጋት ልሂድን ወይስ ልቅር?” ሲል ጠየቃቸው።

እነርሱም፤ “እግዚአብሔር በንጉሡ እጅ

17:7 ዘሌ10:11፤
ዘፍ64:9፤2ዜ5
19:4-11፤35:3፤
ኃዐ8:7፤ሚላ2:7
17:8 2ዜ519:8፤
ኃዐ8:7-8፤ዐሴ4:6
17:9 ዘፍ28:61
17:10 ዘፍ35:5፤
ዘፍ2:25
17:11 2ዜ59:14፤
21:16
17:14 2ሳመ-24:2
17:16 መሳ5:9
17:17 ዘኃ:1፤36
17:19 2ዜ511፤
10 ፤25:5
18:1 2ዜ517:5፤
19:1-3፤21:6፤22:3

አሳልፎ ይሰጣታልና ሂድ” ብለው መለሱለት።
⁶ኢዮሳፍጥ ግን፣ “እንጠይቀው ዘንድ ሌላ የእግዚአብሔር ነቢይ እዚህ የለምን?” አለ።
⁷የእስራኤልም ንጉሥ ለኢዮሳፍጥ፣ “መኖሩ ንግ በእርሱ አማካይነት የእግዚአብሔርን ፈቃድ የምንጠይቅበት አንድ ሰው አሁንም አለ፤ ነገር ግን ምን ጊዜም ቢሆን ስለ እኔ ክፉ እንጂ ደግ ትንቢት ስለማይናገር እጠላለሁ፤ እርሱም የይምላ ልጅ ሚካያ ነው” ሲል መለሰ።
⁸ኢዮሳፍጥም፣ “ንጉሥ እንዲህ ማለት አይገባውም” አለው።
⁹የእስራኤልም ንጉሥ ከሹማምቱ አንዱን ጠርቶ “ሂድና የይምላን ልጅ ሚካያን በፍጥነት አምጣው” አለው።
¹⁰የእስራኤል ንጉሥና የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሳፍጥ ልብሰ መንግሥታቸውን ለብሰው፣ በሰማርያ ቅጥር በር መግቢያ አጠገብ ባለው ዐውድማ ላይ በየዙፋናቸው ተቀምጠው፣ ነቢያቱ ሁሉ በፊታቸው ትንቢት ይናገሩ ነበር።¹⁰የክንፍ ልጅ ሴዴቅያስም የብረት ቀንዶች ሠርቶ፣ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ ‘ሶርያውያን እስኪጠፉ ድረስ በእነዚህ ትውጋቸዋለህ’ አለ።
¹¹ሌሎቹ ነቢያት ሁሉ፣ “እግዚአብሔር በንጉሡ እጅ አሳልፎ ይሰጣታልና፤ በሬማት ገለጻድ ላይ አደጋ ጣልባት” በማለት ተመሳሳይ ትንቢት ይናገሩ ነበር።
¹²ሚካያን ሊጠራ ሂድ የነበረውም መልእክተኛ፣ “እነሆ፣ ሌሎቹ ነቢያት በአንድ አፍ ሆነው፣ ንጉሡ ድል እንደሚያደርግ እየተ ነበዩ ነው፤ ያንተም ቃል እንደቃላቸው ይሁን፤ ንጉሡን ደስ የሚያሰኘውን ተናገር” አለው።
¹³ሚካያ ግን፣ “አይው እግዚአብሔርን ከምሳኝ የሚለውን ብቻ እናገራለሁ” አለ።
¹⁴እዚያ በደረሰም ጊዜ ንጉሡ፣ “ሚካያ ሆይ፤ ሬማት ዘገለጻድን ለመውጋት እንሂድ ወይስ ልቅር?” ሲል ጠየቀው።
¹⁵እርሱም መልሶ፣ “ሂድና ድል አድርጉ፤ በእጃችሁ አልፈው ይሰጣሉና” አለው።
¹⁶ንጉሡም፣ “ከእውነት በቀር ምንም ነገር በእግዚአብሔር ስም እንዳትነግረኝ ስንት ጊዜ አምልሃለሁ?” አለው።
¹⁷ከዚያም ሚካያ “እስራኤል ሁሉ እረኛ እንደሌላቸው በጎች በተራሮች ላይ ተበታትነው አየሁ፤ እግዚአብሔርም፣ እነዚህ ሰዎች ጌታ የላቸውም፤ እያንዳንዱም በሰላም ወደ የቤቱ ይመለስ ብሎአል” ሲል መለሰ።
¹⁸የእስራኤልም ንጉሥ ኢዮሳፍጥን፣ “ስለ እኔ ክፉ ብቻ እንጂ፣ ደግ ትንቢት እንደማ

18፡11 2ዜና22፡5
 18፡13 ዘኅ፡22፡18፡20፡35
 18፡16 ዘኅ፡27፡17፡1ዜና9፡1
 18፡18 8ን 7፡9
 18፡21 1ዜና21፡1፡1
 ኢዮ1፡36፡ ዘኅ3፡11፡
 ዮሐ8፡44
 18፡22 ኢዮ12፡16፡
 ሕዝ14፡9
 18፡23 ሐሥ23፡2
 18፡26 ዕብ11፡36
 18፡29 1ሳሙ28፡8

ይናገር አልነገርሁህምን?” አለው።
¹⁸ሚካያም በመቀጠል እንዲህ አለ፣ “እንግዲህ የእግዚአብሔርን ቃል ስማ፤ እግዚአብሔር በዙፋኑ ላይ ተቀምጦ፣ የሰማይም ሰራዊት ሁሉ በቀኙና በግራው ቆመው አየሁ።¹⁹እግዚአብሔርም፣ ‘የእስራኤል ንጉሥ አክዓብ በሬማት ገለጻድ ላይ ዘምቶ እዚያው እንዲሞት ማን ያሳስተው?’ አለ።
²⁰“አንዱ አንድ ሐሳብ፣ ሌላውም ሌላ ሐሳብ አቀረበ።²⁰በመጨረሻም አንድ መንፈስ ወደ ፊት ወጥቶ፣ በእግዚአብሔር ፊት በመቆም፣ ‘እኔ አሳስተዋለሁ’ አለ።
²¹“እግዚአብሔርም፣ ‘እንዴት አድርገህ?’ ሲል ጠየቀው።
²²“እርሱም፣ ‘እሄድና በነቢያቱ ሁሉ አፍ የሐሰት መንፈስ እሆናለሁ’ አለ።
²³“እግዚአብሔርም፣ ‘እንግዲያውስ ሂድህ አሳስተው፤ ይሳካልሃልም’ አለው።
²⁴አሁንም እነሆ፣ እግዚአብሔር በእነዚህ ነቢያት ላይ የሐሰት መንፈስ አኖረ፤ እግዚአብሔርም ጥፋት አዞብሃል”።
²⁵ከዚያም የክንፍ ልጅ ሴዴቅያስ ወጥቶ ሚካያን በጥፊ መታውና፣ “ለመሆኑ የእግዚአብሔር መንፈስ አንተን ያነጋገረህ፤ በየት በኩል አልፎኝ ነው?” አለው።
²⁶ሚካያም፣ “ለመሸግ ወደ እልፍኝህ በምትሄድበት በዚያ ዕለት ታገኘሃለህ” አለው።
²⁷ከዚያም የእስራኤል ንጉሥ እንዲህ ሲል አዘዘ፣ “ሚካያን ይዛችሁ ወደ ከተማዬ ተሸግሞ ወደ አሞንና ወደ ንጉሡ ልጅ ወደ ኢዮአስ መልሳችሁ ላኩት፤²⁸እነርሱንም፣ ‘ንጉሡ፣ ይህን ሰው እስር ቤት አስገቡት፤ በደህና እስክመለስም ድረስ ከደረቅ ቁጣና ከውሃ በስተቀር ምንም አትስጡት ብሎአል’ በሏቸው።”
²⁹ሚካያም፣ “አንተ በደኅና ከተመለስክማ እግዚአብሔር በእኔ አልተናገረም ማለት ነው!” አለ፤ ቀጥሎም፣ “እናንተ ሰዎች ሁላችሁ ስሙኝ” አለ።
አክዓብ በሬማት ገለጻድ ተገደለ
 18፡28-34ተጻ ምብ—1፡1722፡29-36
²⁸ስለዚህ የእስራኤል ንጉሥና የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሳፍጥ ወደ ሬማት ገለጻድ ወጡ።
²⁹የእስራኤልም ንጉሥ ኢዮሳፍጥን፣ “እኔ ልብሴን ለውጭ ወደ ጦርነቱ እገባለሁ፤ አንተ ግን ልብሰ መንግሥትህን ልበስ” አለው። ስለዚህ የእስራኤል ንጉሥ ልብሱን ለውጦ ሌላ ሰው መስሎ ወደ ጦርነቱ ገባ።
³⁰በዚህ ጊዜ የሶርያ ንጉሥ የሠረገላ አዛዦቹን፣ “ከእስራኤል ንጉሥ በቀር፣ ትንሽም

ሆነ ትልቅ ከሌላ ከማንም ጋር አትዋጥ።³¹ የሠረገላው አዛዦችም ኢየሱስን ባዩ ጊዜ፣ “የእስራኤል ንጉሥ ይህ ነው” ብለው አሰቡ፤ ሊወጉትም ከበቡት፤ ኢየሱስም ግን ሎኸ፤ እግዚአብሔርም ረዳው፤ ስምሳክም ከእርሱ መለሳቸው፤³² የሠረገላ አዛዦቹም የእስራኤል ንጉሥ አለመሆኑን በተረዱ ጊዜ እርሱን ከማሳደድ ተመለሱ።

³³ ይሁን እንጂ ቀስቱን በነሲብ ቢያስፈነጥረው በጥሩና መጋጠሚያዎች መካከል አልፎ የእስራኤልን ንጉሥ ወጋው። ንጉሡም ሠረገላ ነጂውን “ተመለስና ከጦርነቱ አውግኝ፤ ቁስያለሁና” አለው።³⁴ ጦርነቱ ቀንን ሙሉ እንደ ተፋፋመ ዋለ፤ የእስራኤልም ንጉሥ በሰርዮውያን ፊት ለፊት በሠረገላው ላይ እስከ ምሽት ድረስ ተደግፎ ሸር፤ ፀሓይ ስትጠልቅም ሞተ።

19 የይሁዳ ንጉሥ ኢየሱስም ኢየሩሳሌም ወዳለው ቤተ መንግሥቱ በደኅና በተመለሰ ጊዜ፣ ግለ ራእዩ የአናኒ ልጅ አዩ ሊገናኘው ወጣ፤ እንዲህም አለው፣ “አንተ ክፉውን መርዳትህና እግዚአብሔርን የሚጠሉትን ማፍቀህን¹ ተገቢ ነው? ስለዚህ የእግዚአብሔር ቀጣ ጣንተ ላይ ነው፤² ይሁን እንጂ የአሸራን ዐምዶች ከምድራቱ ስላስወገድህና ስግዚአብሔርን ለመፈለግ ልብህን ስላዘጋጀህ፤ መልካም ነገር ተገኝቶብሃል።”

ኢየሱስ ጻኞችን ሾመ

⁴ ኢየሱስም በኢየሩሳሌም ተቀመጠ፤ ከቤርሳቤህ እስከ ኩረብታማው አገር እስከ ኤፍሬም ድረስ እንደገና በመውጣት ወደ ሕዝቡ መካከል ገብቶ ወደ አባቶቻቸው አምላክ ወደ ስግዚአብሔር መለሳቸው።⁵ በምድራቱም ላይ በተመሸጉት የይሁዳ ከተሞች ሁሉ ጻኞችን ሾመ፤ ሌላውም አላቸው፤ “እናንተ የምትፈርዱት ለሰው ሳይሆን፤ ፍርድ በምትሰጡበት ጊዜ ሁሉ ከእናንተ ጋር ለሆነው ለእግዚአብሔር ስለሆነ፤ በምትሰጡት ውሳኔ ሁሉ ብርቱ ጥንቃቄ አድርጉ፤ ገአሁንም እግዚአብሔርን መፍራት በእናንተ ላይ ይሁን፤ በአምላካችን በስግዚአብሔር ዘንድ ፍርድ ማጣመም፤ አድልዎ ማድረግና መግለጃ መቀበል ስለሌለ ተጠንቅቃችሁ ፍረዱ።”

⁸ ኢየሱስም በኢየሩሳሌም የእግዚአብሔርን ሕግ እንዲያስፈጽሙና ለሚነሡ ክርክሮችም እልባት እንዲሰጡ ከሌዋውያን፤ ከካህናትና ከእስራኤል ቤት አለቆች ጥቂት ሰዎች ሾመ፤ እነርሱም መኖሪያቸው በኢየሩሳሌም ሆነ።⁹ እነርሱንም እንዲህ ብሎ አዘዛቸው፣ “እግዚአብሔርን በመፍራት፤ ቢታ

18፥31 2ዜና13፥14
18፥34 2ዜና22፥5
19፥2 1ዮ16፥1፤
2ዜና16፥2-9፤
24፥18፥32፥25፤
መዝ17፥11፤
139፥21-22
19፥3 1ዮ14፥13፤
2ዜና17፥6፥18፥1፤
20፥35፥25፥7
19፥5 ዘፍ47፥6፤
ዘ018፥26
19፥6 ዘሌ19፥15፤
ዘ816፥18-20፤
17፥8-13
19፥7 ዘ618፥25፤
ዘ018፥16፤
ዘ810፥17፥አዮ8፥3፤
13፥10፥32፥21፤
34፥19
19፥8 1ዜና23፥4፤
2ዜና17፥8-9፤
ሕዝ44፥24

ማንነትና በፍጹም ልብ አገልግሎ።¹⁰ በየከተማው ከሚኖሩት ወገኖቻችሁ ስለ ደም መፋሰስ ወይም ሕግን፤ ትእዛዛትን፤ ደንብንና ሥርዐትን ስለ መተላለፍ በሚቀርብላችሁ በማናቸውም ጉዳይ እግዚአብሔርን እንዳይበድሉ አስጠንቅቋቸው፤ ያለዚያ ግን ቀጥጣው በእናንተና በወንድሞቻችሁ ላይ ይመጣል፤ ይህን ብታደርጉ በደለኞች አትሆኑም።

¹¹ “የእግዚአብሔር በሆነው ነገር ሁሉ ላይ የካህናቱ አለቃ አማርያ፤ የንጉሡ በሆነው ነገር ሁሉ ላይ የይሁዳ ነገድ መሪ የሆነው የእስግኤል ልጅ ዝባድያ በላያችሁ ተሾመዋል፤ ሌዋውያኑ ደግሞ በፊታችሁ አለቆች ሆነው ያገለግላሉ፤ በርትታችሁ ሥሩ፤ እግዚአብሔርም መልካም ከሚያደርጉ ጋር ይሁን።”

20 ከዚህ በኋላ ሞግባውያንና አሞናውያን ከጥቂት ምዑናውያን¹ ጋር ሆነው ኢየሱስን ለመውጋት መጡ።² ስምዎችም መጥተው ኢየሱስን፤ “ግዙፍ ሰራዊት ለወጋህ ከሙት³ ባሕር ወዲያ ካለው ከኤደም⁴ መጥቶብሃል፤ እነሆም፤ ሐሴሶን ታማር በተባለው በዓይንጋዲ ናቸው” አሉት።⁵ ኢየሱስም እጅግ ስለ ፈራ እግዚአብሔርን ለመፈለግ ፊቱን አቀና፤ በይሁዳም ሁሉ ጸም ዐወጀ።⁶ የይሁዳ ሕዝብም የእግዚአብሔርን ርዳታ ይሻ ዘንድ በአንድነት ተሰበሰቡ፤ ከይሁዳ ከተሞች ሁሉም እግዚአብሔርን ለመፈለግ መጡ።⁷ ኢየሱስም በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ፤ ከአዲሱ አደባባይ ፊት ለፊት በይሁዳና በኢየሩሳሌም ገብኤ መካከል ቆመ፤ ሌላውም አለ።

“የአባቶቻችን አምላክ ስግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ በሰማይ የምትኖር ስምሳክ አይደለህምን? የምድር ሕዝቦችን መንግሥታት ሁሉ የምትገዛ አንተ ነህ፤ ጎይልና ሥልጣን በእጅህ ነው፤ ሊቋቋምህም የሚችል ማንም የለም። ሕዝባችን ሆይ፤ የዚህችን ምድር ነፍሶች ከሕዝቡ ከእስራኤል ፊት አሳድደህ ያስወጣህና ለወዳጅህ ለአብርሃም ዘሮች ለዘላለም የሰጠሃቸው አንተ አይደለህምን? ስለእነርሱም ተቀመጠብኑ፤ ለስምህ መቅደስ ሠሩባት፤ እንዲህም አለ።⁹ የፍርድ ሰይፍም ሆነ የጥንፈር ወይም የራብ መሳሪያ ቢደርስብን ስምህ በተጠራበት በዚህ

ኢየሱስ ሞግባውያንና አሞናውያን ድል ማድረግ

ወይም፤ ከግጥሙ ጋር መተባበር
¹ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ነገር ግን ዕብራይስጡ ምዲያውያን ይላል።
² አንድ የዕብራይስጥ ቅጂ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ዕብራይስጡ ግን አራም ይላል።
³ ምንም እንኳን የሙት ባሕር መሆኑን ግልጽ ቢሆንም አንዳንድ ቅጂዎች ሙት የሚለውን ቃል አይጨምሩም።

19፥10 ዘ817፥8-13
19፥11 1ዜና28፥20
20፥1 1ዜና4፥41፤
መዝ83፥6
20፥2 ዘፍ14፥7፤
1ሳሙ23፥29፤
2ዜና24፥24፤
መጋ1፥14
20፥3 1ሳሙ7፥6፤
ዕዝ8፥23፤
ነሀ1፥4፥አስ4፥16፤
ኢሳ58፥6፤
ኢር36፥9፥879፥3፤
ኢሌ1፥14፤
2፥15፥ዮ5፥3፥5፥7
20፥4 ኢር36፥6
20፥6 ዘ84፥39፤
1ዜና29፥11-12፤
2ዜና25፥8፤
ኢዮ25፥2፤
41፥10፥42፥2፤
ኢሳ14፥27፤
ኢር32፥27፥49፥19፤
ማ፡6፥9
20፥7 ዘፍ12፥7፤
ኢሳ41፥8፥ዮ42፥23
20፥8 2ዜና6፥20
20፥9 2ዜና6፥28

ቤተ መቅደስ ፊት ለፊት፣ በፊትህ ቆመን በጭንቀታችን ወደ አንተ እንጮሃለን፤ አንተም ትሰማናለህ፤ ታድነናለህም።፣

¹⁰እስራኤል ከግብፅ በወጡ ጊዜ፣ ግዛታቸውን እንዳይወርሩባቸው በማድረግህ ከእነርሱ ተመልሰው ሳይጠፉቸው የቀሩት የአሞን፣ የሞዳብና የሴይር ተራራ ሰዎች እነሆ እዚህ አሉ። ¹¹እነሆ፣ አንተ ርስት አድርገህ ከሰጠኸን ምድር እኛን በማፈናቀል ወርታ ሊመልሱልን መጥተዋል። ሕዝባቸውን ሆይ፤ አንተ አትፈርድባቸውም? የመጣብንን ይህን ታላቅ ሰራዊት እንቋቋም ዘንድ አቅም የለንምና የምናደርገውን እናውቅም ነገር ግን ዓይኖቻችን ወዳንተ ናቸው።

¹³የይሁዳ ሰዎች ሁሉ ከሚስቶቻቸው፣ ከልጆቻቸውና ከሕፃኖቻቸው ጋር በእግዚአብሔር ፊት ቆመው ነበር።

¹⁴በዚህ ጊዜ የአሳፍ ዘር በሆነው በሌዋዊው በዘካርያስ ልጅ፣ በየሕዚኤል ላይ የእግዚአብሔር መንፈስ መጣ። ዘካርያስም የበናያስ ልጅ ሲሆን፣ በበናያስም የማታንን ልጅ የሆነው የይዳኤል ልጅ ነው።

¹⁵እርሱም እንዲህ አለ። “ንጉሥ ኢዮሳፍጥ፣ እናንተም በይሁዳና በኢየሩሳሌም የምትኖሩ ሁሉ አድምጡ! እግዚአብሔር እንዲህ ይላችኋል። ‘ውጊያው የእግዚአብሔር እንጂ የእናንተ አይደለምና፣ ከዚህ ታላቅ ሰራዊት የተነሣ አትፍሩ፣ አትደንግጡ፣ ¹⁶ነገ በእነርሱ ላይ ውረዱ፤ እነርሱ በጸጽ መተላለፊያ ሽቅብ ይወጣሉ፣ እናንተም በይሩኤል ምድረ በዳ ውስጥ በሽለቆው መጨረሻ ላይ ታገኛቸዋላችሁ። ¹⁷ይህን ጦርነት የምትዋገት እናንተ አይደላችሁም፤ ይሁዳና ኢየሩሳሌም ሆይ፣ ቦታ ቦታችሁን ያዙ፤ ጸንታችሁ ቁሙ፤ እግዚአብሔር የሚሰጣችሁንም ማዳን እዩ። አትፍሩ፣ አትደንግጡም፤ ነገውኑ ውጤት ግጠሙአቸው፣ እግዚአብሔርም ከእናንተ ጋር ይሆናል።’ ”

¹⁸ኢዮሳፍጥ በግምባሩ ወደ መሬት ተደፋ፤ የይሁዳና የኢየሩሳሌምም ሕዝብ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ወደቁ፤ ሰገዱም። ¹⁹ከቀዳትና ከቆሬ ወገኖች ጥቂት ሌዋውያንም ቆመው፣ እጅግ ከፍ ባለ ድምፅ የእስራኤልን አምላክ በእግዚአብሔር አመሰገኑ።

²⁰በማግሥቱ ጠዋት በማለዳ ተነሥተው ወደ ቴቁሔ ምድረ በዳ ሄዱ። መንገድ እንደ ጀመሩም ኢዮሳፍጥ ቆሞ፣ “ይሁዳና የኢየሩሳሌም ሕዝብ ሆይ፣ አድምጡኝ! በአምላካችሁ በእግዚአብሔር እመኑ፤ ትጻኑማላችሁ። በሰቢዮቱም እመኑ፤ ይላካላችሁማል” አላቸው። ²¹ከሕዝቡም ጋር ከተመካከረ በኋላ

20:10 ዘካርያስ 14-21፣ ዘካርያስ 23:4-6፣ 9፣ 18-19
20:11 መዝሙር 113:1-12
20:12 መዝሙር 111:27፣ መዝሙር 25:15፣ ኢሳይያስ 43:15፣ 45:22፣ ማቴዎስ 7:7
20:14 ዘካርያስ 12:18
20:15 1ኛ ጴጥሎስ 17:47፣ 2ኛ ጴጥሎስ 2:7፣ መዝሙር 91:8

ከሠራዊቱ ፊት ቀድመው በመሄድ፣ “እግዚአብሔርን አመስግኑ፣ ፍቅር ለዘላለም ጸንቶ ይኖራልና” እያሉ ለእግዚአብሔር የሚዘምሩና ስለ ቅድስናውም ክብር የሚያወድሱ ሰዎችን መደቡ።

²²መዘመርና ማወደስ እንደ ጀመሩም፣ እግዚአብሔር ይሁዳን በወረሩት በአሞን፣ በሞዳብና በሴይር ተራራ ሰዎች ላይ ድብቅ ጦር አመጣባቸው፤ ተሸነፉም። ²³የአሞንና የሞዳብ ሰዎችም የሴይርን ተራራ ሰዎች ለማጥፋትና ለመደምሰስ ተነሡባቸው። ከሴይር የመጡትን ሰዎች ካጠፉ በኋላም፣ እርስ በርስ ተጠፋፉ።

²⁴የይሁዳ ሰዎች ምድረ በዳውን ቀጥቶ ለወደሚያሳዩው ቦታ መጥተው ግዙፍን ሰራዊት ሲመለከቱ፣ መሬቱ ሬሳ በሬሳ ሆኖ አዩ፤ አንድም ሰው አላመለጠም። ²⁵ኢዮሳፍጥና ጥና ሰዎቹም ምርኮአቸውን ለማጋዝ ሄዱ፤ በዚያም መካከል እጅግ ብዙ መሣሪያና ልብስ፣ ግሊ ሽኩሞ ከሚችሉትም በላይ ውድ ዕቃዎችን አገኙ። ምርኮውም ከመብዛቱ የተነሣ ለመሰብሰብ ሦስት ቀን ፈጀ። ²⁶በአራተኛ ወም ቀን እግዚአብሔርን ባመሰገኑበት በበረከት ሽለቆ ተሰበሰቡ፤ ያም ስፍራ እስከ ዛሬ ድረስ የበረከት ሽለቆ ተብሎ የተጠራው ከዚህ የተነሣ ነው።

²⁷እግዚአብሔር በጠላቶቻቸው ላይ እንዲደሰቱ ስላደረጋቸው፣ የይሁዳና የኢየሩሳሌም ሰዎች ሁሉ በኢዮሳፍጥ እየተመሩ፣ በታላቅ ደስታ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ። ²⁸ወደ ኢየሩሳሌም ከተማ እንደገቡም በበገና፣ በመሰንቆና በመለከት ድምፅ ታጅበው ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አመሩ።

²⁹በእግዚአብሔር የእስራኤልን ጠላቶች እንዴት እንደተዋጋቸው በሰሙ መንግሥታት ሁሉ ላይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ፍርሀት ወደቀባቸው።

³⁰ከሕዝቡ በየአቅጣጫው ዕረፍት ስለሰጠው፣ የኢዮሳፍጥ መንግሥት ሰላም አግኝቶ ነበር።

የኢዮሳፍጥ ዘመን መንግሥት ፍጻሜ
20:31-21:1 ተጓ ምጣ —1ኛገ22:41-50

³¹ኢዮሳፍጥ በይሁዳ ላይ ነገሠ። መንግሥት በጀመረ ጊዜም ዕድሜው ሠላሳ አምስት ዓመት ሲሆን፣ በኢየሩሳሌም ተቀሞጦ ሃያ አምስት ዓመት ገዛ። እናቱም የሸልሐ ልጅ ዓዙባ ነበረች። ³²እርሱም በአባቱ በአሳ መንገድ ሄደ፤ ከዚያም ፈቀቅ አላለም፤ በእግዚአብሔርም ፊት መልካም የሆነውን ነገር አደረገ። ³³ያም ሆኖ ግን ማምለኪያ ኩረብታዎች

²⁵ አንዳንድ የዕብራይስጥና የጥንታዊ ቅጾች ከዚህ ጋር ይደግግሉ፤ ነገር ግን አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጾች ሬሳ ይላሉ።
²⁶ በዕብራይስጥ፣ በራካ ማለት በረከት ማለት ነው።

20:17 ዘካርያስ 14:13
20:18 ዘካርያስ 24:26፣ 2ኛ ዘካርያስ 29:29
20:20 ዘካርያስ 39:3፣ 41:6፣ 3ኛ ዘካርያስ 47:9
20:21 1ኛ ዘካርያስ 16:29፣ 2ኛ ዘካርያስ 5:13፣ መዝሙር 113:6-1
20:22 2ኛ ዘካርያስ 13:13
20:23 ዘካርያስ 19:38፣ መዝሙር 7:22፣ 1ኛ ጴጥሎስ 14:20፣ 2ኛ ዘካርያስ 21:8፣ ሕዝብ 38:21
20:29 ዘካርያስ 35:5፣ ዘካርያስ 14:14፣ ዘካርያስ 25:23
20:30 ዘካርያስ 22:9
20:33 2ኛ ዘካርያስ 17:6

ሙሉ በሙሉ አልተወገዱም፤ ሕዝቡም ገና ልቡን በአባቶቹ ስምሳኔ ላይ አልጣለም ነበር።
34 በኢየሱሱስ ዘመን መንግሥት ከመጀመሪያ ለስድስት ወር ስር የተከናወኑት ሌሎች ተማሪዎች የአናኒ ልጅ ኢዩ በዘገበው የእስራኤል ነገሥታት የታሪክ መጽሐፍ ተመዘግቦአል።

35 ከዚህ በኋላ የይሁዳ ንጉሥ ኢየሱሱስ ሥራው እጅግ ክፉ ከሆነው ከእስራኤል ንጉሥ ከአካዝያስ ጋር የስምምነት ውል አደረገ፤ 36 የግድ መርከብ ለመሥራትም ተስማሙ፤ መርከቦቹንም በዴጽዮን ጋብር አሠሩ። 37 የመሪሳ ሰው የሆነው የዶዳዩ ልጅ አልዳዘር በኢየሱሱስ ላይ፣ “ከአካዝያስ ጋር የስምምነት ውል ስለ አደረግህ፣ እግዚአብሔር ሥራህን ያፈርሰዋል” ሲል ትንቢት ተናገረበት፤ መርከቦቹም ተሰበሩ፤ ለንግዱም ሥራ መንቀሳቀስ አልቻሉም።”

21 ኢየሱሱስ እንደ አባቶቹ ሁሉ አንቀሳፋ፣ እነርሱ በተቀበሩበትም በዳዊት ከተማ ተቀበረ። ልጁ ኢየሱሱስም በእርሱ ፈንታ ነገሡ። 2የኢየሱሱስ ወንድሞች የሆኑት የኢየሱሱስ ልጆችም ዓዛርያስ፣ ይሒኤል፣ ዘካርያስ፣ ዓዛርያስ፣ ሚካኤልና ሰፋጥያስ ይባላሉ። እነዚህ ሁሉ የእስራኤል ንጉሥ የኢየሱሱስ ልጆች ነበሩ። 3አባታቸውም ብዙ የብርና የወርቅ፣ የውድ ዕቃዎችም ስጦታ እንዲሁም በይሁዳ ያሉትን የተመሰኙ ከተሞች ሰጣቸው፤ ነገር ግን መንግሥቱን ለኢየሱሱስ ሰጠ፤ የበኩር ልጁ ነበርና።

የይሁዳ ንጉሥ ኢየሱሱስ
21፥5-10፡20ተፃ ምሳ —27፥18፥16-24

4ኢየሱሱስ በአባቱ መንግሥት ላይ ተደላድሎ ከተቀመጠ በኋላ ወንድሞቹን በሙሉ ከጥቂት የእስራኤል አለቆች ጋር በሰይፍ ገደለ።

5ኢየሱሱስ በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ሰላሳ ሁለት ዓመት ነበር፤ በኢየሱሱስም ተቀምጦም ስምንት ዓመት ገዛ። 6እርሱም የአክዓብን ልጅ አግብቶ ስለ ነበር የአክዓብ ቤት እንደ አደረገው ሁሉ የእስራኤል ነገሥታት የሄዱበትን መንገድ ተከተለ፤ በስግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸመ። 7ይሁዳ እንጂ እግዚአብሔር ከዳዊት ጋር ካደረገው ከዳን የተነሣ የዳዊትን ቤት ማጥፋት አልፈለገም፤ ለዳዊትና ለዘፋ ለዘላለም የሚጸና መብራት እንዲኖር ለማድረግ ተስፋ ሰጥቶ ነበርና።

8በኢየሱሱስ ዘመን መንግሥት ኤዶም በይሁዳ ላይ ዐምፆ፣ የራሱን ንጉሥ አነገሡ። 9ስለዚህ ኢየሱሱስ የወር ሹማምቱና ሰረገላዎቹን ሁሉ ይዞ ወደዚያው ሄደ። ኤዶማውያንም እርሱንና የሰረገላ አዛዦቹን ሁሉ ከበቡ፤ እርሱ

20፥34 1፡71፡6፥1
20፥35 2ዜ፡5፡16፡3፥19፡1-3
20፥37 1፡79፡26
21፥1 1ዜ፡5፡3፡11
21፥3 2ዜ፡5፡11፡10፡23
21፥4 መሳ፡5፡1፡7፡2፡12
21፥6 1፡71፡2፡28-30፡2ዜ፡5፡18፡1፡22፡3
21፥7 2ሳሙ፡7፡13፡15፡21፡17፡23፡3
21፥8 2ዜ፡5፡20፡22፡23
21፥10 ዘ፡፡33፡20
21፥12 2፡71፡16-17፡2ዜ፡5፡14፡2፡17፡3-6

21፥13 1፡72፡32፡16፡29-33
21፥15 ዘ፡፡12፡10
21፥16 2ዜ፡5፡17፡10-11፡22፡1፡26፡7
21፥17 2፡71፡2፡18፡2ዜ፡5፡22፡1፡አል3፡5
21፥19 2ዜ፡5፡16፡14
21፥20 2ዜ፡5፡24፡25፡28፡27፡33፡20

ግን በሌሊት ተነሥቶ የከበቧቸውን መታ።
10ኤዶምም እስከ ዛሬ ድረስ በይሁዳ ላይ እንደ ዐመፀ ነው።

ኢየሱሱስም የአባቶቹን አምላክ ስግዚአብሔርን ስለ ተወ፣ የልብና ከተማ በዚያኑ ጊዜ ዐመፀ ፀችበት።

11ከዚህም በላይ በይሁዳ ኩረብቶች ላይ መስገጃ ስፍራዎች ሠርቶ የኢየሱሱስም ሕዝብ በዚያ እንዲያመነገር አደረገ፤ ይሁዳንም አሳተ።

12ከነቢዩ ከኤልያስ እንዲህ የሚል ደብዳቤ ለኢየሱሱስ መጣ፤

“የአባትህ የዳዊት አምላክ ስግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ እንተ በአባትህ በኢየሱሱስ ወይም በይሁዳ ንጉሥ በአሳ መንገድ አልሄድህም፤ 13ነገር ግን በእስራኤል ነገሥታት መንገድ ሄደሃል፤ የአክዓብ ቤት የእስራኤልን ሕዝብ እንዲያመነገር እንዳደረገ ሁሉ፣ አንተም ይሁዳና የኢየሱሱስም ሕዝብ እንዲያመነገር አሳሳትሃቸው፤ እንዲሁም ካንተ የሚሻሉትን፣ የገዛ ወንድሞችህንና የአባትህን ቤተ ሰብ አባላት ገደልሃቸው። 14ስለዚህ እነሆ፣ እግዚአብሔር ሕዝቡን፣ ልጆችህን፣ ሚስቶችህንና ያለህን ሁሉ በታላቅ መቅሠፍት ይመታል። 15አንተም ራስህ በየዕለቱ እየባሰ በሚሄድ የአንጀት በሽታ ክፍኛ ትታመግለህ፤ በመጨረሻም ሕመሙ አንጀትህን ወደ ውጭ ይወጣዋል።”

16እግዚአብሔርም ፍልስጥኤማውያንንና በአትዮጵያውያን አጠገብ የሚኖሩ ዐረቦችን በኢየሱሱስ ላይ በጠላትነት እንዲነሡ አደረገ። 17እነርሱም በይሁዳ ላይ ወጡ፤ ወረሯትም። በንጉሡ ቤተ መንግሥት የሚገኘውን ዕቃ ሁሉ፣ ከወንዶች ልጆቹና ከሚስቶቹ ጋር ወሰዱ፤ ከመጨረሻ ልጁ ከአካዝያስ፣ በስተቀር አንድም ልጅ አልቀረለትም።

18ከዚህ ሁሉ በኋላ እግዚአብሔር ሊድን በማይችል የአንጀት በሽታ ኢየሱሱስን ቀሠፈው። 19ሕመሙም ሲያሠቃየው ከቆየ በኋላ፣ በሁለተኛው ዓመት መጨረሻ ላይ በዚህ ሳቢያ አንጀቱ ወጥቶ በከባድ ሥቃይ ሞተ። ሕዝቡም ለአባቶቹ ክብር እሳት ያነድዱ ነበር፤ ለእርሱ ግን አላነደዱለትም።

20ኢየሱሱስ ሲነግሥ ዕድሜው ሠላሳ ሁለት ዓመት ነበር፤ በኢየሱሱስም ተቀምጦም ስምንት ዓመት ገዛ። በሞተ ጊዜም ማንም አላዘነለትም፤ በዳዊትም ከተማ እንጂ በነገሥታቱ መቃብር አልቀበሩትም።

36 ዕብራይስጥ፣ ወደ ተርሶስ ለሄዱ የሚችሉ መርከቦች ይላሉ።
37 ዕብራይስጥ፣ ወደ ተርሶስ መሄድ አልቻሉም ይላሉ።
2 በዘላተኛው የዜና መዋዕል መጽሐፍ ተደጋግሞ እንደተጠቀሰው ይህ ይላል።
517 በዕብራይስጥ አካላት ለኢየሱስ አንድ ናቸው።

የይሁዳ ንጉሥ አካዝያስ

22፡1-6ተፃ ም፡ብ —2፡78፡25-29
22፡7-9ተፃ ም፡ብ —2፡79፡21- 29

22 ከወረቦች ጋር ወደ ሰፊር የመጡት ወራሪዎች፣ ታላላቅ ወንድሞቹን ሁሉ ገድለዋቸው ስለ ነበር፣ የአዳራሳሌም ሕዝብ የአዳራሳሌምን የመጨረሻ ልጅ አካዝያስን በአባቱ ምትክ አነገሡት። ስለዚህ የይሁዳ ንጉሥ የአዳራሳሌም ልጅ አካዝያስ መግዛት ጀመረ።

²አካዝያስ በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ሃያ ሁለት፣ ዓመት ነበር፤ በአዳራሳሌም ተቀምጦም አንድ ዓመት ገዛ። እናቱም ኅዳሊያ የተባለች የዘንበሪ የልጅ ልጅ ነበረች።

³እናቱ ክፋትን እንዲያደርግ ትመክረው ስለ ነበር፣ እርሱም በአክዓብ ቤት መንገድ ሄደ። ላከባቱ ሞት በኋላ የአክዓብ ቤት አማካሪዎቹ በመሆን ወደ ጥፋት ስለ መሩት፣ የአክዓብ ቤት እንዳደረገው ሁሉ እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገር አደረገ። ፊንዳሁም የእስራኤል ንጉሥ የአክዓብ ልጅ አዳራሳሌም የሰርያን ንጉሥ አዛሄል ለመውጋት ወደ ሬማት ገለጻድ በሄደ ጊዜ የአካዝያስ ሰዎች ምክር ተከትሎ ከአዳራሳሌም ጋር አብሮት ሄደ፤ ሰርያውያንም አዳራሳሌምን አቆሰሉት።

⁴ስለዚህ ከሰርያ ንጉሥ ከአዛሄል ጋር ባደረገው ጦርነት ሬማት¹ ላይ ከደረሰበት ቀጥሎ ለመዳን ወደ ኢይዝራኤል ተመለሰ። የአክዓብ ልጅ አዳራሳሌም በመቀጥሎም የይሁዳ ንጉሥ የአዳራሳሌም ልጅ አካዝያስ ሊጠይቀው ወደ ኢይዝራኤል ወረደ።

⁷አካዝያስ አዳራሳሌምን ለመጠየቅ መሄዱን፣ ስለዚህም ለአካዝያስ መውደቅ ምክንያት አደረገው፤ አካዝያስ እንደ ደረሰም የናሜሲን ልጅ አዳራሳሌምን ለመቀበል ከአዳራሳሌም ጋር ወጣ፤ አዳራሳሌም የአክዓብን ቤት እንዲያጠፋ እግዚአብሔር የቀባው ሰው ነበር። ስዳዩ በአክዓብ ቤት ላይ ፍርድ በሚፈጸምበት ጊዜ፣ አካዝያስን ያጅቡ የነበሩትን የይሁዳን መሳፍንትና የዘመዶቹን ወንዶች ልጆች አግኝቶ ገደላቸው። ምክርም አካዝያስን ለመፈለግ ሄደ፤ የእርሱም ሰዎች አካዝያስን በሰማርያ ከተደበቀበት አግኝተው ያዙት፤ ወደ አዳራሳሌም አምጥተው ገደሉት። “እግዚአብሔርን በፍጹም ልቡ የፈለገው የአዳራሳሌም ልጅ ነው” በማለት ቀበሩት። ስለዚህ ከአካዝያስ ቤት የመንግሥቱን ሥልጣን ይይዝ ዘንድ የሚችል ሰው አልነበረም።

ኅዳሊያና አዳራሳሌ

22፡10-23፡21ተፃ ም፡ብ—2፡79፡11፡1-21

¹⁰የአካዝያስ እናት ኅዳሊያ ልጃዋ መሞቱን ባየች ጊዜ፣ የይሁዳን ንጉሣውያን ቤተሰብ በሙሉ አጠፋች፤ ሆኖም ኢዮሆራም ልጅ የሳቤት ግን፣ ከሚገደሉት መሳፍንት

22፡1 2ዜና21፡16-17፡23፡20-21፣ 26፡1፡33፡25፣ 36፡1
22፡3 2ዜና18፡1፣ 21፡6
22፡5 2ዜና18፡11፣ 34
22፡6 1ዳ፡19፡15፣ 2፡78፡13-15

22፡7 2፡79፡16
22፡8 2፡79፡10፡13
22፡9 መ፡9፡5፣ 2ዜና17፡4
23፡2 ዙ፡35፡2-5
23፡3 2ዳ፡7፡12፣ 1፡7፡24፡4፡2፡7፡11፡17፣ 2ዜና6፡16፡7፡18፣ 21፡7
23፡6 ዙ፡3፡7
23፡8 2፡79፡11፡9፣ 1ዜና24፡1

መካከል አዳራሳሌን ደብቃ ወሰደችው፣ ከሞግዚቱም ጋር በእልፍኝ ሸሸገችው። የአዳራሳሌም ልጅ የካህኑ የዮዳሄ ሚስት የሳቤት፣ የአካዝያስ እንት በመሆኗ፣ ሕፃኑን የደበቀችው ኅዳሊያ እንዳትገድለው ነበር። ለእርሱም ኅዳሊያ ምድሪቱን በገዛችበት ጊዜ ሁሉ፣ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ተደብቆ ስድስት ዓመት አብሮአቸው ኖረ።

23 በሰባተኛው ዓመት የዳሄ በረታ፣ የመቶ አለቆች ከሆኑት ከይሮሐም ልጅ ከዓዛርያስ፣ ከይሆሐናን ልጅ ከይስሞኤል፣ ከሆቤድ ልጅ ከዓዛርያስ፣ ከዓዳያ ልጅ ከማዕኔያ፣ ከዝክሪ ልጅ ከኤሊሳፋጥ ጋር ቃል ኪዳን አደረገ። ፊንዳሁም ወደ መላው ይሁዳ ሄደው፣ ሌዋውያንንና የእስራኤል ቤት አለቆችን ከየተማው ሁሉ ሰበሰቡ። ወደ ኢዮራሳሌም በመጡ ጊዜም፣ ፊንዳሁም ሁሉ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ ከነገሡ ጋር ቃል ኪዳን አደረገ።

የዳሄም እንዲህ አላቸው፣ “እግዚአብሔር ለዳዊት ዘር በሰጠው ተስፋ መሠረት እነሆ፣ የንጉሡ ልጅ ይነግሣል። ፊንዳሄን እናንተ የምታደርጉት ይህ ነው፤ በሰንበት ዕለት ተረኛ ከሆናችሁት ከእናንተ ከካህናቱና ከሌዋውያኑ አንድ ሦስተኛው በሮቹን ጠብቁ፤ ፊንዳሄ ሦስተኛው ቤተ መንግሥቱን፣ አንድ ሦስተኛው የመሠረት ቅጽር በር” የተባለውን ጠብቁ፤ የቀሩት ሰዎች በሙሉ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አደባባይ ይሁኑ። ፊንዳሄ ከሆኑት ካህናትና ሌዋውያን በቀር ማንም ሰው ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አይግባ፤ እነርሱ የተቀደሱ ስለሆኑ ይግቡ፤ የቀሩት ሰዎች በሙሉ ግን፣ ወደ ቤተ መቅደሱ እንዳይገቡ እግዚአብሔር ያዘዘውን ይጠብቁ። ፊንዳሄም የጦር መሣሪያቸውን በእጃቸው ይዘው በንጉሡ ዙሪያ ይቁሙ፤ ወደ ቤተ መቅደሱ የሚገባ ማንኛውም ሰው ይገደል፤ ንጉሡ በሚሄድ በትም ቦታ ሁሉ አብረውት ይሁኑ።”

ፊንዳሄም ይሁዳ ሁሉ ልክ ካህኑ የዳሄ እንዳዘዘው አደረገ፤ ካህኑ የዳሄ ከጥበቃ ክፍሎች የትኛውንም አላሰናበተም ነበርና፤ እያንዳንዱ በሰንበት ቀን በሥራ ላይ የሚሰማ ፍትኝ ከሥራ የሚወጡትን የራሱን ሰዎች ወሰደ፤ ምክርም በቤተ መቅደሱ የነበሩትን የንጉሥ ዳዊት ጦሮች፣ ታላላቅና ታናናሽ ጋሻዎች ለመቶ አለቆቹ ሰጣቸው።

⁵2 አንዳንድ የሱባ ሊቃናትና የሱርስቱ ቅጾች (እንዲሁም 2፡78፡26 ይሙ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ዕብራይስጡ ግን አርባ አራት ይላል።
⁶ ወይም ሌዋዊ የሚለውን የእግዚአብሔር ትእዛዝ ይጠብቅ
⁷ ጥቂት የዕብራይስጥ ቅጾች የሱባ ሊቃናት፣ የሱራይትና የሱርስቱ ትርጉም (2፡78፡29) ከዚህ ጋር ይስማማሉ አብዛኛቹ የዕብራይስጥ ቅጾች ግን አዳሃ ይላሉ።

10 ሰዎቹም ሁሉ እያንዳንዳቸው መሣሪያቸውን በእጃቸው እንደ ያዙ ከቤተ መቅደሱ ደቡብ አንጦቶ እስከ ሰሜን ድረስ በመሠዋዎቹና በቤተ መቅደሱ አጠገብ በንጉሡ ዙሪያ እንዲቆሙ አደረገ።

11 የዳህረት ወንዶች ልጆቹ የንጉሡን ልጅ አምጥተው ዘውድ ጫኑለት፤ የኪዳንንም መጽሐፍ ሰጥተውት አነገሡት፤ ቀብተውትም፤ “ንጉሡ ለዘላለም ይኑር!” እያሉ ጮኹ።

12 ኅዳር ወንድም የሚረገጠውንና ደስታውን ለንጉሡ የሚገልጠውን ሕዝብ ሁካታ ስትሰማ፤ ሕዝቡ ወዳለበት ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ሄደች። 13 ንጉሡ በመግቢያው ላይ ባለው በዐምዱ አጠገብ ቆሞ አየች፤ የጦር መኮንኖችና መለኮት ነፊዎችም በንጉሡ አጠገብ ነበሩ፤ የምድራቱ ሕዝብ ሁሉ ይደሰቱ፤ መለኮትም ይነፉ ነበር፤ መዘምራንም በዜማ ዕቃ ታጅበው የበዓሉን ዝማሬ ይመሩ ነበር፤ ኅዳርም ልብሷን ቀድዳ፤ ይህ ሀመዕ ነው! ይህ ሀመዕ ነው!” ብሎ ጮኸች።

14 ካህኑ የዳህረት የወታደር አዛዥ ወደ ሆኑት ወደ መቶ አለቆቹ፤ “በሰልፍ መካከል አውጥታችሁ አምጧት። የሚከተላት ካለም በሰይፍ ግደሉት” ብሎ ላከባቸው። ካህኑም፤ “በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አትግደሏት” ብሎ ነበርና። 15 እርሷም በቤተ መንግሥቱ ግቢ የፈረሰ መግቢያ በር ወደ ተባለው ቦታ እንደ ደረሰች ያዟት፤ በዚያም ገደሏት።

16 የዳህረት ራሱ፤ ሕዝቡና ንጉሡ የእግዚአብሔር ሕዝብ እንደሚሆኑ ቃል ኪዳን ገባ። 17 ከዚህ በኋላ ሕዝቡ በሙሉ ሄዶ የበአልን ቤተ ጣዖት አፈረሰው፤ መሠዋዎቹንና ጣዖታቱን አደቀቀ፤ የበአልን ካህን ማታንንም በመሠዋዎቹ ፊት ለፊት ገደሉት። 18 የዳህረት በሙሴ ሕግ እንደተጻፈውና ዳዊትም እንዳዘዘው፤ በደስታና በመዝሙር የሚቃጠለውን የእግዚአብሔርን መሥዋዕት እንዲያቀርቡ ዳዊት ለመደባቸው ካህናትና ሌዋውያን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ኅላፊነት ሰጣቸው። 19 እንዲሁም በማንኛውም ነገር የረከሰ ሰው እንዳይገባ፤ በቤተ መቅደሱ ቅጥር በሮች ላይ ጠባቆች አቆመ። 20 የመቶ አለቆቹን፤ መኪንንቱን፤ የሕዝቡን ገዢዎችና የአገሩን ሕዝብ ሁሉ ይዞ ንጉሡን ከላይ ከቤተ መቅደሱ ወደታች አመጣው። በላይኛውም መግቢያ በኩል ወደ ቤተ መንግሥቱ ገብተው ንጉሡን በመንግሥቱ ዙፋን ላይ አስቀመጡት። 21 መላውም የአገሩ ሕዝብ ተደሰተ፤ ኅዳርም ስለ ተገደለችም ከተማዬቱ ሰላም አግኝታ ነበር።

23:11 ዘጸ17:18
23:13 1ነገ1:41፤ 7:15
23:15 ኤር31:40
23:16 ዜና29:10፤ 34:31፤ ያህ9:38
23:17 ዘጸ13:6-9
23:18 1ዜና23:6፤ 28-32፤ 25:6
23:19 1ዜና9:22
23:20 2ነገ15:35

ኢዮአስ ቤተ መቅደሱን ማደሱ

24:1-14-ተጓ ምብ 2ነገ12:1-16
24:23-27-ተጓ ምብ —2ነገ12:17-21

24 ኢዮአስ በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ሰባት ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦም አርባ ዓመት ገዛ። እናቱ ሳብያ የተባለች የቤርሳሌህ ሴት ነበረች። 2ካህኑ የዳህረት በሕይወት በነበረበት ዘመን ሁሉ፤ ኢዮአስ እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ነገር አደረገ። 3የዳህረት ሁለት ሚስቶች መረጠለት፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆችም ወለደ።

4ካጥቂት ጊዜ በኋላ ኢዮአስ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ለማደስ ወሰነ። 5ካህናቱንና ሌዋውያኑን ሰብስቦም፤ “ወደ ይሁዳ ከተሞች ሄዳችሁ የከገሙትን ቤተ መቅደስ በየዓመቱ ለማደስ ገንዘብ ከእስራኤል ሁሉ ሰብስቡ፤ ይህንንም አሁኑኑ አድርጉት” አላቸው። ሌዋውያኑ ግን ቸል አሉ።

6ስለዚህ ንጉሡ ሊቀ ካህኑን የዳህረት ጠርቶ፤ “የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴና የእስራኤል ገባኤ ለምስክሩ ድንኳን እንዲወጣ የወሰኑትን ግብር ከይሁዳና ከኢየሩሳሌም እንዲያመጡ ሌዋውያኑን ያላተጋግቸው ለምን ድን ነው?” አለው።

7በዚህ ጊዜ የዚያች ክፉ የኅዳር ዳጆች የከገሙትን ቤተ መቅደስ ሰብረው በመግባት የተቀደሱ ዕቃዎች እንኳ ሳይቀሩ፤ ለበአል ጣዖታት አገልግሎት እንዲውሉ አድርገው ነበር።

8በንጉሡም ትእዛዝ የገንዘብ መሰብሰቢያ ሣጥን ሠርተው በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መግቢያ በር አጠገብ በውጭ በኩል አኖሩት። 9ከዚህ በኋላ እስራኤል በምድረ በዳ ሳሉ የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ ያዘዘውን ግብር በከገሙት እንዲያመጡ በይሁዳና በኢየሩሳሌም ዐዋጅ ተነገረ። 10ሹማምቱ ሁሉ፤ ሕዝቡም ሁሉ ግብርን በደስታ አመጡ፤ እስኪሞላም ድረስ በሣጥኑ ውስጥ ጨመሩ። 11ሣጥኑ በሌዋውያኑ እጅ ወደ ንጉሡ ሹማምት በሚደርስበት ጊዜ፤ እነርሱም በውስጡ ብዙ ገንዘብ መኖሩን በሚያዩበት ጊዜ ሁሉ፤ የቤተ መንግሥቱ ጸሐፊና የሊቀ ካህናቱ ሹም ይመጡና ሣጥኑን አጋብተው ወደ ቦታው ይመልሱት ነበር። ይህን በየቀኑ በማድረግ እጅግ ብዙ ገንዘብ ሰበሰቡ። 12ንጉሡና የዳህረትም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ሥራ እንዲያሠሩ ለተመደቡት ሰዎች ገንዘቡን አስረከቧቸው፤ እነርሱም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ለማደስ ድንጋይ ጠራቢዎችንና ዐና ጢዎችን እንዲሁም ቤተ መቅደሱን ለመጠገን የብረትና የናስ ሠራተኞችን ቀጠሩ።

23:21 2ዜና22:1
24:2 2ዜና25:2፤ 26:5
24:5 ዘጸ30:16፤ 1ዜና11:1፤ 26:20፤ ያህ10:32-33፤ ማ፡፡17:24
24:6 ዘጸ38:21
24:10 ዘጸ25:2፤ 1ዜና29:3፤ 6:9
24:12 2ዜና34:11

14 ወይም ከቅጥር ወስጥ አውጥታችሁ አምጡት ተብሎ
16 ወይም በእግዚአብሔር በሕዝብና በንጉሡ መካከል የተደረገው ቃል ኪዳን ...

¹³በሥራው ላይ የተሰማሩት ሰዎች ትግላን ስለ ነበሩ፣ ሥራው በጃቻው ተከናወነ፤ የሕዝብ ከብከቱም ቤተ መቅደስ ቀደም ሲል በነበረው ዐይነት መሠረት ዐደሱት፤ አጠናክሩትም። ¹⁴ከጨረሱም በኋላ ቀሪውን ገንዘብ ወደ ንጉሡና ወደ ዮዳሄ አመጡ፤ በገንዘቡም የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ዕቃዎች ማለትም ለአገልግሎትና ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚውሉ ዕቃዎች እንደዚሁም ጭልፋዎችና ሌሎች የወርቅና የብር ዕቃዎችም ተሠሩ። የዳሄ በአይወት በነበረበት ዘመን ሁሉ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የሚቃጠል መሥዋዕት ዘወትር ይቀርብ ነበር።

¹⁵የዳሄ ሽምግሎ ዕድሜ ከጠገበ በኋላ በመቶ ሠላሳ ዓመቱ ሞተ። ¹⁶እርሱም በእስራኤል ውስጥ ከሕዝብክብከቱና ለቤተ መቅደሱ መልካም ሠርቶአልና በዳዊት ከተማ በነገሥታቱ መቃብር ተቀበረ።

የኢዮአስ ክፋት

¹⁷ከዮዳሄ ሞት በኋላ የይሁዳ ሹማምት መጥተው ለንጉሡ ታማኝነታቸውን ገለጡ፤ ንጉሡም አዳመጣቸው። ¹⁸እነርሱም የአባቶቻቸውን አምላክ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ትተው፣ የአሸራን ዐምዶችና ጣዖታትን አመለኩ፤ በበደላቸውም ምክንያት የሕዝብ ከብከቱ ቀጣይ በይሁዳና በኢየሩሳሌም ላይ መጣ። ይህም እግዚአብሔር ይመልሳቸው ዘንድ እርሱ ነቢያቱን ወደ ሕዝቡ ሰደደ፤ ነቢያቱም መሰ ከሩባቸው፣ እነርሱ ግን አላዳመጡም።

¹⁹የሕዝብክብከቱም መንፈስ በካህናት ዮዳሄ ልጅ በዘካርያስ ላይ መጣ፤ እርሱም በሕዝቡ ፊት ቆሞ፣ “ሕዝብክብከቱ እንዲህ ይላል፤ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ለምን ትተላለፋላችሁ? አይሳካላችሁም፤ እናንተ እግዚአብሔርን ስለተወቅቱት እርሱም ትቶአችኋል” አላቸው።

²¹እነርሱ ግን አሜሩበት፣ በንጉሡም ትእዛዝ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አደባባይ ላይ በድንጋይ ወግረው ገደሉት።

²²ንጉሥ ኢዮአስ የዘካርያስ አባት ዮዳሄ ያደረገሰትን ቸርነት አላሰበም፤ በዚህ ፈንታ ልጁን ገደለው፤ በሚሞትበትም ጊዜ፣ “እግዚአብሔር ይዋድግ፤ እርሱው ይበቀልህ” አለ።

²³በዓመቱም መጨረሻ፣ የሶርያ ሰራዊት በኢዮአስ ላይ ዘመተ፤ ይሁዳንና ኢየሩሳሌምንም ወር የሕዝቡን መሪዎች ሁሉ ደመሰሰ፤ ምርኮውንም ሁሉ ወደ ንጉሡ ወደ ደማስቆላክ። ²⁴የሶርያ ሰራዊት ሰዎች ጥቂት ቢሆኑም እንኳ እግዚአብሔር በጣም የሚበልጠውን ሰራዊት በእጃቸው አሳልፎ ሰጠ፤ ይሁዳ የአባቶቹን አምላክ ከሕዝብክብከቱ ስለተወቀ፣ በኢዮአስ ላይ ተፈረደበት። ²⁵ሶርያውያንም በወጡ ጊዜ ኢዮአስን ክፋኛ አቀጥለው፣ ጥለውት

24፡18 ሠ34፡13፣ እ.ሱ24፡20፣ 2ዜና7፡19፣19፡2፣ 33፡3፣ኢ.ር17፡2
24፡19 ሠ፡1፣29፣ ኤ.ር7፡25፣ዘክ1፡4
24፡20 ሠ፡14፣41፣ ሠ831፡17፣ መላ3፡10፣ 1ዜና12፡18፣ ማ፡ቱ23፡35፣ ሉ.ቃ11፡51
24፡21 ኢ.ሱ7፡25፣ ኤ.ር20፡2፣26፡21
24፡22 ሠ፡9፡5
24፡23 2ኃ፡17፣18
24፡24 ሠሌ26፡23-25፣ዘ፡28፡25፣ 2ዜና14፡9፣16፡8፣ 20፡2፡12
24፡25 2ዜና21፡20
24፡26 ሩተ1፡4፣ 2ኃ፡12፡21

ሂዱ፤ የካህናት የዮዳሄን ልጅ ስለ ገደለም፤ ሹማምቱ አሳረውበት በዐልጋው ላይ እንዳለ ገደሉት። በዚህ ሁኔታም ሞቶ በዳዊት ከተማ ተቀበረ እንጂ በነገሥታቱ መቃብር አልተቀበረም።

²⁶በእርሱ ላይ ያሜሩትም የአሞናዊቱ የሰምዓት ልጅ ዛባድና የሞዓባዊቱ የሰማሪት ልጅ ዮዛባት ነበሩ። ²⁷የወንዶች ልጆቹ ታሪክ፣ ስለ እርሱ የተነገሩት ብዙ ትንቢቶችና የሕዝብክብከቱ ቤተ መቅደስ መታደስ በነገ ሥታቱ የታሪክ መዛግብት ተጽፈዋል። ልጁ አሜስያስም በእርሱ ፈንታ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ አሜስያስ

25፡1-4 ተጽ ምብ —2ኃ፡14፡1-6
25፡11-12ተጽ ምብ —2ኃ፡14፡7
25፡17-28ተጽ ምብ 2ኃ፡14፡8-20

25 አሜስያስ በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ሃያ አምስት ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦ ሃያ ዘጠኝ ዓመት ገዛ። እናቱም ዮዳሄን የተባለች የኢየሩሳሌም ሴት ነበረች። ²እርሱም በእግዚአብሔር ፊት መልካም ነገር አደረገ፤ ነገር ግን በፍጹም ልቡ አልነበረም። ³መንግሥቱን ካጸና በኋላ፣ ንጉሥ የነበረውን አባቱን የገደሉትን ሹማምት በሞት ቀጣቸው። ⁴እግዚአብሔር በሙሴ መጽሐፍ በተጻፈው ሕግ “ሰው ሁሉ በገዛ ጎጠኦቱ ይመት እንጂ ወላጆች ስለ ልጆቻቸው አይገደሉ፤ ልጆቻቸው ስለ ወላጆቻቸው አይገደሉ።” ብሎ ባዘዘው መሠረት አደረገ እንጂ ልጆቻቸውን አልገደለም።

⁵አሜስያስ የይሁዳን ሕዝብ በአንድነት ሰብሰቦ፣ እንደየቤተሰቡ በሻለቆችና በመቶ አለቆች በመደልደል በመላው ይሁዳና በብንደም መደባቸው። ከዚያም ዕድሜያቸው ሃያና ከሃያ በላይ የሆናቸውን ሰብሰቦ፣ ለውትድርና አገልግሎት ብቁ ሆነው ጋሻና ጦር መያዝ የሚችሉ ሦስት መቶ ሺህ ሰዎች አገኙ። ⁶እንዲሁም በመቶ መክሊት፣ ጥሬ ብር አንድ መቶ ሺህ ተዋጊዎች ከእስራኤል ቀጠረ።

⁷ነገር ግን አንድ የሕዝብክብከቱ ሰው ወደ እርሱ መጥቶ እንዲህ አለው፣ “ንጉሥ ሆይ፤ እግዚአብሔር ከእስራኤልም ሆነ ከማናቸውም የኤፍሬም ሕዝብ ጋር አይደለምና፤ እነዚህ የእስራኤል ወታደሮች ከአንተ ጋር አይዘመቱ። ⁸ይህ ጦርነቱን በቁራጥነት ብትዋግም እንኳ የመርዳትና የመጣል ጎደል ከሕዝብክብከቱ ዘንድ ስለ ሆነ ከሕዝብክብከቱ በጠላቶችህ ፊት ይጥልሃል።”

⁹አሜስያስም የሕዝብክብከቱን ሰው፣ “ታዲያ ለእነዚህ ለእስራኤል ወታደሮች የከፈልኩት መቶ መክሊት እንዴት ይሁን?” ሲል ጠየቀው

25፡2 1ኃ፡18፡61፣ 2ዜና24፡2
25፡4 ሠ፡26፡11፣ ሠ828፡61
25፡5 ሠ30፡14፣ 2ላጦ፡24፡2፣ 1ዜና21፡1፣ 2ዜና17፡14-19
25፡7 2ዜና16፡2-9፣ 19፡1-3
25፡8 2ዜና14፡11፣ 20፡6
25፡9 ሠ88፡18፣ ምላ10፡22

²³ ምናልባት መስሪያ፣ ጥቅምትና ጎጃር
²⁴ ዘ፡ 24፡16
⁴⁶ በዚህና በተጥር 9 ላይ 3.4 ሜትርን ቶን ያህል ነው

የእግዚአብሔር ስም፣ “እግዚአብሔር ከዚህ አብ ልጦ ሊሰጥህ ይችላል” ሲል መለሰለት።

¹⁰ ስለዚህ አሜሪካውያን ከኤፍሬም ወደ እርሱ የመጡትን ወታደሮች ወደየመኖሪያ ስፍራቸው አሰናበታቸው። እነርሱም በይሁዳ ላይ ክፉኛ ተሰላጭተው ነበርና በታላቅ ቊጣ ወደ መኖሪያ ስፍራቸው ተመለሱ።

¹¹ አሜሪካውያን ኃይሉን በሚገባ አደራጅቶ ሰራዊቱን ወደ ጨው ሸለቆ መራ፤ በዚያም ዐሥር ሺህ የሴይር ወታደሮችን ገደለ። ¹² የይሁዳ ሰራዊት ሌሎች ዐሥር ሺህ ሰዎች ማረኩ፤ ወደ አንድ ዓለት ዐናት ላይም አውጥተው ቊጣ ላይ ለቀቀደቸው፤ ሁሉም ተፈጠፈጡ።

¹³ በዚያኑ ጊዜ አሜሪካውያን የሰናበታቸውና በጦርነቱ እንዳይካፈሉ የከለከላቸው ወታደሮች፣ ከሰማርያ እስከ ቤትሐሮን ያሉትን የይሁዳ ከተሞች ወረሩ፤ ሦስት ሺህ ሰው ገደሉ፤ እጅግ ብዙ ምርኮም ወሰዱ።

¹⁴ አሜሪካውያንም ኤደማውያንን ደምስሶ በተመለሰ ጊዜ፣ የሴይርን ሕዝብ አማልክት ይዞ መጣ፤ ለራሱም አማልክት አድርጎ በማቆም ሰገደላቸው፤ መሥዋዕትም አቀረበላቸው። ¹⁵ የእግዚአብሔርም ቊጣ በአሜሪካውያን ላይ ነደደ፤ ነቢያትንም ላከበት፤ ነቢዮች፣ “የዝህ ሕዝባቸውን ከእጅህ ማዳን ያልቻሉትን የአሕዛብን አማልክት ርዳታ የጠየቅኸው ለምንድን ነው?” አለው።

¹⁶ እርሱም በመናገር ላይ ሳለ፣ ንጉሡ፣ “ለመሆኑ አንተን የንጉሥ አማካሪ አድርገን ሾመንሃልን? ዝም አትልም እንዴ! መሞት ትፈልጋለህ?” አለው።

ነቢዩም ዝም አለ፤ ሆኖም፣ “ይህን አድርገሃልና ምክራንም አልሰማህምና፤ እግዚአብሔር ሊያጠፋህ እንደወሰነ ዐውቃለሁ” አለ።

¹⁷ የይሁዳ ንጉሥ አሜሪካውያን አማካሪዎቹን ካማከረ በኋላ፣ የእስራኤል ንጉሥ የኢዩ ያልጅ ልጅ፣ የኢዩአካዝ ልጅ ወደ ሆነው ወደ ኢዩአስ፣ “እስቲ ናና ፊት ለፊት እንጋጠም” ሲል ላከበት።

¹⁸ የእስራኤል ንጉሥ ኢዩአስ ግን፣ ለይሁዳ ንጉሥ ለአሜሪካውያን እንዲህ ሲል መለሰለት፣ “አንድ የሊባኖስ ኮርንችት፣ ማስት እንድትሆንህ ሴት ልጅህን ለልጄ ስጠው” ሲል ወደ ሊባኖስ ዝግባ ላከበት። ከዚያም የዱር አውሬ ከሊባኖስ ወጥቶ ኮርንችቱን ረገጠው። ¹⁹ ኤደምን አሸንፎ አለሁ ብለህ ራስህን በትዕቢት ክበኸዋል፤ ኮርተሃልም፣ ግን ዐርፈህ እቤትህ ተቀመጥ! በራስህና በይሁዳ ላይ ውድቀት ታመጣ ዘንድ ችግር የምትጠራው ስለ ምንድን ነው?”

²⁰ የኤደምን አማልክት ማምለክ በመፈለጋቸው፣ እግዚአብሔር በጠላቶቻቸው እጅ

25፡10 ቍ13
25፡12 መዝ141፡6፤ አብ1፡3
25፡14 ዘ020፡3፤ 2ዜ528፡23፤ አ.944፡15
25፡15 አ.936፡20
25፡18 መዳ9፡8-15

አሳልፎ ሊሰጣቸው ወስኖአልና፣ አሜሪካውያን አሳዳመጣቸውም። ጊዜውም የእስራኤል ንጉሥ ኢዩአስ አደጋ ጣለ። እርሱና የይሁዳ ንጉሥ አሜሪካውያን በይሁዳ ውስጥ ቤትሳሚስ በተባለ ስፍራ ፊት ለፊት ተጋጠሙ። ²² ይሁዳ በእስራኤል ክፉኛ ተመታ፤ እያንዳንዱም ሰው ወደየመኖሪያው ሸሸ። ²³ የእስራኤል ንጉሥ ኢዩአስም የአካዝያስን የልጅ ልጅ የኢዩአስን ልጅ አሜሪካውያን ቤትሳሚስ ላይ ማርኮ ወደ ኢዩሩሳሌም አመጣው፤ ከኤፍሬም በር እስከ ማዕዘኑ በር ድረስ አንድ መቶ ሰማንያ ሜትር¹ ያህል ርዝመት ያለውንም የኢዩሩሳሌምን ቅጥር አፈረሰ። ²⁴ እርሱም በየቤድኤዶም ጥበቃ ሥር የነበረውንና በቤተ መቅደሱ የተገኘውን ወርቅ፣ ጥሬ ብርና ዕቃ በሙሉ፣ ከቤተ መንግሥቱም ንብረትና በመያዣ ከያዛቸው ሰዎች ጭምር ወስዶ ወደ ሰማርያ ተመለሰ።

²⁵ የይሁዳ ንጉሥ የኢዩአስ ልጅ አሜሪካውያን የእስራኤል ንጉሥ የኢዩአካዝ ልጅ ኢዩአስ ከሞተ በኋላ ኢሥራኤል ከምስት ዓመት ኖረ። ²⁶ በአሜሪካውያን ዘመን መንግሥት ከመጀመሪያው እስከ መጨረሻው የተከናወነው ሌላው ተግባር ሁሉ በይሁዳና በእስራኤል ነገሥታት መጽሐፍ የተጻፈ አይደለምን? ²⁷ አሜሪካውያን እግዚአብሔርን መከተል ከተወበኋላ፣ በኢዩሩሳሌም ሰላማዊነት ወደ ለኪሶ ሸሸ፤ ነገር ግን የሚከታተሉትን ሰዎች ከኋላው ልከው በዚያው በለኪሶ ገደሉት። ²⁸ በፈረስ ተጭኖ ከመጣ በኋላም፣ እንደ አባቶቹ ሁሉ በይሁዳ ከተማ ተቀበረ።

የይሁዳ ንጉሥ ያዝያን

26፡1-4ተ፤ ም፡1 —2ነገ14፡21-22፤15፡1-3
26፡21-23ተ፤ ም፡1 —2ነገ15፡5-7

26 ከዚህ በኋላ የይሁዳ ሕዝብ በሙሉ ዕድሜው ዐሥራ ስድስት ዓመት የነበረውን ያዝያንን ወስደው በአባቱ በአሜሪካውያን ፈንታ አነገሡት። ² አሜሪካውያን እንደ አባቶቹ ሁሉ ካንቀላፋ በኋላ፣ ኤላትን እንደገና የሠራት፣ ወደ ይሁዳም የመለሳት ያዝያን ነበር።

³ ያዝያን በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ዐሥራ ስድስት ዓመት ሲሆን፣ በኢዩሩሳሌም ተቀምጦ አምሳ ሁለት ዓመት ገዛ። እናቱ ይኮልያ የተባለች የኢዩሩሳሌም ሴት ነበረች። ⁴ እርሱም አባቱ አሜሪካውያን እንደ አደረገው ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ቅን ነገር አደረገ።

⁵ እግዚአብሔርን መኖራት ባስተማረው በዘካርያስ ²³ ዕብራይስጡ፣ 80 ሜትር ያህል ደረሰ። አንዳንድ ቅጂዎች ግን ስድስት መቶ ሜትር ያለው ይላሉ። ²³ ብዙ የዕብራይስጥ ትርጉሞች፣ የሰባ ሊቃናትና የሰርብቲ ቅጂ ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ አንዳንድ የዕብራይስጥ ቅጂዎች ግን እንደ እግዚአብሔር ራሴ ባስተማረው ይላሉ።

25፡20 2ዜ510፡15
25፡23 2ነገ14፡13፤ 2ዜ526፡9፤3ዕ8፡16፤ 12፡39፤ኤር31፡38
25፡24 1ዜ526፡15
25፡27 አብ10፡3
26፡1 2ዜ522፡1
26፡5 2ዜ524፡2፤ 27፡6

ዘመን ከግዜብከርን ፈለገ፤ እግዚአብሔርን በፈለገ መጠንም ስምላክ ነገሮችን አከናወነለት።

6 በፍልስጥኤ ማውያን ላይ ዘምቶ የጌትን፣ የየብናንና የአዛጣንን ቅጥሮች አፈረሰ። ከዚያም በአዛጣን አጠገብና በቀሩትም የፍልስጥኤም ግዛቶች ውስጥ ከተሞችን እንደ ገና ሠራ። ኸግዚአብሔርም በፍልስጥኤ ማውያን፣ በጉርበአል በሚኖሩ ዐረቦችና በምዕናውያን ላይ ድልን አቀዳጀው። 8 አሞና ወያኔን ለግዚያን ግብር ገበሩለት፤ ኀይሉ ስለ ገነነም ዝናው እስከ ግብፅ ዳርቻ ወጣ።

9 ግዚያንም በኢየሩሳሌም በማዕዘኑ በር፣ በሸለቆው በርና በቅጥሩ ማዕዘን ማማዎች ሠርቶ መሸጋቸው። 10 እንዲሁም በየኩረብ ታው ግርጌና በሞሪዳው ላይ ብዙ የቀንድ ኩብት ስለ ነበረው፣ በምድረ በዳ የግንብ ማማዎች ሠራ፤ ብዙ የውሃ ጉድጓዶችም ቁፈረ። ግብርና ይወድ ስለ ነበረም በኩረብታዎችና ለም በሆኑ መሬቶች ላይ ዕርሻ የሚያርሱና ወይን የሚተክሉ ሰራተኞች ነበሩት።

11 ግዚያን ከንጉሡ ሹማምት አንዱ በሆነው በሐናንያ መሪነት፣ በጸሐፊው በይዲኤልና በአለቃው በመዕሤያ አማካይነት ተሰብስቦ በተቆጠረው መሠረት በየምድቡ ለጠርነት ዝግጁ ሆኖ የሚወጣ፣ በሚገባ የሠለጠነ ሰራዊት ነበረው። 12 በተዋጊዎቹ ላይ የተሾሙት የየቤተሰቡ መሪዎች ጠቅላላ ቀጥጥር ሁለት ሺህ ስድስት መቶ ነበር። 13 በእነዚህም የሚመራ ሦስት መቶ ሰባት ሺህ አምስት መቶ ሰው ያለው ሰራዊት አለ፤ ይህም ንጉሡ በጠላቶቹ ላይ በሚያደርገው ዘመቻ ለመሰለፍ የሚበቃ ጠንካራ ኃይል ነበር። 14 ግዚያን ለሰራዊቱ ሁሉ ጋሻ፣ ጦር፣ የራስ ቁር፣ ጥሩር፣ የቀስት ማስፈንጠሪያ ደጋንና የሚወነጨፍ ድንጋይ አደለ። 15 በኢየሩሳሌምም፣ ንድፎቻቸው በባለ ሙያዎች የተዘጋጁ፣ በመጠበቂያ የግንብ ማማዎችና በየማዕዘኑ መካከያዎች ላይ ፍጻሜ የሚሰፈንጠርባቸውንና ትልልቅ ድንጋዮች የሚወረወርባቸውን መሣሪያዎች አሠራ። እስኪበረታም ድረስ በሚያስደንቅ ሁኔታ ስለ ታዘ፣ ዝናው በርቀትና በስፋት ተሰማ።

16 ግዚያን ከበረታ በኋላ ግን ዕብራዩ ለውድ ቀት ዳረገው። በዕጣን መሠዊያው ላይ ዕጣን ለማጠን ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ በመግባቱ ከግዚአብሔርን በደለ፤ 17 ካህኑም ዓዛር ያስ ቁራጥ ከሆኑ ከሌሎች ሰማንያ የእግዚአብሔር ካህናት ጋር ተከትሎት ገባ። 18 እነርሱም ፊት ለፊት በመጋፈጥ፣ “ግዚያን ሆይ፣ ለእግዚአብሔር ማጠን ለተለዩትና የእርን ዘሮች ለሆኑት ለካህናቱ እንጂ ለአንተ የተገባ አይደለም፤ እግዚአብሔርን በድለገልና ከመቅደሱ ውጣ፣ ከእግዚአብሔር ስምላክ ዘንድም

26፥6 ኢ.ሳ.2፥6፣ 11፥14፣14፥29፣ ኤር25፥20፣አጥ1፥8፣ 3፥9
26፥7 2ዜና20፥1፣ 21፥16
26፥8 ዘፍ19፥38
26፥9 2ኀገ14፥13፣ 2ዜና25፥23፣ሃ2፥13፣ 13፥13
26፥14 ኤር46፥4
26፥16 ዘፍ32፥5፣ 2ኀገ14፥10፣16፥12፣ 1ዜና5፥25
26፥17 1ኀገ4፥7
26፥18 ዘፍ30፥7፣ ዘጥ16፥39፣18፥1-7፣ 1ዜና6፥49
26፥19 ዘጥ12፥10

ክብር አይሆንልህምና” አሉት።

19 ጥና በእጁ ይዞ ዕጣን ለማጠን ዝግጁ የነበረው ግዚያን ተቆጣ፤ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ በዕጣን መሠዊያው ፊት ሆኖ ካህናቱ ላይ እየተቆጣ ሳለ፣ በግንባሩ ላይ ለምጽፋ ወጣበት። 20 ሊቀካህናቱ ዓዛር ያስና ሌሎቹ ካህናት ሁሉ በተመለከቱት ጊዜ፣ በግንባሩ ላይ ለምጽ እንደ ወጣበት አይ። ስለዚህ አጣድረው አስወጡት፤ በርግጥ እርሱም ራሱ ለመውጣት ቸቸሎ ነበር፤ እግዚአብሔር አስጨንቆታልና።

21 ንጉሥ ግዚያን እስከ ዕለተ ሞቱ ድረስ ለምጽም ነበረ። ለምጽም በመሆኑም ከቤተ መቅደስ ተወግዶ ነበርና በተለየ ቤት ተቀመጠ። ከዚያም ልጁ ኢዮአታም የቤተ መንግሥቱን አስተዳደር በኅላፊነት ተረክቦ የአጉን ሕዝብ ይመራ ጀመር።

22 በግዚያን ዘመን መንግሥት ከመጀመሪያው እስከ መጨረሻው የተከናወነውን ሌላውን ተግባር ሁሉ የአሞጽ ልጅ ነበረ፤ ኢሳይያስ ጽፎታል። 23 ግዚያንም እንደ አባቶቹ ሁሉ አንቀላፋ። ሕዝቡም “ለምጽ አለበት” ብለው የነገሥታቱ በሆነው መቃብር አጠገብ ባለው ቦታ ቀበሩት፤ ልጁም ኢዮአታም በእርሱ ፈንታ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ ኢዮአታም
27፥1-4፥7-9 ተፃ ምብ —2ኀገ15፥33-38

27 ኢዮአታም በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ሃያ አምስት ዓመት ሲሆን፣ በኢየሩሳሌም ተቀምጦ ዐሥራ ስድስት ዓመት ገዛ። እናቱም ኢየሩሳ የተባለች የሳይቅ ልጅ ነበረች። 2 ኢሳይያስ ግዚያን እንደደረገው ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ቅን ነገር አደረገ፤ ይሁን እንጂ እንደ አባቱ ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አልገባም። ሕዝቡም በበደሉ እንደ ገፋብት ነበር። 3 ኢዮአታም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ የላይኛውን በር እንደገና ሠራው፣ በየፊልም በኩል ባለው ቅጥር ላይ፣ አያሌ የማሻሻል ተግባር አከናወነ። 4 በይሁዳ ኩረብታዎች ላይ ከተሞችን፣ ደን በለበሱ ስፍራዎችም ምሽጎችንና ማማዎችን ሠራ።

5 ኢዮአታም የአሞናውያንን ንጉሥ ወግቶ ድል አደረጋቸው። በዚያ ዓመትም አሞና ወያኔን አንድ መቶ መክለት ጥሬ ብር፣ ዐሥር ሺህ ቆሮስ፣ ስንድና ዐሥር ሺህ ቆሮስ ገብሰ ገበሩለት። አሞናውያን በሁለተኛውና በሦስተኛው ዓመት ይህንን ግብር አመጡለት።

6 ኢዮአታም በአምላኩ በኸግዚአብሔር ፊት በታማኝነት ስለተመላለሰ፣ እየበረታ ሄደ።

¹⁹ የዕብራይስጡ ቃል በዚህም ሆነ በቀጥጥር 20፥21 እና 23 ላይ ማንኛውንም ዓይነት የቁጽ በሽታ የሚያመልክት ነው።
²¹ ወይም ከግዚአብሔር ጋር ተገኝቶ ለግዚያን ሆይ።
²² 3.4 ሜትርን ተቆይቶ ያህል ነው።
²³ 2, 200 ኪሎ ሊትር ያህል ነው።

ግእዮአታም ዘመነ መገሥት የተገናኘው ሌላው ተግባር፣ ያደረጋቸው ጦርነቶችና የሠራቸው ነገሮች በሙሉ በእስራኤልና በይሁዳ ነገሥታት መጽሐፍ ተጽፎአል።⁸ እርሱም በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ሃያ አምስት ዓመት ነበር፤ በኢየሱሳሌም ተቀምጦም ዐሥራ ስድስት ዓመት ገዛ። ግእዮአታም እንደ አባቶቹ ሁሉ አንቀላፋ፣ በዳዊት ከተማ ተቀበረ፤ ልጁ አካዝም በእርሱ ፈንታ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ አካዝ

28፡1-27፡4፥ ም፡ብ 2፡ገ16፥1-20

28 አካዝ መገሥት በጀመረ ጊዜ ዕድሜው ሃያ ዓመት ነበር፤ በኢየሱሳሌም ተቀምጦም ሁሉ ስድስት ዓመት ገዛ። እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ቅን ነገር አንዳደረገው እንደ አባቱ እንደ ዳዊት አላደረገም።² በእስራኤል ነገሥታት መንገድ ሃይ፣ በአሊምን ለማምለክም የተቀረጹ ጣዖታትን ሠራ።³ እግዚአብሔር ከእስራኤላውያን ፊት ያስወገዳቸውን አሕዛብ ልማድ በመከተል፣ በሃኖም ልጅ ሸለቆ ዐጠነ፣ ወንዶች ልጆቹንም የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጎ አቀረበ። ሳቤራብታ መስገኛዎችና በተራሮች አናት ላይ፣ በየዛፉም ጥላ ሥር መሥዋዕት አቀረበ፤ ዕጣንም ዐጠነ።

⁵ስለዚህ አምላኩ ስግዚአብሔር ለሶርያ ንጉሥ አሳልፎ ሰጠው፣ ሶርያውያንም ድል አደረጉት፤ ከሕዝቡም ብዙዎቹን ምርኮኞች አድርገው ወደ ደማስቆ ወሰዷቸው።

ደግሞም ለእስራኤል ንጉሥ አልፎ ተሰጠ፤ እርሱም ከባድ ጉዳት አደረሰበት።⁶ ይሁዳ የአባቶቹን አምላክ ስግዚአብሔርን ስለ ተወ፣ የሮሜልዩ ልጅ ፋቁሌ በአንድ ቀን ከይሁዳ መቶ ሃያ ሺህ ወታደሮች ገደለ። ግጦረኛው ኤፍሬማዊ ዝክሪም የንጉሡን ልጅ መዕሤያን፣ የቤተ መንግሥቱ ኅላፊ የሆነውን ዓዝሪቃምንና ለንጉሡ በማዕረግ ሁለተኛ ሰው የሆነውን ሕልቃኝን ገደለ።⁸ እስራኤላውያንም ከገዛ ወገኖቻቸው ሁለት መቶ ሺ ባለ ትዳር ሴቶችን፣ ወንዶችና ሴቶች ልጆችን ማረኩ፣ እንዲሁም እጅግ ብዙ ምርኮይዘው ወደ ሰማርያ ተመለሱ።

⁹የዴድ የተባለ የእግዚአብሔር ነቢይ በዚያ ስለ ነበር፣ ሰራዊቱ ወደ ሰማርያ በተመለሰ ጊዜ ለመቀበል ወጣ፤ እንዲህም አላቸው፣ ‘የአባቶቻችሁ አምላክ ስግዚአብሔር ይሁዳን ስለተቁጣ በእጃችሁ አሳልፎ ሰጣችሁ፤ እናንተ ግን እስከ ሰማይ በሚደርስ ቀጣ ፈጃችኋቸው።’¹⁰ አሁንም የይሁዳንና የኢየሱሳሌምን ወንዶችና ሴቶች፣ ባሪያዎቻችሁ ልታደርጓቸው ትፈልጋላችሁ፤ እናንተስ ብትሆኑ ኅጢአት ሠርታችሁ አምላካችሁን ስግዚአብሔርን አልበደላችሁምን? ¹¹እንግዲህ ስሙኝ፣ የእግዚአብሔር አስፈሪ ቀጣ በእናንተ ላይ ነደአል።

28፡1 1ዜ53፥13፣
ኢሳ1፥1
28፡2 ዘ034፥17
28፡3 ዘሌ18፥21፣
ዘ818፥9፣ኢሳ15፥8፣
2፡ገ13፥27፣2ዜ533፥2፣
ሕዝ20፥26
28፡5 ኢሳ7፥1
28፡6 ቍ8፥
2፡ገ15፥25፥27፣
ኢሳ9፥21፥11፥13
28፡8 ዘ828፥25-41፣
2ዜ529፥9
28፡9 ዕጣ9፥6፣
ኢሳ10፥6፣
47፥6፣ዘዘ1፥15፣
ራእ18፥5
28፡10 ዘሌ25፥39-46
28፡11 2ዜ511፥4
28፡15 ዘ834፥3፣
ሞ፡ባ1፥16፥2፡ገ16፥22፣
ም፡ላ25፥21-22፣
ሉቃ10፥25-37

28፡16 2፡ገ16፥7፣
ሕዝ23፥12
28፡17 2ዜ529፥9፣
መዝ137፥7፣
ኢሳ34፥5፣ 63፥1፣
ኤር25፥21፣
ሕዝ16፥57፥25፥12፣
አሞ1፥11
28፡18 ዘ638፥12፣
ኢሳ10፥12፣
15፥41፥1፣ሞ17፥1፣
ኢሳ9፥12፥11፥14፣
ኤር25፥20፣
ሕዝ 16፥27፣
57፥25፥15
28፡19 1ዜ55፥25
28፡20 2፡ገ15፥29፣
16፥7፣1ዜ55፥6፣
ኢሳ7፥17፥8፥7፣
10፥5-6፥20፥36፥1
28፡21 2ዜ516፥2-9፣
ኤር2፥36
28፡22 ኤር5፥3፣
15፥7፥17፥23
28፡23 1ዜ511፥1፣
2ዜ525፥14፣
ኢሳ10፥20፣
ኤር18፥5፥44፥17-18

ልና፣ በምርኮ ያመጣችኋቸውን ወገኖቻችሁን መልሷቸው።”

¹²ከዚያም ከኤፍሬም መሪዎች ጥቂቶቹ የዮሐናን ልጅ ዓዛርያስ፣ የምሺሌሞት ልጅ በራክያ፣ የሰሎም ልጅ ይሒዝቶያ፣ የሐይላይ ልጅ ዓሚሳይ ከጦርነቱ የተመለሱትን በመቃወም፣¹³ እነዚህን ምርኮኞች እዚህ ማምጣት አልነበረባችሁም፤ ያለዚያ እኛ በእግዚአብሔር ፊት በደለኞች እንሆናለን፤ በኅጢአታችንና በበደላችን ላይ ሌላ ልትጨምሩ ታስባላችሁን? በደላችንም ቀድሞውኑ በዝቶአል፣ ቀጣውም በእስራኤል ላይ ነውና” አሉ።

¹⁴ስለዚህ ወታደሮቹ በሹማምቱና በጉባኤው ሁሉ ፊት ምርኮኞቹን ለቀቁ፣ የተማረከውንም ዕቃ መለሱ።¹⁵ በስም የተጠቀሱ ሰዎችም ምርኮኞቹን ተረክበው ዕራቁታቸውን ለቀሩት ሁሉ ከምርኮው አለበሷቸው፤ ልብስና ጫማ፣ ምግብና መጠጥ ሰባቸው፣ በቅባትም ቀባቸው፣ የደክሙትንም ሁሉ በአህያ ላይ አስቀመጧቸው። ከዚያም ወገኖቻቸው ወደሚገኙባት የዘንባባ ከተማ ተብላ ወደምትጠራው ወደ ኢያሪኮ ወስደዋቸው፣ ወደ ሰማርያ ተመለሱ።

¹⁶በዚያን ጊዜ ንጉሡ አካዝ ወደ አሃር ንጉሥ ልኮ ርዳታ ጠየቀ፤¹⁷ አደማውያን እንደ ገና መጥተው በይሁዳ ላይ አደጋ በመጣል ምርኮኞችን ወስደው ነበርና።¹⁸ ፍልስጥኤማውያን ደግሞ በየኩረብታው ግርጌና በይሁዳ ደቡብ ያሉትን ከተሞች በመውረር ቤት ሳማሽን፣ ኤሎንን፣ ግዴሮትን፣ ሦኮን፣ ተምናን፣ ጊምዞንና በአካባቢአቸው የሚገኙትን መንደሮች ሁሉ ያዙ፣ ተቀመጠባቸውም።¹⁹ የእስራኤል ንጉሥ አካዝ ክፋትን በይሁዳ ምድር ስላስፋፋና በእግዚአብሔርም የነበረውን ታማኝ ነት በከፍተኛ ደረጃ ስላንደለ፣ እግዚአብሔር ይሁዳን አዋረደ።²⁰ ጸሐዋር ንጉሥ ቴልጌልቴል ፌልሶር ወደ እርሱ መጥቶ ነበር፤ ሆኖም ችግር ፈጠረበት እንጂ አልረዳውም።²¹ አካዝ ስግዚአብሔር ቤተ መቅደስ፣ ከቤተ መንግሥቱና ከመሳፍንቱ ጥቂት ዕቃዎች ወስዶ ለአሃር ንጉሥ ሰጥቶ ነበር፤ ይህም አልረዳውም።

²²ንጉሥ አካዝ በተጨማሪ ጊዜም፣ ለእግዚአብሔር የነበረውን ታማኝነቱን ከምን ጊዜውም ይበልጥ አንደለ፤²³ እርሱም “የሶርያ ነገሥታት አማልክት እነርሱን ስለ ረዷቸው፣ እኔንም ይረዱኝ ዘንድ እሠዋላቸዋለሁ” ሲል እርሱን ላሸነፉት የደማስቆ አማልክት መሥዋዕት አቀረበ።

¹⁶ አንድ የዕብራይስጥ ቅጽ፣ የሰብዓ ሊቃናትና የሶርያው ቅጽ እንዲሁም (2፡ገ 16፥7) ከዚህ ጋር ይሰማል። አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ትርጉሞች ግን ነገሥታት ይላሉ።
¹⁹ በዚያ ክልል መጽሐፍ ተደጋጋሚ እንደተጠቀሰው ይህ ይሁዳ ነው።

24 አካላት የከፍተኛውን ቤተ መቅደስ ዕቃዎች ሁሉ አንድ ላይ ሰብስቦ ወሰደ፤ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ በሮች ዘጋ፤ በኢየሩሳሌምም በየአውራ ጎዳናው ማዕዘን ላይ መሠዊዩ አቆመ።
 25 በይሁዳ ከተሞች ሁሉ ለሌሎች አማልክት መሥዋዕት የሚያቃጥልባቸውን የኩረብታ መስገጃዎች ሠራ፤ በዚህም የአባቶቹን አምላክ ከግዚአብሔርን ለቀሩ ለአምላካቸው።
 26 በአካላት ዘመን መንግሥት የተከናወነው ሌላው ተግባርና አካሄድ ሁሉ ከመጀመሪያው እስከ መጨረሻው በይሁዳና በእስራኤል ነገሥታት መጽሐፍ ተጽፎአል። ምላሽ እንደ አባቶቹ ሁሉ አንቀላፍ፤ በኢየሩሳሌምም ከተማ ተቀበረ፤ የተቀበረው ግን በእስራኤል ነገሥታት መካከ መቃብር አልነበረም። ልጁ ሕዝቅያስም በእርሱ ፈንታ ነገሠ።

ሕዝቅያስ ቤተ መቅደሱን አነጻ
 29፡1-2 ተጓ ምብ — 1ነገ18፡2-3

29 ሕዝቅያስ በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ሃያ አምስት ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦም ሃያ ዘጠኝ ዓመት ገዛ። እናቱም አቡ የተባለች፤ የዘርያስ ልጅ ነበረች። ሕገቱ ዳዊት እንዳደረገው ሁሉ፣ እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ቅን ነገር አደረገ።

3 በዘመን መንግሥቱ በመጀመሪያው ዓመት፣ በመጀመሪያው ወር የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ በሮች ከፊት፣ አደሳቸው። ላዎናቱንና ለዋውያን አስገብቶ በምሥራቅ በኩል ባለው አደባባይ ላይ በመሰብሰብ፣ ሕንጻውን አላቸው፤ ጎናንት ለዋውያን፣ ስሙን፣ ራሳችሁን አሁኑኑ ቀድሱ፤ የአባቶቻችሁን አምላክ የከፍተኛውን ቤተ መቅደስ ቀድሱ። ርኩስ ነገርንም ሁሉ ከመቅደሱ አስወግዱ። ልባቶቻችን ታማኞች አልነበሩም፤ በአምላካችን በከፍተኛው ስም ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸሙ፤ ተውትም። የእግዚአብሔር ማደሪያ ፊትቸውን መለሱ፤ ጀርባቸውንም አዞሩበት። ገሰበሰቡንም በሮች ዘገ፤ መብራቶቹንም አጠፉ። ለእስራኤል አምላክ በከፍተኛው ዕጣን አላጠኑም፤ በመቅደሱም የሚቃጠል መሥዋዕት አላቀረቡም። ስለዚህ የእግዚአብሔር ቀሩ ለይሁዳና በኢየሩሳሌም ላይ ወርዶአል፤ እናንተ በገዛ ዓይናችሁ እንደ ምታዩት ለድንጋጤ፣ ለመደካቄ ያና ለመዘቦቻ አሳልፎ ሰጣቸው። ስለዚህ ምክንያት አባቶቻችን በሰይፍ ወደቁ፣ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችን፣ ሚስቶቻችንም ተማረኩ። ስለዚህም አስፈሪ ቀሩ ለመቅደሱን ለመቅደሱ ከእስራኤል አምላክ ከከፍተኛው ጋር ቃል ኪዳን ለመጠየቅ አሰቤአለሁ። ስለዚህም ሆይ፤ እንግዲህ ቸል አትበሉ፤ በፊቱ እንድትቆሙና እንድትገለግሉት፣ በፊቱም አገልጋዮቹ እንድት ሆኑ ዕጣን እንድትጥኑለት

28፡24 2ነገ16፡18፤ 2ዜና29፡19፤30፡14፤ ሚል1፡10
 28፡27 2ዜና21፡20፤ ኢ.ሳ14፡28-32
 29፡1 1ዜና3፡13
 29፡2 2ዜና34፡2
 29፡3 2ነገ18፡16
 29፡5 ዘሌ11፡44፤ ነገ13፡9
 29፡6 1ዜና5፡25፤ ዕገ19፡7፤ መዝ106፡6-47፤ ኤር2፡27፤18፡17
 ነገ23፡35፤ዳገ9፡5-6

29፡7 ዘዕ30፡7
 29፡8 ዘሌ26፡32፤ ዘዳ28፡25፤ኤር18፡16፤ 1፡19፤8፡25፤9፡18
 29፡9 2ዜና28፡5-8፤17
 29፡10 ዘኑ25፡4፤ 2ነገ11፡17፤ 2ዜና23፡16፤30፡8፤ ዕገ10፡14
 29፡11 ዘኑ3፡6፤ 8፡6፤14፤1ዜና15፡2
 29፡12 ዘኑ3፡17-20፤2ዜና31፡15
 29፡13 ዘዕ6፡22፤ 1ዜና6፡39
 29፡15 1ዜና23፡28፤ ኢ.ሳ1፡25
 29፡16 2ዕመ-15፤23
 29፡19 2ዜና28፡24
 29፡21 ዘሌ4፡13-14፤ ዕገ6፡17፤8፡35

እግዚአብሔር መርጦአችኋልና።”
 12፤ ከዚያም እነዚህ ሌዋውያን በሥራው ላይ ተሰማሩ፤ ከቀዳሽ ዘሮች የአማሣ ልጅ መሐትና የዓዛርያስ ልጅ ኢዮኤል፤ ከሚራሪ ዘሮች፤ የአብዲ ልጅ ቂስና የይሃሌልኤል ልጅ ዓዛርያስ፤ ከጌድሶን ዘሮች፤ የዛማት ልጅ ዮአክና የዮአክ ልጅ ዲድን፤ 13 ከኤለጻፋን ዘሮች፤ ሺምሪና ይዲኤል፤ ከአሳፍ ዘሮች፤ ዘካርያስና መታንያ፤ 14 ከኤማን ዘሮች፤ ይሁኤልና ሰሚኢ፤ ከኤዶታም ዘሮች፤ ሸማያና ዑዝኤል።

15 ወንድሞቻቸውን ከሰበሰቡና ራሳቸውን ከቀደሱ በኋላ፣ ንጉሡ የእግዚአብሔርን ቃል ተከትሎ ባዘዘው መሠረት የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ለማንጸት ገቡ። 16 ወናቱ የእግዚአብሔርን መቅደስ ለማንጸት ወደ ውስጡ ገቡ። በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ ያገኙትንም ማናቸውንም የረከሰ ነገር ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አደባባይ አወጡት። ሌዋውያንም ተሸክመው በመውሰድ በቁድሮን ሽለቆ ውስጥ ጣሉት። 17 ማንጸቱንም በመጀመሪያው ወር፣ በመጀመሪያው ቀን ጀምረው በዚያው ወር በስምንተኛው ቀን እስከ መቅደስ ሰበሰብደረሱ፤ በሚቀጥሉትም ስምንት ቀናት የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ቀደሱ፤ የመቀደሱም ሥራ በመጀመሪያው ወር በዐሥራ ስድስተኛው ቀን ተጠናቀቀ።

18 ከዚያም ወደ ንጉሡ ወደ ሕዝቅያስ ገቡት እንዲህ አሉ፡ “የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ በሙሉ፣ የሚቃጠል መሥዋዕት የሚቀርብበትን መሠዊዩ ከስዕቃዎቹ ሁሉ፣ ነገስተ ገጹ የሚቀመጥበትን ጠረጴዛ፣ ከስዕቃዎቹ አንጽተናል። 19 ንጉሡ አካላት ነግሦ ሳለ ታማኝነቱን ትቶ፣ ከቦታቸው ያላቸውን ዕቃዎች ሁሉ አዘጋጅተን ቀድሰናቸዋል፤ እነሆ፣ ዕቃዎቹ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መሠዊዩ ፊት ለፊት ናቸው።”

20 የሞገስቱም ጧት በማለዳ፣ ንጉሡ ሕዝቅያስ የከተማዬቱን ሹማምት በአንድነት ሰብሰባ፤ ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ወጣ፤ 21 እነርሱም ስለ መንግሥቱ፣ ስለ መቅደሱና ስለይሁዳ ሰባት ወይፈኖች፣ ሰባት አውራ በጎች፣ ሰባት ተባዕት የበግ ጠባቶችና ሰባት ተባዕት የፍጥ ጠባቶች ለጎጠኦች መሥዋዕት አቀረቧቸው፤ ንጉሡም እነዚህን በእግዚአብሔር መሠዊዩ ላይ እንዲያቀርቡ የአሮንን ዘሮች ካህናቱን አዘዘ።

15 24 ወይም ለሰራ ተባሉ መተርጉም ይቻላል።

22፤ ሆኖም ወይፈኖቹን ዐርደው ደሙን በመውሰድ በመሠዊዎው ላይ ረጨዋት፤ አውራ በሳቸውም ዐርደው ደሙን በመሠዊዎው ላይ ረጨዋት፤ እንደዚሁም ጠቦቶቹን ዐርደው ደሙን በመሠዊዎው ላይ ረጨዋት።²³ ለጎጠኦች መሥዋዕት የሚሆኑትን ፍየሎች በንጉሡና በጉባኤው ፊት አቀረቡ፤ እነርሱም እጆቻቸውን ጫነባቸው።²⁴ ንጉሡ የሚቃጠል መሥዋዕትና የጎጠኦች መሥዋዕት ስለ እስራኤል ሁሉ እንዲቀርብ አዞ ስለ ነበር፤ ካህናቱ ፍየሎቹን ዐርደው ስለ እስራኤል ሁሉ ማስተሰር የእንዲሆን የጎጠኦች መሥዋዕት የማድረግ ደሙን በመሠዊዎው ላይ አቀረቡ።

²⁵ ንጉሥ ሕዝቅያስም በዳዊት፣ በንጉሡ ባለ ራህይ በጋድና በነቢዩ በናታን በተሰጠው መመሪያ መሠረት ሌዋውያኑን ጸናጽል፤ በገናና መሰንቆ አስይዞ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መደባቸው፤ ይህም በነቢዮች አማካይነት ከሕዝብሔድ የተሰጠ ትእዛዝ ነበር።²⁶ ስለዚህ ሌዋውያኑ የዳዊትን የዜማ ዕቃዎች፣ ካህናቱም መለኮቶቻቸውን ይዘው ዝግጁ በመሆን ቆሙ።

²⁷ በዚህ በኋላ ሕዝቅያስ የሚቃጠለው መሥዋዕት በመሠዊዎው ላይ እንዲቀርብ አዘዘ፤ መሥዋዕቱ ማረጋገጫ በጀመረ ጊዜም፣ በእስራኤል ንጉሥ በዳዊት የዜማ ዕቃዎችና በመለኮት የታጀበ ዝግጫም ጀመረ።²⁸ መዘምራኑ በሚዘምሩበትና መለኮተኞቹም በሚነፉበት ጊዜም መላው ጉባኤ አጎንብሰው ሰገዱ፤ የሚቃጠለው መሥዋዕት እስኪጠናቀቅ ድረስም ይህ ሁሉ ቀጠለ።

²⁹ መሥዋዕቱ ሁሉ ቀርቦ ካበቃ በኋላ፣ ንጉሡና አብረውት የነበሩት ሁሉ ተንበርክከው ሰገዱ።³⁰ ንጉሥ ሕዝቅያስና ሹማምቱ፣ ሌዋውያኑ በዳዊትና በባለ ራህይ በአሳፍ ቃል እግዚአብሔርን እንዲያመሰግኑ አዘዙ። እነርሱም ውዳሴውን በደስታ ዘመሩ፤ ራሳቸውንም አጎንብሰው ሰገዱ።

³¹ ከዚያም ሕዝቅያስ፣ “እነሆ፣ ራሳችሁን ለእግዚአብሔር ቀድሳችኋል፤ አሁንም ቅረቡ፤ መሥዋዕትና የምስጋና ስጦታ ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አምጡ” አላቸው። ስለዚህ ጉባኤው መሥዋዕትና የምስጋና ስጦታ አመጡ፤ ልባቸው የፈቀደ ሁሉም የሚቃጠል መሥዋዕት አመጡ።

³² ጉባኤውም የመጣው የሚቃጠለው መሥዋዕት ብዛት ሰባ ወይፈኖች፣ መቶ አውራ በሳቸው ሁለት መቶ ተባዕት የበግ ጠቦቶች ናቸው፤ ሁሉም የሚቃጠል መሥዋዕት ሆነው ለእግዚአብሔር የሚቀርቡ ነበሩ።³³ ለመሥዋዕት የተቀደሱት እንስሳት ባጠቃላይ ስድስት መቶ ወይፈን፣ ሦስት ሺህ በሳቸው ፍየሎች ነበሩ።³⁴ ይህን እንጂ ካህናቱ የሚቃጠለውን

29:22 ዘሌ.4:18; ዘጥ.18:17
29:23 ዘሌ.4:15; 16:5
29:24 ዘወ.29:36; ዘሌ.4:26; ዘዜ.5:11; 1:1; 1:18:35
29:25 1ሳ.22:5; 1ዜ.5:25; 6:28; 19
29:26 1ዜ.5:15; 16:24
29:27 1ሳ.16:16
29:28 2ዜ.5:2; 4
29:29 2ዜ.5:20; 18

29:31 ዘወ.25:2; 35:22; 0-11:3; 15-16
29:32 ዘሌ.1:1-17
29:34 2ዜ.5:30; 3:15; ሕዝ.44:11
29:35 ዘዩ.4:4; 35:14; ዘወ.29:13; ዘሌ.7:11-21
29:36 2ዜ.5:35; 8
30:1 ዘዩ.4:1; 52; ዘወ.12:11; ዘጥ.28:16; 1ዜ.59:1
30:2 ዘጥ.9:10
30:3 ዘጥ.9:6-13; 2ዜ.5:29; 34
30:5 መሳ.20:1
30:7 ዘዳ.28:25; 1ዜ.5:25; መዝ.78:8; 57:106; 6; ኤር.11:10; ሕዝ.20:18
30:8 ዘወ.32:9; ዘጥ.25:4; 2ዜ.5:29; 10
30:9 ዘወ.3:21; 22:27; ዘዳ.4:31; 30:2-5; 1ኃ.78:50; 2ዜ.5:6; 39; ኢ.ሳ.1:16; 55:7; ኤር.25:5; ሕዝ.33:11; ሚ.37:18

መሥዋዕት ቁዳ ሁሉ ለመግፈፍ ቀጥረው እጅግ ጥቂት ነበር፤ ስለዚህ ወገኖቻቸው የሆኑት ሌዋውያን ሥራው እስኪያልቅና ሌሎች ካህናት እስኪቀደሱ ድረስ ረጃቸው፣ ሌዋውያኑም ራሳቸውን ለመቀደስ ከካህናቱ ይልቅ ጠንቃቆች ነበሩና።³⁵ ሹማቃጠለው መሥዋዕት ጋር የሚቀርበውን የጎብረት መሥዋዕት ስብና የመጠጡን ቀኑርባን ጨምሮ የሚቃጠለው መሥዋዕት እጅግ ብዙ ነበር። በዚህ ሁኔታም የእግዚአብሔር ቤት አገልግሎት እንደገና ተደራጀ።³⁶ ሕዝቅያስና ሕዝቡ ነገሩ ሁሉ እንዲህ በተፋጠነ ሁኔታ እንዲከናወን ስግዚአብሔር ስለረዳቸው ሐሴት አደረጉ።

ሕዝቅያስ ፋሲካን ማክበሩ

30 ሕዝቅያስ የእስራኤልን አምላክ የከገዘ ዘክብሔድን ፋሲካን ለማክበር በኢየሩሳሌም ወዳለው ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንዲመጡ፣ ለመላው እስራኤልና ለይሁዳ መልእክት ላከ፤ ለኢየሩሳሌምና ለምናሴም ደብዳቤ ጻፈ።² ንጉሡ፣ ሹማምቱና መላው የኢየሩሳሌም ጉባኤ የፋሲካውን በዓል በሁለተኛው ወር ለማክበር ተሰማሙ።³ በቂ ካህናት ራሳቸውን ስላልቀደሱና ሕዝቡም ገና በኢየሩሳሌም ስላልተሰበሰቡ፣ በዓሉን በወቅቱ ለማክበር አልቻሉም ነበር።⁴ ንጉሡና መላው ጉባኤም ዕቅዱ ትክክል ሆኖ አገኙት።⁵ ስለዚህ የእስራኤልን አምላክ የከገዘ ዘክብሔድን ፋሲካን ለማክበር ሕዝቡ እንዲመጡ፣ ከቤርሳሴም እስከ ዳን ድረስ ዐዋጅ እንዲነገር ወሰኑ፤ በተጻፈው መሠረት በዓሉ ብዛት ባለው ሕዝብ ተከብሮ አያውቅም ነበርና።

⁶ መልእክተኞቹም በንጉሡ ትእዛዝ፣ የንጉሡንና የሹማምቱን ደብዳቤ ይዘው ወደ እስራኤልና ወደ ይሁዳ ሁሉ ሄዱ፤ ደብዳቤውም እንዲህ የሚል ነበር፡

“የእስራኤል ሕዝብ ሆይ፤ እርሱ ወደ ተረፋችሁት፣ ከአዎር ነገሥታትም እጅ ወዳመለባችሁት፣ ወደ እናንተ እንዲመለስ እናንተም የኦብርሃም፣ የይስሐቅና የእስራኤል አምላክ ወደ ሆነው ወደ ስግዚአብሔር ተመለሱ።⁷ እንደምታዩት ሁሉ መሣለቂያ እስኪያደርጋቸው ድረስ፣ ለአባቶቻቸው አምላክ ስግዚአብሔር እንዳልታሙ እንደ አባቶቻችሁና እንደ ወንድሞቻችሁ አትሁኑ።⁸ እንደ አባቶቻችሁም አንገተ ደን ዳኖች አትሁኑ፤ ለእግዚአብሔር ተገዙ፤ እርሱ ለዘላለም ወደ ቀደሰውም መቅደስ ኑ። አስፈሪ ቀጣው ከእናንተ እንዲመለስም፣ እግዚአብሔር ከምስክርነቱ አገልግሎት።⁹ እናንተ ወደ እግዚአብሔር ብትመለሱ አምላካችሁ ስግዚአብሔር ቸርና

*35 በትውፊት የላላም መሥዋዕት ይባላል።

ርጎሩጎ ስለሆነ ወንድሞቻችሁና ልጆቻችሁን በማረካቸው ዘንድ ምሕረትን ያዩሉ፤ ወደ ዜህች ምድር ይመለሳሉ። እናንተ ወደ እርሱ ብትመለሱ፤ እርሱም ፊቱን ከእናንተ አይመልስም።

¹⁰መልእክተኞቹም በኢፍሬምና በምናሴ ምድር ካንዱ ከተማ ወደ ሌላው ከተማ በመዘዋወር እስከ ህብሎን ድረስ ሄዱ፤ ሕዝቡ ግን አንቋሽሻቸው፤ ተሳታፊዎቻቸውም። ¹¹ሆኖም ከአሴር፣ ከምናሴና ከህብሎን ጥቂት ሰዎች ራሳቸውን ዝቅ አድርገው ወደ ኢየሩሳሌም መጡ። ¹²እንዲሁም ንጉሠና ሹማምቱ በእግዚአብሔር ቃል መሠረት ያዘዙትን እንዲፈጽሙ አንድ ልብ ይሰጣቸው ዘንድ የእግዚአብሔር እጅ በይሁዳ ላይ ነበር።

¹³በሁለተኛው ወር የቂጣን በዓል ለማክበር እጅግ ብዙ ሕዝብ በኢየሩሳሌም ተሰበሰበ። ¹⁴በኢየሩሳሌም የነበሩትን መሠዊዎች ነቃ ቅለው፣ የዕጣን መሠዊዎችንም ከስፍራው አንገሥተው ወደ ቄድሮን ሸለቆ ጣሉ።

¹⁵በሁለተኛው ወር በዐሥራ አራተኛው ቀን የፋሲካውን በግ ዐረዱ። ካህናቱና ሌዋውያኑ አፍረው ስለ ነበር ራሳቸውን ቀደሱ፤ የሚቃጠል መሥዋዕትንም ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አመጡ። ¹⁶ከዚያም በእግዚአብሔር ሰው በሙሴ ሕግ እንደ ታዘዘው መደበኛ ቦታቸውን ያዙ። ካህናቱም ከሌዋውያኑ እጅ የተቀበሉትን ደም ረጨ። ¹⁷ከገባኤው መካከል አብዛኛዎቹ ራሳቸውን ያልቀደሱ ስለ ነበሩ፤ ሌዋውያኑ በሥርዐቱ መሠረት ራሳቸውን ላላንጹትና ጠባቂዎቻቸውን ለእግዚአብሔር መቀደስ ላልቻሉት ሁሉ የፋሲካውን በጎች ማረድ ነበረባቸው። ¹⁸ምንም እንኳን ከአፍሬም፣ ከምናሴ፣ ከይሳኮርና ከህብሎን ከመጡት አብዛኛዎቹ ራሳቸውን ያላንጹ ቢሆንም ከተጻፈው ትእዛዝ ውጭ ፋሲካውን በሉ። ሕዝቅ ያስ ግን እንዲህ ሲል ጸለየ፡ “ኛሩ እግዚአብሔር ሆይ፤ ይቅር በላቸው፤ ¹⁹ምንም እንኳን በመቅደሱ ሥርዐት መሠረት የገደ ሆነው ባይገኙም የአባቶቻቸው ስምዕን የሆነውን እግዚአብሔር አምላካችን ለመፈለግ ልባቸውን የሚያዘጋጁትን ሁሉ ይቅር በላቸው።” ²⁰እግዚአብሔርም ሕዝቅ ያስን ሰማው፤ ሕዝቡንም ፈወሰ።

²¹ሌዋውያኑና ካህናቱ በእግዚአብሔር የዘማ ልቃ ታጅበው፣ በየዕለቱ ለእግዚአብሔር እዕዛ መኖሩ፤ በኢየሩሳሌም የነበሩት እስራኤላውያን የቂጣን በዓል በታላቅ ደስታ ለሰባት ቀን አከበሩ።

²²ሕዝቅ ያስም በእግዚአብሔር አገልግሎት አስተዋዮች የነበሩትን ሌዋውያን ሁሉ በን ማዦ አበረታታ። ሰባቱንም ቀን የተወሰነላቸውን ደርሻ እየበሉና የነበረት መሥዋዕትንም²¹ እያቀረቡ የአባቶቻቸውን አምላክ እግዚአብሔርን

30፥10 2ዜና36፥16
30፥11 ቀ፥25፣
2ዜና6፥37
30፥12 ኢር32፥39፣
ሕዝ11፥19
30፥13 ዘ፥28፥16
30፥14 ጎሳ፥15፣ 23፣
2ዜና28፥24
30፥15 2ዜና29፥34
30፥16 2ዜና 35፥10
30፥17 2ዜና35፥11፣
ዕዝ6፥20
30፥18 ዘ12፥43-
49፣ዘ፥9፥6-10
30፥20 2ዜና6፥20፣
7፥14፣ግ፥4፥2፣
ዮ፥5፥16
30፥21 ዘ12፥15፣
17፥13፥6
30፥23 2ዜና7፥9

አመሰገኑ።
²³ጉባዔውም ሁሉ በተከታዩ ሰባት ቀን በዓሉን እንደገና ለማክበር ተስማሙ፤ ስለዚህ በዓሉን ለሰባት ተጨማሪ ቀን በታላቅ ደስታ አከበሩ። ²⁴የይሁዳ ንጉሥ ሕዝቅ ያስ አንድ ሺህ ወይፈን፣ ሰባት ሺህ በግና ፍየል ለጉ ባኤው ሰጠ፤ ሹማምቱም እንደዚሁ አንድ ሺህ ወይፈን፣ ዐሥር ሺህ በግና ፍየል ሰጠ። እጅግ ብዙ ካህናትም ራሳቸውን ቀደሱ። ²⁵መላው የይሁዳ ገባኤ፣ ካህናቱና ሌዋውያኑ፣ ከእስራኤል የተሰበሰበው ጉባኤ ሁሉ፣ እንዲሁም ከእስራኤል የመጡ መጻተኞችና በይሁዳ የሚኖሩ መጻተኞች ደስ አላቸው። ²⁶ከእስራኤል ንጉሥ ከዳዊት ልጅ ከሰሎሞን ጊዜ አንገሥቶ በኢየሩሳሌም እንዲህ ያለ በዓል ተደርጎ ስለማያውቅ፣ በኢየሩሳሌም ታላቅ ደስታ ሆነ። ²⁷ከዚያም ካህናቱና ሌዋውያኑ ተነገሩት ሕዝቡን ባረኩ፤ እግዚአብሔርም ሰማቸው፤ ጸሎታቸውም ወደ ሰማይ ወደ ቅዱሱ ማደሪያው ደረሰ።

31 ይህ ሁሉ ከተፈጸመ በኋላ፣ በዚያ የነበሩት እስራኤላውያን ወደ ይሁዳ ከተሞች ወጥተው፣ የማምለኪያ ድንጋዮችን ሰባበሩ፤ የአሸራ ምስል ዐምዶች ቁረጠ፣ እንዲሁም በመላው ይሁዳና በባንያም፣ በኢፍሬምና በምናሴ የነበሩትን የኮረብታ መስገ ጃዎችና መሠዊዎች አጠፉ፤ እስራኤላውያን እነዚህን ሁሉ ካጠፉ በኋላ ወደየከተሞቻቸው ወደ ደርሻቸው ተመለሱ።

ለካህናት የተደረገ ስጦታ
31፥20-21 ቀን ምስ —1፣7፥18፥5-7

²ሕዝቅ ያስ ካህናቱና ሌዋውያኑ የሚቃጠል መሥዋዕትና የነበረት መሥዋዕት፣ እንዲያቀርቡ፣ እንዲያገለግሉና እንዲያመሰግኑ እንዲሁም በእግዚአብሔር ማደሪያ ደጆች ውዳሴውን እንዲዘምሩ፣ ካህናትንም ሆኑ ሌዋውያንን እያንዳንዳቸውን እንደየተግባራቸው በየክፍሉ መደባቸው። ³በእግዚአብሔር ስግ እንደተጻፈው ንጉሠ ጠዋትና ማታ እንደዚሁም በየሰንበቱ፣ በየወሩ መባቻውና በተወሰኑ በዓላት፣ የሚቃጠሉን መሥዋዕት ከራሱ ንብረት ሰጠ። ⁴ካህናቱና ሌዋውያኑም ሙሉ ጊዜአቸውን ለእግዚአብሔር ስግ አገልግሎት ማዋል ይችሉ ዘንድ፣ በኢየሩሳሌም የሚኖረው ሕዝብ ተገቢውን ድርሻ እንዲሰጣቸው አዘዘ። ⁵ትእዛዙ እንደ ወጣ እስራኤላውያን ወዲያውኑ የእህሉንና የአዲሱን ወይን ጠጅ፣ የዘይቱንና የማሩን እንዲሁም የዕርሻውን ፍሬ ሁሉ በከፊት በልሥና

30፥24 1፣7፥18፥5፣
2ዜና35፥7፣
ዕዝ6፥17፥8፥35
30፥25 ቀ፥11
30፥26 2ዜና7፥8
30፥27 ዘ39፥43
31፥1 2፣7፥18፥4፣
2ዜና32፥12፣
ኢ፥9፥6፥7
31፥2 1ዜና15፥2፣
23፥28-32፥24፥1፣
2ዜና29፥3፣መዝ7፥17
፡9፣2፣147፥6፣71፥22
31፥3 ዘ፥28፥1-
29፥40፣1ዜና29፥3፣
2ዜና35፥7፣ሕዝ45፥17
31፥4 ዘ፥18፥8፣
ዘ818፥8፣ዘ13፥10
31፥5 ዘ፥18፥12፣
24፥ዘ9፥12፥17፣
ካህ13፥12፣
ሕዝ44፥30

²¹ ወይም ሌዋውያንና ካህናቱ በእግዚአብሔር የዜግ ልቃ ታጅበው በየዕለቱ እግዚአብሔርን የማሰገኑ ነበር
²² በትውፊት፣ የሰላም መሥዋዕት ይባላል።
²³ 2 በትውፊት፣ የሰላም መሥዋዕት ይባላል።

ሰጠ፤ ካላቸው ከማንኛውም ነገር ሁሉ ላይ እጅግ ብዙ የሆነ ዐሥራት አውጥተው አመጡ።⁶ የቤሁዳ ከተሞች ይኖሩ የነበሩት የእስራኤልና የይሁዳ ሰዎችም ከከብቶቻቸው፤ ከቦጎና ከፍየል መንጎቻቸውና ለአምላካቸው ስሕግዜ ከሕዘድ ከለዩአቸው የተቀደሱ ነገሮች ዐሥራት አውጥተው አመጡ፤ ከመሩትም።⁷ ይህንም በሦስተኛው ወር ጀምረው፤ በሰባተኛው ወር አጠናቀቁ።⁸ ሕዝቅያስና ሹማምቴም መጥተው ክምሩን ባዩ ጊዜ እግዚአብሔርን አመሰገኑ፤ ሕዝቡን እስራኤልንም ባረኩ።

⁹ሕዝቅያስም ካህናቱንና ሌዋውያኑን ስለ ክምሩ ጠየቃቸው፤¹⁰ ከሰዳቅ ቤተሰብ የሆነው ሊቀ ካህናቱ ዓዛርያስም፤ “ሕዝቡ ስጦታውን ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ማምጣት ከጀመረበት ጊዜ አንሥቶ በቂ ምግብ አግኝተናል፤ ብዙም ተርፎናል፤ እግዚአብሔር ሕዝቡን ስለባረከም ይህን ያህል ብዛት ያለው ሊተርፍ ችሎአል” አለ።

¹¹ሕዝቅያስም በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ ንተራ እንዲያዘጋጁ አዘዛቸው፤ እነርሱም አዘጋጁ።¹² ከዚያም ስጦታውን፤ ዐሥራቱንና የተቀደሱ ስጦታዎቹን በታማኝነት አምጥተው አስገቡ። ሌዋዊው ኮናንያ የእነዚህ ዕቃዎች ኅላፊ ሲሆን ወንድሙ ስሜኢ ደግሞ በማዕረግ ሁለተኛ ነበር።¹³ ይሁዲል፤ ዓዛርያስ፤ ናሖት፤ አሃዳል፤ ይሬሞት፤ የብቅት፤ ኤሊኤል፤ ሰማኪያ፤ መሐትና በናይስ በንጉሡ ሕዝቅያስና በስግዚአብሔር ቤተ ኅላፊ በዓዛርያስ ተሾመው በኮናንያና በወንድሙ በሰሜኢ ሥር ሆነው ተቈጣጣሪዎች ነበሩ።

¹⁴የምሥራቁ በር ጠባቂ የሆነው የሌዋዊው የይምና ልጅ፤ ቆሬ ደግሞ በበጎ ፈቃድ፤ በስግዚአብሔር በቀረበው ስጦታ ላይ የእግዚአብሔርን መባና የተቀደሱትንም ነገሮች ለማከፋፈል፤ ኅላፊ ነበረ።¹⁵ ዲደን፤ ማንያምን፤ ኢያሱ፤ ሸማያ፤ አማርያና ሴኬንያ በካህናቱ ከተሞች ተገኝተው፤ ለካህናት ወገኖቻቸው ለታላላቆቻቸው ሆነ ለታናናሾቹ፤ እንደየምድባቸው፤ በማከፋፈሉ ረገድ በታማኝነት ረዱት።

¹⁶በተጨማሪም፤ ስማቸው በትውልድ መዝገቡ ውስጥ የነበረና የየዕለቱ ልዩ ልዩ ተግባራቸውን እንደየኅላፊነታቸው መጠንና እንደ የምድብ ሥራቸው ለማከናወን ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መግባት ለሚችሉት፤ ዕድሜአቸው ሦስት ዓመትና ከዚያም በላይ ለሆናቸው ወንዶች ልጆች እንደዚሁ አከፋፈሉ።¹⁷ በትውልድ መዝገብ በየቤተ ሰባቸው ተቈጥረው ለገቡት ካህናት፤ ዕድሜአቸው ሃያ ዓመትና ከዚያም በላይ ለሆናቸው ሌዋውያን እንደየኅላፊነታቸው መጠንና እንደየምድብ ሥራቸው አከፋፈላቸው።¹⁸ በዚህ የትውልድ

31፥6 ዘሌ27፥30፥
 31፥7 ዘዐ13፥10-12
 31፥8 መዝ144፥
 13-15
 31፥10 ዘዐ36፥5፥
 24መ8፥17፥
 ሕዝ44፥30፥
 ማላ3፥10-12
 31፥12 2ዜ535፥9
 31፥13 2ዜ535፥9

31፥15 ኢሱ21፥9-
 19፥2ዜ529፥12
 31፥16 1ዜ523፥3
 31፥19 ዘዮ35፥2-5
 31፥20 2ዮ20፥3
 31፥21 ዘዳ29፥9
 32፥1 ኢላ36፥1፥
 37፥9፥17፥37
 32፥2 ኢላ22፥7፥
 ኤር1፥15
 32፥4 2ዮ18፥17፥
 ኢላ22፥9፥11፥
 ናሆ 3፥14
 32፥5 1ዜ511፥8፥
 ኢላ22፥8፥10
 32፥7 ዘዮ14፥9፥
 ዘዳ31፥6፥2ዮ76፥16፥
 2ዜ520፥15
 32፥8 ዘዳ3፥22፥
 14መ17፥45፥
 1ዜ55፥22፥
 ኢዮ40፥9፥
 መዝ20፥7፥
 ኢላ28፥6፥52፥10
 ኤር17፥5፥32፥21
 32፥9 ኢሱ10፥3፥31

መዝገብ ላይ የተዘረዘሩትን መላውን የማጎ በረሰቡን ሕፃናት፤ ሚስቶችን፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆች ጨመሯቸው፤ ራሳቸውን በመቀደስ ታማኞች ነበሩና።

¹⁹በከተሞቻቸው ዙሪያ ባሉት የዕርሻ ቦታዎች፤ ወይም በሌሎች ከተሞች ሁሉ ለሚኖሩት ለካህናቱ ለአሮን ዘርፍ፤ በመካከላቸው ላሉት ወንዶችና በሌዋውያን የትውልድ መዝገብ ለተመዘገቡት ሁሉ እንዲያከፋፍሉ በየስማቸው የተጻፉ ሰዎች ነበሩ።

²⁰ሕዝቅያስ በአምላኩ በእግዚአብሔር ፊት መልክም፤ ቅንና ታማኝ ሆኖ በመገኘት በመላው ይሁዳ የፈጸመው ተግባር ይህ ነው።²¹ የስግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ በማገልገልም ሆነ፤ ስስግዚአብሔር ሕግና ትእዛዝ በመገዛት አንጻር ያደረገውን ሁሉ በፍጹም ልቡ ስምሳኔ በመፈለግ አከናወነ፤ ተሳካሎትም።

ሰናክሬም በኢየሩሳሌም ላይ ዛተ
 32፥9-19፥4፥ ምብ —2ዮ18፥17-35፥ኢላ36፥2-20
 32፥20-21፥4፥ ምብ —2ዮ19፥35፥ኢላ37፥36-38

32 ሕዝቅያስ እንዲህ ባለ ታማኝነት ነገሮችን ሁሉ ካከናወነ በኋላ፤ የአሦር ንጉሥ ሰናክሬም መጥቶ ይሁዳን ወረረ። ድል አድርጎ የራሱ ሊያደርጋቸው በማሰብም የተመሸጉትን ከተሞች ከበባ።

²ሕዝቅያስም ሰናክሬምን መምጣቱንና ኢየሩሳሌምንም ለመውጋት ማሰቡን ባወቀ ጊዜ፤³ ከከተማዬቱ ውጭ ያሉት የውሃ ምንጮች እንዲዘጉ ከሹማምቴና ከጦር አለቆቹ ጋር ተማከረ፤ እነርሱም ረዱት።⁴ ብዙ ሰዎችም ተሰብስበው “የአሦር ነገሥታት” መጥተው ስለምን ብዙ ውሃ ያገኛሉ?” በማለት ምንጮቹን ሁሉና በምድር ውስጥ ለውስጥ ይተላለፍ የነበረውን ውሃ ዘጉ።⁵ ከዚህ በኋላም ንጉሡ ጠንቅቆ በመሥራት፤ ከኮጥሩ የፈራረሱትን ሁሉ ጠገነ፤ በላዩም ማማ ሠራበት፤ በውጭ በኩልም ሌላ ቅጥር በመገንባት የጻዊትን ከተማ ድጋፍ እርከን አጠናከረ፤ እንደዚሁም ብዙ የጦር መሣሪያዎችንና ጋሻዎችን ሠራ።

⁶የጦር መኮንኖችንም በሕዝቡ ላይ ሾሞ በከተማዬቱ በር አደባባይ ላይ በፊቱ ከሰበሰበ በኋላ እንዲህ ሲል አበረታታቸው፤⁷ “በርቱ፤ ጠንቅቆ፤ ከእኛ ጋር ያለው ከእርሱ ጋር ካለው ስለሚበልጥ፤ የአሦርን ንጉሥና አብሮት ያለውን ብዙ ሰራዊት አትፍሩ፤ አትደንግጡም።⁸ ከእነርሱ ጋር ያለው የሥጋ ክንድ ሲሆን፤ ከእኛ ጋር ያለው ግን የሚረዳንና ጠላታችንን የሚዋጋልን አምላካችን ስግዚአብሔር ነው።” ሕዝቡም የይሁዳ ንጉሥ ሕዝቅያስ በተናገረው ቃል ተበረታታ።

⁹ከዚህ በኋላ ሰናክሬም ከሰራዊቱ ሁሉ

²⁴ ዕብራይስጥ ከዚህ ጋር ይስማማል የሰብሳቢ ሊቃናትና የሶርስቱ ትርጉም ግን፤ ንጉሥ ይላል።

ጋር ለኪሶን ከሶ ሳለ፣ የሚከተለውን መልእክት በጦር መኮንኖቹ አማካይነት፣ ለሕዝቅያሰና ከእርሱ ጋር በኢየሩሳሌም ለነበሩት ለይሁዳ ሕዝብ ላከ።

¹⁰የአሦር ንጉሥ ሰናክሬም የሚለው ይህ ነው፤ በተከበበችው በኢየሩሳሌም እስኪሆን የቁያችሁት በማን ተማምናችሁ ነው? ¹¹ሕዝቅያሰ፣ 'አምላካችን ስግዳታችን ከአሦር ንጉሥ እጅ ያድኑናል' ማለቱን በራብና በጥማት እንድትሞቱ ሊያስታችሁ አይደለም? ¹²ለይሁዳና ለኢየሩሳሌም፣ 'ባሕንድ መሠዊያ ፊት ስገዱ፣ በላዩም መሥዋዕት አቃጥሎ' በማለት የራሱን አምላክ የኩረብታ መስገጃ ስፍራዎችንና መሠዊያዎችን ያስወገደስ ሕዝቅያሰ አይደለም?

¹³እኔና አባቶቼ በሌሎች አገሮች ሕዝቦች ሁሉ ላይ ያደረግኩትን አታውቁም? ታዲያ የእነዚያ መንግሥታት አማልክት ምድራቸውን ከእጄ ለማዳን ችለዋል? ¹⁴አባቶቼ ካጠፏቸው ከእነዚህ የመንግሥታት አማልክት ሁሉ፣ ሕዝቡን ከእጄ ሊያድኑ የቻለ ከእነዚህ አምላክ የትኛው ነው? ታዲያ አምላካችሁ እንዴት ከእጄ ሊያድናችሁ ይችላል? ¹⁵አሁንም ሕዝቅያሰ በዚህ ዐይነት አይታልላችሁ፤ አያስታችሁም። የየትኛውም አገር ሕዝብ ወይም መንግሥት አምላክ ሕዝቡን ከእጄ ወይም ከአባቶቼ እጅ መታደግ የቻለ ስለሌለ አትመኑት። የእናንተ አምላክም ከእጄ ያድናችሁ ዘንድ ምንኛ ያንስ!"

¹⁶የሰናክሬም ሹማምትም በእግዚአብሔር ስምላክና በባሪያው በሕዝቅያሰ ላይ ከዚህ የከፋ ብዙ ነገር ተናገሩ። ¹⁷ንጉሡም እንደዚሁ የእስራኤልን አምላክ ስግዳታችንን በመሳደብ፣ 'የሌሎቹ አገሮች ሕዝቦች አማልክት፣ ከእጄ እንዳልታደጉ ሁሉ፣ የሕዝቅያሰም አምላክ ሕዝቡን ከእጄ ሊታደግ አይችልም' ሲል በእርሱ ላይ ደብዳቤ ጻፈ። ¹⁸ከዚያም በማስደንገጥና በማስፈራራት ከተማዬቱን ለመያዝ ሲሉ በቅጥሩ ላይ ወደተቀመጠው ወደ ኢየሩሳሌም ሕዝብ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው በዕብራይስጥ ቋንቋ ጮኹ። ¹⁹የሰው እጅ በሠራቸው በሌሎች የምድር አሕዛብ አማልክት ላይ እንደተናገሩት ሁሉ፣ በኢየሩሳሌም ስምላክ ላይም ተናገሩ።

²⁰ንጉሥ ሕዝቅያሰና የአሞጽ ልጅ ነቢዩ አሳይያስም ስለዚህ ጉዳይ በጸሎት ወደ ሰማይ ጮኹ። ²¹እግዚአብሔርም መልአክ ልኮ በአሦር ንጉሥ ሰፊር ተዋጊዎችን መሪዎችንና የጦር መኮንኖችን እንዲያጠፋቸው አደረገ። ስለዚህ ንጉሥ በወርደት ወደ ዝ አጵ ተመለሰ። ወደ አምላኩ ቤተ ጣዖት እንደገባም፣ የዝ ወንዶች

32:10 ሕዝ29:16
32:11 ኢ.437:10
32:12 2ዜ.931:1
32:13 ቀ.15
2:15 ዘ05:2፥
ኢ.437:10:8;933:15
32:17 2ኅዝ19:12፥
መዝ74:22፥
ኢ.437:4:14:17
32:19 መዝ15:4-8፥
ኢ.42:8:17:8፥
37:19:ኤር1:16

ልጆቹ በሰይፍ ገደሉት።
²²እግዚአብሔርም ሕዝቅያሰንና የኢየሩሳሌምን ሕዝብ ከአሦር ንጉሥ ከሰናክሬምና ከሌሎችም እጅ ሁሉ አዳናቸው፤ በዙሪያቸው ካሉትም ሁሉ ጠበቃቸው፤ ²³ብዙዎችም ለእግዚአብሔር መጣ ይዘው ወደ ኢየሩሳሌም መጡ፤ ለይሁዳ ንጉሥ ለሕዝቅያሰም ውድ የሆኑ ገጽ በረከቶች አመጡላት፤ ከዚያን ጊዜ ጀምሮም በአሕዛብ ሁሉ ፊት ከፍ ከፍ አለ።

የሕዝቅያሰ ዕብራይት፣ ያክናዎችው ተግባሮችና ሞቱ

32:24-33 ተጓ ምብ —2ኅዝ20:1-21:ኢ.437:21-38:38:1-8

²⁴በዚያ ጊዜ ሕዝቅያሰ ታሞ ሊሞት ተቃርቦ ነበር፤ ወደ እግዚአብሔርም ጸለየ፤ እርሱም መለሰለት፤ ምልክትም ሰጠው። ²⁵የሕዝቅያሰ ልብ ግን ታብዩ እንጂ ስለ ተደረገለት በነ ነገር ተገቢ ምላሽ አልሰጠም፤ በዚህ ምክንያት የእግዚአብሔር ቀጣ በእርሱ፣ በይሁዳና በኢየሩሳሌም ላይ ወረደ። ²⁶ይሁን እንጂ ሕዝቅያሰና የኢየሩሳሌም ሕዝብ ስለ ልባቸው ትዕቢት ራሳቸውን አዋረዱ፤ ስለዚህ የእግዚአብሔር ቀጣ በዘመነ መንግሥቱ አልመጣባቸውም።

²⁷ሕዝቅያሰ እጅግ ብዙ ሀብትና ክብር ነበረው፤ ከዚህ የተነሣም ለብሩ፣ ለወርቁ፣ ለክብሩት ዕንቁዎቹ፣ ለቅመማ ቅመሞቹ፣ ለጋሻዎቹና ለተለያዩ ውድ ዕቃዎቹ ሁሉ ግምጃ ቤቶችን ሠራ። ²⁸እንደዚሁም ለእህሉ፣ ለወይን ጠጃና ለዘይቱ ማዘግጅ የሚሆኑ ግምጃ ቤቶች ለተለያዩ እንስሳት ቢረት ለባሕር ሰፍኖል መንጋም በረት ሠራ። ²⁹ስግዳታችንን ታላቅ ብልጽግና ስለ ሰጠው፣ ብዙ የበግና የፍያል፣ የእንስሳትም መንጋ ሰበሰበ፤ መንደሮችንም ሠራ።

³⁰የላይኛውን የግዮንን ምንጭ መውጫ ገድቦ፣ ውሃውን በቦይ ቀልቀል ወደ ምዕራብ የዳዊት ከተማ እንዲወርድ ያደረገም ይኸው ሕዝቅያሰ ነበር፤ ሥራውም ሁሉ ተከናወነለት። ³¹ነገር ግን በምድሪቱ ላይ ስለ ተፈጸመው ታምራዊ ምልክት እንዲጠይቁት፣ የባቢሎን ገዢዎች መልእክተኞችን በላኩ ጊዜ፣ ስግዳታችንን ለፈትነውና በልቡ ያለውን ሁሉ ሊያውቅ ስለፈለገ ተወው።

³²በሕዝቅያሰ ዘመነ መንግሥት የተከናወነው ሌላው ሥራና ቸርነቱ በአሞጽ ልጅ በነቢዩ በኢሳይያስ ራእይ፣ በይሁዳና በእስራኤል ነገሥታት መጽሐፍ ተጽፎአል። ³³ሕዝቅያሰም እንደ አባቶቹ ሁሉ አንቀላፋ፣ የዳዊት ዘሮች መካከ መቃብር በሆነው ኩረብታም ተቀበረ። በሞተም ጊዜ ይሁዳ ሁሉና የኢየሩሳሌም ሕዝብ በሙሉ አከበሩት። ልጁ ምናሴም በእርሱ ፈንታ ነገሠ።

²² ዕብራይስጡ፣ ከዚህ ጋር ይስማማል የሰብዓ ሊቃናት የኩልጊት ቅጂች ግን **አሳረፋቸው** ይላሉ።

32:20 ኢ.41:15፥
37:15
32:21 ዘፍ19:13፥
2ኅዝ19:7;ኢ.437:7;
38:ኤር41:2
32:23 14መ.10:27፥
2ዜ.99:24፥
መዝ68:18:29፥
76:11;ኢ.416:1፥
18:7፥ 45:14፥
ሶፎ3:10፥
ዘካ14:16-17
32:24 ቀ.31
32:25 2ኅዝ4:10፥
2ዜ.519:2
32:26 2ዜ.534:27፥
28:ኢ.439:8፥
ኤር26:18-19
32:27 ዜ.529:12፥
2ዜ.99:24
32:29 ኢ.439:2
32:30 2ሳመ.5:8፥
1ኅዝ1:33;2ኅዝ18:17
32:31 ቀ.24፥
ዘፍ22:1;ዘፍ8:16፥
ኢ.413:1;38:7፥
39:1

የይሁዳ ንጉሥ ምናሴ

33፡1-10 ተጓ ምብ —2ኅገ21፡1-10
33፡18-20 ተጓ ምብ 2ኅገ21፡17-18

33 ምናሴ በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ዐሥራ ሁለት ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦም አምሳ አምስት ዓመት ገዛ። ²እግዚአብሔር ከእስራኤላውያን ፊት አሳዶ ያስ ወጣቸውን ሕዝቦች አስጸያፊ ልማድ በመከተልም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸመ። ³አባቱ ሕዝቅያስ ያጠፋቸውን የኩረብታ መስገጃ ስፍራዎች መልሶ ሠራ፤ ለበአሊም መሠዊያዎችን አቆመ፤ የአሼራንም ዐምዶች ሠራ፤ ለሰማይ ከዋክብት ሰራዊትም ሰገደ፤ አመለካኸውም። ⁴እግዚአብሔር “ሰሜ ለዘላለም በኢየሩሳሌም ይኖራል” ባለበት በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መሠዊያዎችን ሠራ። ⁵በሁለቱም የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አደባባዮች ላይ፣ ለሁሉም የሰማይ ከዋክብት ሰራዊት መሠዊያዎችን ሠራ። ⁶በሄኖም ልጅ ሸለቆ ወንዶች ልጆቹን በእሳት ሠዋ፤ አስማት፣ መተትና ጥንቁላ አደረገ፣ መታን ጠሪዎችንና መናናስት ሳቢዎችን ጠየቀ። ለቀሩግ ያነግግው ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት እጅግ ክፉ ነገር አደረገ።

⁷ያበጀውን የተጠረበ ምስል ወስዶም በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አኖረ፤ ስለዚህም ቤተ መቅደስ እንዲህ ብሎ ነበር። “በዚህ ቤተ መቅደስና ከእስራኤል ነገድ ሁሉ በመረጥኋት በኢየሩሳሌም ስሜን ለዘላለም አኖራለሁ፤ ⁸በሙሴ አማካኝነት ያጠቅቃቸውን ሕግጋቶችን፣ ደንቦቹንና ሥርዐቶቹን ሁሉ በጥንቃቄ ይፈጽሙ እንጂ፣ ለቀድሞ አባቶቻችሁ ከሰጠኋቸው ምድር የእስራኤላውያን እግር ከእንግዲህ ለቆ እንዲወጣ አላደርግም።” ⁹ምናሴ ግን እግዚአብሔር በእስራኤላውያን ፊት ካጠፋቸው አሕዛብ የባለ ክፉ ድርጊት ይፈጽሙ ዘንድ፣ የይሁዳንና የኢየሩሳሌምን ሕዝብ አሳተ።

¹⁰እግዚአብሔር ለምናሴና ለሕዝቡ ተናገረ፤ እነርሱ ግን መስማት አልፈሉም። ¹¹ስለዚህ እግዚአብሔር የአሦርን ንጉሥ ሰራዊት አዛዦች አመጣባቸው፤ እነርሱም በምናሴ አፍንጫ መንጠቆ አገቡበት፤ በናስ ሰንሰለት አሰረውም ወደ ባቢሎን ወሰዱት። ¹²በተጨማሪም ጊዜ የአምላኩን የእግዚአብሔርን በነገት ፈለገ፣ በአባቶቹም ስምዕን ፊት ራሱን እጅግ አዋረደ። ¹³ወደ እርሱም በአለየ ጊዜ፣ በጭንቀት ልመናው ራርቶለት እግዚአብሔር ጸሎቱን ሰማው። ስለዚህ ወደ ኢየሩሳሌም፣ ወደ መንግሥቱም መለሰው፤ ምናሴም እግዚአብሔር ስምዕን መሆኑን ወቀ።

¹⁴ከዚህ በኋላ በሸለቆው ውስጥ ከሚገኘው ከግዮን ምንጭ ምዕራብ አንጦቶ እስከ ዓግበር መግቢያ ድረስ ያለውን የዳዊትን ከተማ

33፡1 1ዜ53፡13
33፡2 ዘ818፡9፣ ኤር15፡4
33፡3 ዘ916፡21-22፣ 17፡3፣2ዜ524፡18
33፡4 2ዜ57፡16
33፡5 2ዜ54፡9
33፡6 ዘ022፡18፣ ዘሌ18፡21፣19፡31፣ ዘ818፡10፣ 1፡4፣28፡13
33፡7 2ዜ57፡16
33፡8 2ሳ፡7፡10
33፡9 ኤር15፡4፣ ሕዝ5፡7

33፡11 ዘ828፡36፣ 2ኅገ19፡28፣ መዝ149፡8፣ ኢሳ37፡29፣ ሕዝ29፡4፣38፡4፣ አሞ4፡2
33፡12 2ዜ56፡37
33፡14 1ኅገ1፡33፣ 2ዜ527፡3፣ኃ03፡3፣26፣ 1፡12፣39፡ሰፍ1፡10
33፡15 2ኅገ23፡12
33፡16 ዘሌ7፡11-18
33፡19 2ኅገ21፡17፣ 2ዜ56፡37
33፡20 2ኅገ21፡18፣ 2ዜ521፡20
33፡21 1ዜ53፡14
33፡23 ዘ010፡3፣ 2ዜ57፡14፣ መዝ18፡27፣147፡6፣ ምሳ3፡34
33፡25 2ዜ522፡1
34፡1 1ዜ53፡14፣ ሰፍ1፡1

የውጭውን ቅጥር፣ የየፊልን ኩረብታ እንዲከበ በማድረግ፣ ይበልጥ ከፍ አድርጎ እንደ ገና ሠራው። በተመሸጉትም የይሁዳ ከተሞች ሁሉ የጦር አዛዦችን አኖረ።

¹⁵እንግዶች አማልክትንና ጣይታቱን ከእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አሰደገደ፤ በቤተ መቅደሱ ኩረብታና በኢየሩሳሌም የሠራቸውንም መሠዊያዎች ሁሉ አራቀ፣ ከከተማዬቱም ውጭ ጣላቸው። ¹⁶ከዚያም የእግዚአብሔርን መሠዊያ ዐደሰ፤ በላዩም የኅብረት መሥዋዕትና የምስጋና መሥዋዕት አቀረበ፤ ይሁዳም የእስራኤልን አምላክ በእግዚአብሔርን እንዲያገለግሉ አዘዘ። ¹⁷ሕዝቡ ግን በኩረብታ መስገጃ ስፍራዎች መሠዋቱን ቢቀጥልም፣ የሚሠዋው ግን ለአንዱ አምላክ በእግዚአብሔር ብቻ ነበር።

¹⁸በምናሴ ዘመን መንግሥት የተከናወነው ሌላው ተግባር፣ ወደ ስምዕክ ያቀረበው ጸሎቱና ባለ ራእዮች በእስራኤል አምላክ በእግዚአብሔር ስም የነገሩት ቃል በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ ተጽፎአል። ¹⁹ጸሎቱና በእግዚአብሔር ራርቶ ልመናውን እንዴት እንደ ተቀበለው፣ ኅጠአቱ ሁሉና ታማኝነቱን ማገድደሉ፣ እንደዚሁም ራሱን ከማዋረዱ በፊት የሠራቸው የኩረብታ መስገጃ ስፍራዎች፣ ያቆማቸው የአሼራ ምስል ዐምዶችና ጣይታት ሁሉ በባለ ራእዮች መዛግብት ተጽፈዋል። ²⁰ምናሴም እንደ አባቶቹ ሁሉ አንቀላፋ፣ በቤተ መንግሥቱም ተቀበረ። ልጁም አሞን በእርሱ ፈንታ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ አሞን

33፡21-25 ተጓ ምብ - 2ኅገ 21፡19-20

²¹አሞን በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ሃያ ሁለት ዓመት ነበር፤ እርሱም በኢየሩሳሌም ተቀምጦ ሁለት ዓመት ገዛ። ጸአባቱ ምናሴ እንዳደረገው ሁሉ እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸመ፤ አሞንም ምናሴ የሠራቸውን ጣይታት ሁሉ አመለከ፣ መሥዋዕትም አቀረበላቸው። ²²አሞን በእግዚአብሔር ፊት ራሱን እንዳዋረደ እንደ አባቱ እንደ ምናሴ ራሱን አላዋረደም፣ ነገር ግን በበደል ላይ በደል እየጨመረ ሄደ።

²³የአሞን ሹማምት በእርሱ ላይ አሳረው በቤተ መንግሥቱ ውስጥ ገደሉት። ²⁴ከዚያም ያገሩ ሕዝብ በንጉሡ አሞን ላይ ያሜሩትን ሁሉ ገደሉ፤ ልጁን ኢዮሲያስንም በእርሱ ፈንታ አነገሡት።

ኢዮሲያስ ያደረገው ተሐድሶ

34፡1-2 ተጓ ምብ —2ኅገ22፡1-2
34፡3-7 ተጓ ምብ —2ኅገ23፡4-20
34፡8-13 ተጓ ምብ —2ኅገ22፡3-7

34 ኢዮሲያስ በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ስምንት ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦም ሠላሳ አንድ ዓመት ገዛ።

^፩ ወይም ወንዶች ልጆቹን ገደለ ላይ በዚያ መዋዕል መጽሐፍ ተደጋግሞ እንደተጠቀሰው ይህ ይሁዳ ነው።

2እርሱም በእግዚአብሔር ፊት መልካም የሆነውን ነገር አደረገ፤ ወደ ቀኝም ወደ ግራም ሳይል፤ በአባቱ በዳዊት መንገድ ሄደ።

3በዘመነ መንግሥቱ በስምንተኛው ዓመት ገና ወጣት ሳለ፤ የአባቱን የዳዊትን አምላክ መፈለግ ጀመረ፤ በዐሥራ ሁለተኛውም ዓመት ይሁዳንና ኢየሩሳሌምን ከኩረብታ መስገጃ ስፍራዎች፤ ከአሺራ፤ ምስል ፀምዶች፤ ከተቀረጹ ጣዖታትና ቀልጠው ከተሠሩ ምስሎች አነጻ። 4በእርሱም ትእዛዝ የበአሊም መሠዊዎችን አፈራረሰ፤ እርሱም ከበላዮቸው የነበሩትን የዕጣን መሠዊዎችን አደቀቀ፤ የአሺራን ምስል ፀምዶችን፤ ጣዖታትንና ምስሎቹን ሰባብሮ ከፈጫቸው በኋላ ይሠወላቸው በነበሩት ሰዎች መቃብር ላይ በተነፃ። 5የካህናቱን ፀጥንት በመሠዊዎቻቸው ላይ አቃጠለ፤ በዚህ ዐይነትም ይሁዳንና ኢየሩሳሌምን አነጻ። 6እስከ ንፍታሌም ባሉ በምናሴ፤ በኤፍሬምና በስምዖን ከተሞች እንዲሁም በዙሪያቸው ባሉ የፈራረሱ አካባቢዎች፤ 7መሠዊዎችንና የአሺራ ምስል ፀምዶችን አፈራረሰ፤ ጣዖታትን እንደ ዱቄት አደቀቀ፤ በመላው እስራኤል የሚገኙትንም የዕጣን መሠዊዎች አነሳሰተ፤ ከዚያም ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ።

8ኢዮሲዮስ በነገሠ በዐሥራ ስምንተኛው ዓመት፤ ምድሪቱንና ቤተ መቅደሱን ካነጻ በኋላ፤ የኤዜልያስን ልጅ ሳፋንን፤ የከተማ ዩቲን ገዥ መዕሴያንና የጸሐፊውን የኢዮ አካዝን ልጅ ኢዮአክን የአምላኩን የከግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ይጠግኑ ዘንድ ሳካቸው።

9እነርሱም ወደ ሊቀ ካህኑ ወደ ኬልቅያስ ሄደው፤ በከግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የመጣውን ገንዘብ ሰጡት፤ ገንዘቡም በር ጠባቂዎች የነበሩት ሌዋውያን፤ ከምናሴ፤ ከኤፍሬምና ከመላው የእስራኤል ቅሬታዎች እንደዚሁም ከመላው ይሁዳና ከብንያም፤ ከኢየሩሳሌምም ነዋሪዎች የሰበሰቡት ነበር። 10እነርሱም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ሥራ እየተቆጣጠሩ እንዲያሠሩ ለተሾሙት ሰዎች ዐደራ ሰጡ፤ እነዚህም ሰዎች ገንዘቡን ቤተ መቅደሱን ለጠገኑትና ላደሱት ሰዎች ከፈሉ። 11እንዲሁም የይሁዳ ነገሥታት እንዲፈርሱ ላደረጓቸው ሕንጻዎች ጥርብ ድንጋዮችን፤ ሠረገላዎችንና ማገጣጠሚያ ዕንጨቶችን እንዲገዙ ለዐናጢዎችና ለግንበኞች ገንዘብ ሰጡ።

12ሰዎቹም ሥራውን በታማኝነት አከናወኑ። የበላይ ሆነው አመራር የሚሰጧቸውም ከሥራሪ ጌሳ የሆኑት ሌዋውያን፤ ኢኤትና አብድዩ፤ ከቀዳት ጌሳ ከቅርብና ሚሱላም ነበሩ። በዚህ ዕቃ የላቀ ችሎታ የሰጧቸው ሌዋውያን ሁሉ፤ 13የጥልበት ሠራተኞች ጎሳፊ በመሆን፤ በየሥራው ላይ የተመደቡትን ሠራተኞች ይቆጣጠሩ ነበር። ጥቂቶቹ ሌዋውያን ደግሞ ጎሳፊዎች፤

34፥2 2ዜና29፥2
34፥3 1ዜና16፥11
34፥4 ዘፀ32፥20፥
34፥13 ዘሌ26፥30፥
2ነገ23፥11፥ግዝ1፥5
34፥5 1ነገ13፥2
34፥7 ዘፀ32፥20
34፥9 1ዜና6፥13
34፥11 2ዜና24፥12፥
33፥4-7
34፥12 2ነገ12፥15፥
1ዜና25፥1
34፥13 1ዜና23፥4

ጸሐፊዎችና በር ጠባቂዎች ነበሩ።

የሙሴ ሕግ መጽሐፍ መገኘት

34፥14-28ተፃ ምብ —2ነገ22፥8-20
34፥29-32ተፃ ምብ —2ነገ23፥1-3

14ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የገባውን ገንዘብ በሚያወጡበት ጊዜ፤ ካህኑ ኬልቅያስ በሙሴ አማካይነት የተሰጠውን የእግዚአብሔርን ሕግ መጽሐፍ አገኘ። 15ኬልቅያስም ጸሐፊውን ሳፋንን፤ “የሕጉን መጽሐፍ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ አገኘሁት” አለው፤ ከዚያም መጽሐፉን ለሳፋን ሰጠው።

16ሳፋንም መጽሐፉን ወደ ንጉሡ ወስዶ እንዲህ አለው፤ “ሹማምትን የታዘዙትን ሁሉ በመፈጸም ላይ ናቸው፤ 17በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የነበረውንም ገንዘብ አውጥተው ለተቆጣጣሪዎቹና ለሠራተኞቹ አስረክበዋል።”

18ከዚያም ጸሐፊው ሳፋን ንጉሡን፤ “ካህኑ ኬልቅያስ መጽሐፍ ሰጥቶኛል” አለው። ሳፋንም መጽሐፉን ለንጉሡ አነበበለት።

19ንጉሡም የሕጉን ቃል በሰማ ጊዜ ልብ ሱን ቀደደ። 20እርሱም ለኬልቅያስ፤ ለሳፋን ልጅ ለአኪቃም፤ ለሚክያስ ልጅ ለዓብደን፤ ለጸሐፊው ለሳፋንና ለንጉሡ የቅርብ አገልጋይ ለዓሳያ ይህን ትእዛዝ ሰጠ። 21“ሄዳችሁ ስለ እኔ እንደዚሁም በእስራኤልና በይሁዳ ስላሉት ቅሬታዎች በተገኘው መጽሐፍ ውስጥ ስለ ተጻፈው ነገር እግዚአብሔርን ጠይቁ። አባቶቻችን የእግዚአብሔርን ቃል ስላልጠበቁ በላዮችን ላይ ታላቅ የእግዚአብሔር ቀሩጣ ፈስሶአል፤ በዚህ መጽሐፍ በተጻፈው መሠረት አልተመላለሱምና።”

22ኬልቅያስና ንጉሡ ከእርሱ ጋር የሳካቸው ሰዎች የአልባሳት ጠባቂ የነበረው የሐስራ ልጅ፤ የቲቁዋ ልጅ የሴሌም ሚስት ወደ ሆነችው ወደ ነቢይቱ ወደ ሕልዳና ሄደው ነገሯት። እርሷም በኢየሩሳሌም ውስጥ በሁለተኛው ክፍለ ከተማ ትኖር ነበር።

23ነቢይቱም እንዲህ አለቻቸው፤ “የእስራኤል አምላክ ከግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ወደ እኔ ለሳካችሁ ሰው እንዲህ ብላችሁ ንገሩት፤ 24እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ በይሁዳ ንጉሥ ፊት በተነበበው መጽሐፍ በተጻፈው ርግማን ሁሉ መሠረት፤ በዚህ ስፍራና በሕዝቡ ላይ ጥፋትን አመጣለሁ። 25እኔን ትተውኝ ለሌሎች አማልክት ዕጣን ስላጠኑና እጃቸው በሠራው ነገር ሁሉ ለቀጣሪ ስላነሣሁኝ፤ ቀሩጣዬ በዚህ ስፍራ ይነድዳል፤ አይጠፋምም።” 26እግዚአብሔርን ለመጠየቅ

34፥15 2ነገ22፥8፥
ዕዝ7፥6፥ነፀ8፥1
34፥19 ዘዳ28፥3-68፥
እ.ላ36፥22፥37፥1
34፥20 2ነገ22፥3
34፥21 ሰቆ2፥4፥
4፥11፥ሕዝ36፥18
34፥22 ዘዐ15፥20፥
ነፀ6፥14
34፥24 ዘዳ28፥15-
68፥2ዜና36፥14-20፥
ምላ16፥4፥
እ.ላ3፥9፥ኤር40፥2፥
42፥10፥44፥2፥11
34፥25 2ዜና33፥3-6
፤ኤር22፥9

22 አንድ የዕብራይስጥ ቅጽ እንዲሁም ኩልቲትና የዕርስት ትርጉሞች በዚህ ሲሰማሙ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጾች ግን ከእርሱ ጋር የሳካቸው የሚለውን አይጨምሩም።

25 ወይም ባደረጉት ነገር ሁሉ

የላካችሁን የይሁዳን ንጉሥ እንዲህ በሉት፤ 'ስለ ሰማኸው ቃል የእስራኤል ክህነት እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ²⁷በዚህ ስፍራና በሕዝቡ ላይ የተናገረውን በሰማህ ጊዜ፣ ልብህ ስለ ተነሳና በከፍተኛነት ፊት ለፊት ለሰማህ ስለ አዋረድህ፣ እንዲሁም በእኔ ፊት ለፊት ለሰማህ ስለ አዋረድህ፣ ለብስህንም በመቅደድ በፊት ስለ አለቀህ፣ ሰምቼሃለሁ ይላል እግዚአብሔር።' ²⁸እነዚህ ወደ አባቶችህ እስበሰብሃለሁ፣ በሰላምም ትቀበራለህ፤ በዚህ ቦታና በነዋሪዎቹ ላይ የማመጣውን መከራ ሁሉ በዓይኑ አታይም።" መልሷንም ይዘው ወደ ንጉሡ ሄዱ።

²⁹በዚያም ንጉሡ የይሁዳንና የኢየሩሳሌምን ሽማግሌዎች ሁሉ በአንድ ላይ ሰበሰበ። ³⁰እርሱም ከትንሽ እስከ ትልቅ ካሉት ከይሁዳ ሰዎች፣ ከኢየሩሳሌም ሕዝብ፣ ከካህናትና ከሌዋውያን ጋር ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ወጣ። በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የተገኘውንም የኪዳንን መጽሐፍ ቃል ሁሉ ለሕዝቡ አነበበላቸው። ³¹ንጉሡም በዐምዱ አጠገብ ቆሞ፣ እግዚአብሔርን ይከተል ዘንድ በፍጹም ልቡና በፍጹም ነፍሱ ትእዛዙን፣ ሕግጋቱንና ሥርዐቱን ለመጠበቅ፣ በዚህ መጽሐፍ ለተጻፈውም የኪዳን ቃል ለመታዘዝ በእግዚአብሔር ፊት ኪዳንን አደሰ።

³²በዚህ በኋላ በኢየሩሳሌምና በብንያም የሚኖረው ሁሉ በዚህ ነገር ቃል እንዲገባ አደረገ፣ የኢየሩሳሌም ሕዝብ የአባቶቹ ስምዓን ባዘዘው የስምዓን ቃል ኪዳን መሠረት ፈጸሙ።

³³ኢዮሲያስም አስጸደፈ ጣዖታትን ሁሉ ከመላው የእስራኤል ግዛት አስወገደ፤ በእስራኤል የነበሩትም ሁሉ አምላካቸውን እግዚአብሔርን እንዲያመልኩ አደረገ፤ እርሱ በሕይወት እያለም የአባቶቻቸውን አምላካ ከግዚአብሔር ከመከተል ወደ ኋላ አላለም።

ኢዮሲያስ ፋሲካን ማክበሩ

35፡1፡18-19፡4- — ምዕ 27፡ 23፡21-23

35 ኢዮሲያስ በኢየሩሳሌም በእግዚአብሔር ፋሲካን አደረገ፣ በመጀመሪያውም ወር በዐምራ አራተኛው ቀን የፋሲካው በግታረደ። ²ካህናቱን በየአገልግሎታቸው መደብ፣ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አገልግሎትም እንዲተጉ አበረታታቸው። ³እስራኤልን ሁሉ ያስተምሩ ለነበሩትና ራሳቸውን በእግዚአብሔር ለቀደሱት ሊዋውያን እንዲህ አላቸው፣ 'የከፍተኛ ክብርን ታባች የዳዊት ልጅ ሰሎሞን ባሠረው ቤተ መቅደስ አኑሩ፣ በእናንተ ትክክ አትሸጡት፣ አሁንም አምላካችሁን ከግዚአብሔር ነፍሕዝቡን እስራኤልን አገልግሉ።' ⁴በእስራኤል ንጉሥ በዳዊትና በልጁ በሰሎሞን በተጻፈው መመሪያ መሠረት፣ እንደየቤተሰባችሁ

34፡27 ሠ10፡3፤ 2ዜ፡56፤37፤32፤26
34፡28 2ዜ፡532፤26፤ 35፡20-35
34፡30 2ዮ፡23፤2
34፡31 ሠ813፤4፤ 1ዮ፡7፤15፤2ዮ፡11፤17 ፤2ዜ፡523፤16
34፡33 ሠ818፤9
35፡1 ሠ12፡1-30፤ ዘዮ፡28፤16
35፡3 2ዜ፡517፤7
35፡4 ቀ፡10፤ 1ዜ፡524፤1፤ዕ፡16፤18
35፡6 ሠሌ፡11፤44
35፡7 2ዜ፡530፤24፤ 31፤3

በክፍል በክፍላችሁ ራሳችሁን አዘጋጁ።
⁵“ሌዋውያን ባልሆኑ ወንድሞቻችሁ አንጻር እንደየቤተ ሰቡ ምድብ በተቀደሰው ስፍራ ቁሙ፤ ለእያንዳንዱም የቤተ ሰብ ምድብ ሊዋውያን ይኑሩት። ህዚያም የፋሲካውን በጎች እረዱ፣ ራሳችሁን ቀድሱ፣ እግዚአብሔር በሙሴ አማካይነት ባዘዘውም መሠረት ዕርድቹን ለወንድሞቻችሁ አዘጋጁ።”

⁷ኢዮሲያስም እዚያ ለነበሩት ሕዝብ ሁሉ ለፋሲካው መሥዋዕት እንዲሆኑ ባጠቃላይ ሠላሳ ሺህ በግና ፍጹል እንዲሁም ሦስት ሺህ ወይፈን ከራሱ ሀብት ሰጠ።

⁸ሹማዎቹም ለሕዝቡ፣ ለካህናቱና ለሌዋውያኑ በገዛ ፈቃዳቸው አዋጥተው ሰጡ። የከፍተኛ ክብር ቤተ መቅደስ አለቆች የሆኑት ኬልቅያስ፣ ዘካርያስና ይሁዲልም ለፋሲካው መሥዋዕት የሚቀርቡ ሁለት ሺህ ስድስት መቶ በግ እንዲሁም ሦስት መቶ ወይፈን ሰጡ። ⁹ደግሞም ኮናንያ፣ ወንድሞቹ ሸማያና ናትናኤል እንደዚሁም የሌዋውያኑ መሪዎች ሐሽቢያ፣ ይዔኤልና ዮሳባት ለፋሲካው መሥዋዕት እንዲሆኑ አምስት ሺህ በግና ፍጹል አምስት መቶም በሬ ለሌዋውያኑ ሰጧቸው።

¹⁰የአገልግሎቱ ዝግጅት በተጠናቀቀ ጊዜ፣ ንጉሡ ባዘዘው መሠረት ካህናቱ በየክፍላቸው ከተመደቡት ሊዋውያን ጋር ቦታ ቦታቸውን ይዘው ቆሙ። ¹¹የፋሲካው በጎች ታረዱ፣ ካህናቱ የተቀበሉትን ደም ረጨ፣ ሌዋውያኑም የየኛኛን ቁዳ ገፈፉ። ¹²በሙሴ ሕግ እንደ ተጻፈው በእግዚአብሔር እንዲያቀርቡም፣ እንደየቤተ ሰቡና እንደየምድቡ ለሕዝቡ ለመስጠት የሚቃጠለውን መሥዋዕት ለዩ፣ ወይፈናቸውን እንደዚሁ አደረጉ። ¹³እነርሱም የፋሲካውን መሥዋዕት በሥርዐቱ መሠረት ጠበሱ፣ የተቀደሰውንም ቀርባን በምንቸት፣ በሰታቴና በድስት ቀቀሉ፣ ወዲያውም ለሕዝቡ አደሉ። ¹⁴በዚህ በኋላ ለራሳቸውና ለካህናቱ ዝግጅት አደረጉ፣ ምክንያቱም ካህናቱ የአሮን ልጆች የሚቃጠለውን መሥዋዕትና ስቡን እስከ ሌሊት ድረስ ያቀርቡ ስለ ነበር ነው። ስለዚህ ሌዋውያኑ ለራሳቸውና ለካህናቱ ለአሮን ልጆች ዝግጅት አደረጉ።

¹⁵መዘምራኑ የአሳፍ ዘሮች በዳዊት፣ በአሳፍ፣ በኤማንና በንጉሡ ባለ ራእይ በኤዶታም በተሰጠው መመሪያ መሠረት በቦታቸው ነበሩ። በእያንዳንዱ በር ላይ የጸሎት በር ጠባቂዎችም ሌዋውያን ወገኖቻቸው ስላዘጋጁላቸው፣ ከጥበቃ ቦታቸው መለዩት አያስፈልጋቸውም ነበር።

¹⁶በዚህ ዓይነት የፋሲካን በዓል በማክበርና የሚቃጠል መሥዋዕት በእግዚአብሔር መሠዊያ ላይ በማቅረብ የእግዚአብሔር አገልግሎት

35፡8 1ዜ፡56፤13፤ 29፤3፤2ዜ፡529፤31-36
35፡9 2ዜ፡531፤12፤13
35፡10 ቀ፡4፤ 2ዜ፡530፤16
35፡11 2ዜ፡530፤17
35፡13 ሠ12፡2፤1-11
35፡14 ሠ29፤13
35፡15 1ዜ፡525፤1፤ 26፤12-19፤ 2ዜ፡529፤30፤ ነ፡12፤46፤ መዘ፡68፤25

ሁሉ ንጉሥ ኢየሱስን ባዘዘው መሠረት በዚያኑ ቀን ተከናወነ።¹⁷ በዚያን ጊዜ በስፍራው የተገኙ እስራኤላውያን የፋሲካን በዓል አከበሩ፤ የቂ ጣንም በዓል እንደዚሁ ሰባት ቀን አከበሩ።¹⁸ ከሰዓዊ ከሳሙኤል ዘመን ወዲህ እንዲህ ያለ ፋሲካ በእስራኤል ዘንድ ተከብሮ አያውቅም፤ ኢየሱስን ከካህናቱ፣ ከሌዋውያኑ፣ ከመላው ይሁዳና ከእስራኤል፣ በዚያ ከነበሩትም ከኢየሩሳሌም ሰዎች ጋር እንዳከበረው አድርጎ ያከበረ አንድም የእስራኤል ንጉሥ የለም።¹⁹ ይህ ፋሲካ የተከበረው በኢየሱስ ዘመን መንግሥት በዐሥራ ስምንተኛው ዓመት ነበር።

የኢየሱስ መዋዕት
35፡20-36፡1 ተጓ ምብ —2፡7123፡28-30

²⁰ ከዚህ ሁሉ በኋላ ኢየሱስን ቤተ መቅደሱን አደራጅቶ ባጠናቀቀ ጊዜ፣ የግብፅ ንጉሥ ኒካዕ በኤፍራጥስ ወንዝ አጠገብ፣ በከር ከሚሽ ላይ ለመዋጋት ወጣ፤ ኢየሱስም ጦር ነት ሊገጥመው ወጣ።²¹ ኒካዕ ግን፣ “የይሁዳ ንጉሥ ሆይ፤ አንተን እኔን የሚያጣላን ምን ድነው? ጦርነት ከገጠምሁት ቤት ጋር እንጂ በአሁኑ ጊዜ አንተን የምወጋህ አይደለሁም፤ ስንደፈጥን አዘኛል፤ ስለዚህ ከእኔ ጋር ያለውን ስንደፈጥን መቃወም ሆነ ተው፤ ያለዚያ ያጠፋሃል” አለው።

²² ኢየሱስ ግን ሌላ ሰው መስሎ በጦርነት ሊገጥመው ወጣ እንጂ ወደ ኋላ አልተመለሰም፤ በመጊደ ሜዳ ላይ ሊዋጋው ሄደ እንጂ ኒካዕ ከስንደፈጥኩኝ ታዞ የነገረውን ሊሰማ አልፈለገም።

²³ ቀስተኞች ንጉሥ ኢየሱስን ወጉት፤ እርሱም የጦር መኮንኖቹን፣ “ክፉኛ ቁስጥላውና ከዚህ አውጡኝ” አላቸው።²⁴ ስለዚህ ከሠረዳው አውርደው በራሱ ሠረገላ ላይ አስቀምጠውት ወደ ኢየሩሳሌም ወስዱት፤ እዚያም ሞተ፤ በአባቶቹ መካነ መቃብር ተቀበረ፤ የይሁዳና የኢየሩሳሌም ሕዝብ ሁሉ አለቀሱለት።

²⁵ ኦርምያስ ለኢየሱስ የሐዘን እንጥርጥር ግጥም ጻፈለት፤ ወንዶችና ሴቶች መሾ አውራጆች ሁሉ እስከ ዛሬ ድረስ በዚህ ግጥም ኢየሱስን ያስታውሱታል፤ ይህም በእስራኤል የተለመደ ሆኖ በልቅሶ ግጥም መጽሐፍ ተጽፎአል።

²⁶ በኢየሱስ ዘመን መንግሥት የተከናወነው ሌላው ድርጊትና በእግዚአብሔር የሕግ መጽሐፍ በተጻፈው መሠረት ያከናወነው መንፈሳዊ ተግባር፣ ምስጢራዊ የሆነው እስከ መጨረሻው ያደረገው ሁሉ በይሁዳና በእስራኤል ነገሥታት መጽሐፍ ተጽፎአል።

36 የአገሩም ሰዎች የኢየሱስን ልጅ ኢየሱስን ወስደው በአባቱ ፈንታ በኢየሩሳሌም አነገሡት።

35፡20 ዘፍ2፡14፣
ኢሳ10፡9፣ኤር46፡2
35፡21 1ነገ13፡18፣
2ነገ18፡25
35፡22 1ሳሙ28፡8
35፡23 1ነገ22፡34
35፡25 ዘፍ50፡10፣
2ዜፍ34፡28፣
ኤር22፡10፣15፡16
36፡1 2ዜፍ22፡1
36፡4 ኤር22፡10-
12፣ሕዝ19፡4
36፡5 ኤር22፡18፣
25፡1፣26፡1፣35፡1፣
36፡1፣45፡1፣46፡2
36፡6 ኤር25፡9፣
27፡6፣ሕዝ19፡9፣
29፡18፣ጳጳ1፣1
36፡7 ቀ፡18፣
ዕዝ1፡7፣ኤር27፡16፣
ጳጳ1፡2
36፡9 ኤር22፡24-
28፡24፣1፣27፡20፣
29፡21፣52፡31

የይሁዳ ንጉሥ ኢየሱስ

36፡2-4 ተጓ ምብ —2፡7123፡31-34
² ኢየሱስ በነገሠ ጊዜ፣ ዕድሜው ሃያ ሦስት ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦም ሦስት ወር ገዛ።³ ከዚያም የግብፅ ንጉሥ በኢየሩሳሌም ካለው ዘፋኑ አወረደው፣ በአገሩም ላይ አንድ መቶ መክሊት^ፀ ብርና አንድ መክሊት^ፀ ወርቅ ግብር ጣለበት።⁴ የግብፅም ንጉሥ የኢየሱስን ወንድም ኤልያቄምን በይሁዳና በኢየሩሳሌም ላይ አነገሠው፤ ስሙንም ለውጦ ኢየሱቄም አለው። ኒካዕም የኤልያቄምን ወንድም ኢየሱስን ይዞ ወደ ግብፅ ወሰደው።

የይሁዳ ንጉሥ ኢየሱቄም

36፡5-8 ተጓ ምብ —2፡7123፡36-24፡6
⁵ ኢየሱቄም በነገሠ ጊዜ፣ ዕድሜው ሃያ አምስት ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦም ዐሥራ አንድ ዓመት ገዛ። በአምላካም በከግዘ ስብከድ ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸመ።⁶ የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር በእርሱ ላይ ዘመተ፤ ወደ ባቢሎንም ይወስደው ዘንድ በናስ ሰንሰለት አሰረው።⁷ እንደዚሁም ናቡከደነፆር የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ዕቃ ወስዶ፣ ባቢሎን ባለው በራሱ ቤተ ጣዖት^ዘ አኖረው።

⁸ በኢየሱቄም ዘመን መንግሥት የተከናወነው ሌላው ተግባር የፈጸመው አስጸያፊ ድርጊትና በእርሱ ላይ የተገኘው ሁሉ በእስራኤልና በይሁዳ ነገሥታት መጽሐፍ ተጽፎአል። ልጁ የአኪንም በእርሱ ፈንታ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ የአኪን

36፡9-10 ተጓ ምብ —2፡7124፡8-17
⁹ የአኪን በነገሠ ጊዜ፣ ዕድሜው ዐሥራ ስምንት^፱ ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦም ሦስት ወር ከዐሥር ቀን ገዛ፤ እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸመ።¹⁰ በጸደይም ወራት ንጉሡ ናቡከደነፆር ልኮ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ ከፍተኛ ዋጋ ካላቸው ዕቃዎች ጋር ወደ ባቢሎን ወሰደው። የአኪንንም አጎት^፲ ሴዴቅያስን በይሁዳና በኢየሩሳሌም ላይ አነገሠው።

የይሁዳ ንጉሥ ሴዴቅያስ

36፡11-16 ተጓ ምብ—2፡7124፡18፣ኤር52፡1-3
¹¹ ሴዴቅያስ በነገሠ ጊዜ፣ ዕድሜው ሃያ አንድ ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦም ዐሥራ አንድ ዓመት ገዛ።¹² እርሱም በአምላካም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸመ፤ የስንደፈጥኩኝ ቃል በተናገረው በጸደይም በኤርምያስ

36፡10 ቀ፡18፣
2ነገ20፡17፣
ዕዝ1፡7፣ኢሳ52፡11፣
ኤር14፡18፣21፡7፣
22፡25፣24፡1፣
27፡16፣20፡22፣
29፡1፣34፡21፣40፡1፣
ሕዝ17፡12፣ጳጳ5፡2
36፡11 2ነገ24፡17፣
ኤር27፡1፣28፡1፣
34፡2፣37፡1፣39፡1
36፡12 ዘጸ8፡3፣
2ዜፍ7፡14፣ኤር37፡1
፣39፡18፣44፡10

^ፀ3 3.4 ሜትሪክ ቶን ያህል ነው።
^፱3 34 ኪሎ ግራም ይህል ነው።
^ዘ7 ወይም ቤተ መንግሥት ተብሎ መተርጎም ይቻላል።
^ዘ9 አንድ የዕብራይስጥ ቅጂ ጥቂት የሰባቱ ሊቃናትና የሰርዕት ተርጉሞች (እንዲሁም 2፡7124፡8) ከዚህ ጋር ይስማማሉ።
^ዘ10 የዕብራይስጥ ቅጂዎች ግን ስምንት ይላሉ።
^ዘ10 ዕብራይስጥ ወንድም ይላል (እንዲሁም 2፡7124፡17 ይህም።

ፊትም ራሱን ዝቅ አላደረገም።¹³ እንደዚህም በእግዚአብሔር ስም አምሎት በነበረው በንጉሥ ናቡከደነፆር ላይ ዐመፀ፤ አንገቱን አደነደነ፤ ልቡንም አጠነከረ እንጂ ወደ እስራኤል ስምዒን ወደ እግዚአብሔር አልተመለሰም።¹⁴ ከዚህም ላይ የካህናቱና የሕዝቡ መሪዎች ሁሉ፣ አስጸያፊ የሆኑትን የአሕዛብን ልማዶች በመከተልና በኢየሩሳሌም የተቀደሰውን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ በማርክስ፣ ባለ መታመናቸው ከጊዜ ወደ ጊዜ እየባሉ ሄዱ።

የኢየሩሳሌም መውደቅ

36፥17-20 ተጓ ምብ — 2ኅገ25፥1-21፥ኤር52፥4-27
36፥22-23 ተጓ ምብ — ዕገ6፥1፥1-3

¹⁵ የአባቶቻቸው አምላክ እግዚአብሔር ለሕዝቡና ለማደሪያው ስላዘነ፣ መልእክተኞቹን ይልክ ነበር፤ ¹⁶ እነርሱ ግን የእግዚአብሔር ቀላጣ በሕዝቡ ላይ እስኪነሣና ፈውስም እስከማይገኝላቸው ድረስ በእግዚአብሔር መልእክተኞች ላይ ተሳለቁ፤ ቃሉን ናቁ፤ ነቢያቱንም አቃለሉ። ¹⁷ ስለዚህ የባቢሎን የሥነ ምግባር ንጉሥ አመጣጣቸው፣ እርሱም ወጣቶቻቸውን በቤተ መቅደሱ ውስጥ በሰይፍ ፈጀ፤ ወጣቱንም ሆነ ወጣቲቱን፣ ሽማግሌውንም ሆነ በዕድሜ የገፋውን አላሰ ቀረም፤ እግዚአብሔር ሁሉንም ለናቡከደነፆር አሳልፎ ሰጠው። ¹⁸ እርሱም ትልልቁንም ሆነ ትንንሹን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ዕቃ በሙሉ፣ እንዲሁም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ሀብት፣ የንጉሡንና የሹማምቱን ሀብት ሁሉ ወደ ባቢሎን አጋዘ።

36፥13 ዘፀ32፥9፥
ዘፀ32፥27፥ሕዝ17፥13
36፥14 1ዜና5፥25
36፥15 ኢሳ5፥4፥
44፥26፥ኤር7፥13፥25
፣11፥7፥25፥3፥4፥
35፥14፥15፥44፥4-6
ሕገ1፥13፥ዘክ1፥4፥
ሚል2፥7፥3፥1፥
ማቴ5፥12
36፥16 2ኅገ2፥23፥
ዕዝ5፥12፥ዕደ9፥30፥
ኢዮ8፥2፥ምሳ1፥30-
31፥29፥1፥
ኢሳ28፥14፥22፥
29፥20፥፣57፥4፥
ኤር5፥13፥7፥26፥
20፥8፥25፥4፥30፥12፥
43፥2፥44፥3፥፳79፥6፥
ሚክ2፥11፥ዘክ1፥2
36፥17 ዘና10፥10፥
ዘ፳3፥25፥ዕዝ5፥
12፥ኢር6፥11፥9፥21፥
18፥21፥32፥28፥
44፥7፥ 51፥22፥
ሰቆ2፥21፥
ሕዝ9፥6፥23፥47

36፥18 ቀፋ7፥10፥
ኤር27፥20
36፥19 1ኅገ9፥8-9፥
2ኅገ14፥13፥
መዝ79፥1-3፥
ኤር11፥16፥17፥27፥
21፥10፥14፥22፥7፥
32፥29፥39፥8፥
ሰቆ2፥6፥4፥11፥
ሕዝ20፥47፥
አሞ2፥5፥ዘክ11፥1

የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ በአሳት አቃጠሉ፤ የኢየሩሳሌምን ቅጥሮች አፈረሱ፤ ቤተ መንግሥቶቹን በሙሉ አቃጠሉ፤ በዚያ የነበረውንም የከበረ ዕቃ በሙሉ አጠፉ።
²⁰ ከሰይፍ የተረፉትን ቅሬታዎች በምርኮ ወደ ባቢሎን ወሰዳቸው፤ እስከ ፋርስ መንግሥት መነሣትም ድረስ የእርሱና የልጆቹ አገልጋዮች ሆኑ። ²¹ ምድሪቱም የሰንበት ዕረፍት አገኘች፤ በኤርምያስ የተነገረው የእግዚአብሔር ቃል ይፈጸም ዘንድ፣ ሰባው ዓመት እስኪያበቃ ድረስ፣ ባድማ በነበረችበት ዘመን ሁሉ ዐረፈች።

²² በኤርምያስ የተነገረው የእግዚአብሔር ቃል ይፈጸም ዘንድ፣ በፋርስ ንጉሥ በቂሮስ ዘመነ መንግሥት መጀመሪያ ዓመት፣ በጦቱ ሁሉ ዐዋጅ እንዲያስነግርና ይህም እንዲጻፍ የእግዚአብሔር የፋርስን ንጉሥ የቂሮስን መንፈስ አነሣ፤ እርሱም እንዲህ አለ፤

²³ “የፋርስ ንጉሥ ቂሮስ እንዲህ ይላል፤ “የሰማይ አምላክ እግዚአብሔር የምድርን መንግሥታት ሁሉ ሰጥቶኛል፤ በይሁዳ በምትገኘው በኢየሩሳሌም ቤተ መቅደስ እሠራለት ዘንድ አዝዥኛል፤ ከሕዝቡ በመካከላችሁ የሚገኝ ማናቸውም ሰው፣ እግዚአብሔር ስምዒኩ ከእርሱ ጋር ይሁን፤ እርሱም ወደዚያው ይውጣ።”

36፥20 ዘሌ26፥44፥ 2ኅገ24፥14፥ዕዝ2፥1፥ ነሀ7፥6፥ኤር27፥7
36፥21 ዘሌ25፥4፥ 1ዜና22፥9፥ ኤር1፥1፥ 25፥11፥27፥22፥
29፥10፥40፥1፥ ፳79፥2፥ዘክ1፥12፥7፥5
36፥22 ኢሳ44፥28፥ 45፥1፥13፥፳71፥21፥6፥28፥10፥1

⁵17 ወይም ከለዳውያን